

Szerkesztővel értekezni lehet ma-
nnap 11 és 12 óra között. —
A lap szellemi részére vonatkozó
minden közlemény Margitai
József szerkesztő nevére
küldendő.

MURAKÖZ

Kiállítás árak:
Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Kiadóhivatal:

Fiszel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak
nyitványok és hirdetések.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tiszti önszegélyző szövetkezet«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi
takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Hirdetőknek még elfogadottak:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukov M., Oppolitz A.,
Dauba G. L. és társai és Károly
írásban: Stern M.

Nyitási költség 10 kr.

Hirdetők jutányosan számíttatnak.

A csáktornyai választás izgal- maihoz.

Lapunk nem politikai lap, tehát nem is áll politikai czélok szolgálatában, de mint Muraköz összes érdekeit képviselő társadalmi közlöny, első sorban jogosított és hivatott arra, hogy mindazzal, ami e vidék lakosságának szellemi körét érdekli, a maga érdeme szerint foglalkozzék. A folyamatban levő választási mozgalmak közepette nem egy tünemény vetődik felszínre, mely nagyon is szoros összefüggésben áll népünk erkölcsi érzületével és lelki világával, társadalmi viszonyainkkal.

De neveztek meg a dolgot a maga nevével!

Mintegy két hete annak, hogy miniszterre kinevezett képviselőnk a törvény értelmében lemondott mandátumáról, máris alig lehet vidékünk népére ráismerni azon mozgalmak folytán, melyek a minister új jelöltsége következtében vetnek nagy hullámokat.

A választás izgalmai behatoltak a nép féltékenyen ápolta ideálistmusába: a vallás és a hit szentségébe, s ezzel a családi és egyéni lét legbensőbb világába. A vallás hivatott őrei beleerőszakolták a hit eszményeit a politikai küzdelmekbe!

Mindenesetre nagy hibát követnek el azok, akik tévesztett jelszavakkal nyögözik le a nép tiszta és szent érzéseit!

Avagy volt szükség arra, hogy az Isten imádatát ápoló szószék, egészen más terre tartozó eszmék és tanok izgató eszközéül használtassék föl?! — Volt arra szükség hogy a hívők kedélyvilága oly megfélemlítésekkel és a vallásos élet legbensőbb mozzanatait érintő fenyegetéseivel hozassék oly mérvű megrázkódtatásba, amely semminemű pártnak sem lehet czélja.

Oda jutottunk-e tehát a szenvedély izgalmai közt, hogy a szeretet és béke vallásának szépségét és tisztaságát katolikus védje katolikus ellen?! sőt, ami ennél is több, épen a szeretet vallásának hivatott őrei ellen?!

Tiltakozunk és ismételve tiltakozunk az ellen, hogy a templom, és hitelét bármely szempontból pártérdekek szolgálatába szegődjék!

A béke és türelem odaadásával kérjük a választóközönséget, ne ragadta magát a magát túlzásokra oly törekvésekkel, melyeknek elhírdői a nyugodt, de talán már késő megfontolás tisztultabb pillanatában, maguk fogják belátni azon kiszámíthatlan károkat, melyeket népünk vallásos érzületében okoztak.

Az Isten háza maradjon az Istené, a politikai küzdelem az egyéni felfogásoké!

Mert, ha majd a muraközi nép ki fog ábrándulni, a korteskedés izgalmaiból, lehetséges, hogy az eldobott kő épen azokra fog visszaesni, akik nem gondoltak a feldobáskor házuk üveg tetejére!

És a mennyiben arra volnánk kényszerítve, hogy e szomorú témára még egyszer visszatérjünk, leplezetlenül fogunk rámutatni az egyének és helyek azon adataira, melyek jelen felszólalásunkat a legindokoltabbá tették!

A megyei központi választmány- üléséről.

Wlassits Gyula a csáktornyai választókerület országgyűlési képviselője miniszterre kinevezetvé, — a magas képviselőháznak határozata folytán közhírré tétetik: miszerint a csáktornyai választókerületben szükségessé vált új képviselőválasztás megtartására határidőtül (1895-ix évi február hó 7-ik napja) üzentett ki, mely napon a választás Csáktornyan a választókerület székhelyén reggel 8 órakor fog megnyitattni.

A választási és szavazatszedő küldöttségi elnökök, helyettes elnökök, jegyzők és helyettes jegyzők az 1874. évi XXXIII-ik t. cz. 59. §-a értelmében a következőképen választattak meg:

A „Muraköz“ tározója.

Egy aranymosó cigány története.

Írta: Lukács Béla.

II.

Mikor a vihar elvonult s a cigány háznak romjaihoz gázolt kétségbeesve látta, hogy az egész élet keresménye meg van semmisítve.

Mit tegyen? Míhez fogjon? Mert a bányászatot ez időben szabályozó szigorú törvények eltiltottak a vidékről mindenkit, ki állandó keresetet, foglalkozást nem tudott kimutatni. — S az aranymosókra nézve még Mária Terézia azt határozta, hogy foglalkozásukat csak azon feltétel alatt folytathatják, ha állandólag letelepednek és állandó lakással bírnak. — Házát elhordta a vízáradás s a mi vagyona volt, elhordta az iszap. Nem volt más menedéke, ha éhen nem akart veszni, mint beszegődni a más munkásának. A bányászattal önállólag foglalkozni akkor a cigánynak nem volt szabad. Elment tehát a legközelebbi bányabirtokoshoz s néhány árva fillérért beszegődött munkásnak. Más választása nem volt.

Keserves kenyér volt ez. Aki egyszer megpróbálta a maga ura lenni, annak nagyon nehezebbé esik a más szolgájává lenni; — fáradni és kiműlődni a más érdekében és látni, hogy az ő nélkülözése közben saját munkája után miként gazdagodik meg más. (En bizony nem csudálkozom azon, hogy az internacionale hívei szaporodnak.)

A cigánynak dolgozni kellett, hogy megélhessen, éjjel nappal ott volt a bánya üregeiben, furván és vájván a föld belsejét. A bányabirtokos felügyelője — a huttmann — nem sok időt hagyott neki a pihenésre. A legveszedelmesebb, a legelhagyottabb helyre tették a cigányt bányászkodni, oda a hova bányász nem akar menni semmi árért. De a cigány nem tudta, hogy tulajdonképpen milyen veszélyes helyen van ő.

Valóban életkísértő helyen kellett neki dolgoznia, egy merész főlhajásban, a hova a rozszant létrák s kőzetbe vájt lépcsők segítségével kellett neki felmászni, a piszkos nedves lyukba, a kemény kőzetből csak úgy csepegett le a víz és a bányamécs is alig tudott már égni a nedves rekedt levegőben.

E bányag már mély tó alatt volt, mely fönt a hegyek között összegyűlt hóolvadási s a hegyi vizekből. Nem lehetett tudni, hogy mikor törí át a kőzet utolsó rétegét s mikor szakad a bányába a tó. De a kőzet aranytartalmu volt s így a bányabirtokos mindenáron dolgoztatott ezen a helyen is, bár tudta, hogy veszélyes játék ez, a munkás jó szerencséjére bízván, mikép kerül ki végzetét.

A cigány dolgozott folytonosan a nélkül, hogy sejtélemmel bírt volna arról a nagy veszedelemről, mely környezte. Eszközei segítségével, folytonosan repesztette és boncolta a kőzetet, tágitva mindenfelé maga körül az üreget. Nehéz volt a munka, összehasonlíthatlanul nehezebb mint az isten szabad ege alatt az aranymosás, de a kényszerűség beleszoktatta.

Egy alkalommal kelapocsa feltűnően kongó hangot adott. Tudni lehetett, hogy a kőzetben üres térre akadt. A gyakorlott bányász nagy óvatossággal jár el ilyenkor, mert a tapasztalat meg-

tanítá, hogy ilyenkor durrlég tör elő. A kongó üres hang felülről előtte és kíváncsi volt arra, mi lehetett abban az üres lyukban. Egyszerre egy láthatatlan erő messze dobta el kezéből eszközeit. Irtoztató durranás következett. A föld megrázkódtott, a bányadreg lángban volt a cigány elveszté érzéseit s öntudatlanul dobogott az irtoztató lég-rázkódtatásról a kővekre. Mindez pillanat műve volt. De a durrlég meggyulladása szétrepesztte a köréseket is. Borzasztó robajjal estek alá szikladarabok s a tó vize ellenállhatatlanul hatolt a bányadregbe. A cigány teste véletlenül megakadt egy kiálló sziklában s onnan nem tudta tovább mosni a bányába beszakadt viz.

A cigány száraz életével megint megmenekült. A természet erői összekapdtek ellene, hogy sikertelen legyen minden fáradozása.

Házát elmosta a felhőszakadás; a bányából kimosia a tó vizének leszakadása, kereset és élelem nélkül maradt ismét, az emberek könyradományaira szorulva.

Heteken át képtelen volt testi munkára. A durrlég oszonyán bánt vele, összeégette haját, szakallát, egész arcát és egész idegrendszerét megrázkódtatta. Kétségbeesetten elvánszorgott ismét azon helyhez, hol élte fényszakát töltötte, — kunyhójának helyére. Az aradás már régen elvonult, az ismert patak ismét visszatért kőválygó medrébe, a hegyek és fenyvesek mintha megismოდtak volna a vihar után. Csak itt-ott lehetett a nagy rombolás nyomára rátalálni. Sokáig nézte a cigány a romokban önnön megsemmisültét s a mint e halványan csillogó iszaprétegre eseti tekintete, sajátos érzés keletkezett lelkében. Hiszen ez az iszap nagyon hasonlít ahhoz, a melyből ő egykor a leg több aranyat mosta ki. Az iszap alá kisebb kődarabokat sodort a víz

Farsangi thema.

Szinte legkomolyabb tárgy az, a mely tollunkat ez időszerű mondni valókra inspirálja. És ne látszassék a legkevésbé paradoxonnak, hogy a mulatozás e virágzó idejében, a farsangi bohóságok e gondfelelt szezonzájában megütjük a komolyabb érzelmek hangját azzal a mohó vágygyal, — vajha sorainkat nem csak elolvasnák, hanem meg is szivlelnék.

Mert nem úgy van már mint volt régen. Ma már nincs kedélyes mulatozás, csak feszelő csillogás. Az emberiség a legkevésbé sem lett boldogabb, hogy igényeit kifejlesztette. Hanem igenis, boldogtalanabb lett. Mert a családokban az oktalan költsékezés a legsomorubb katasztrófákat vitte, mert a társadalmat dekomponolta. Mennyi szatir van abban, hogy demokratikus körünkben hányféle széttagoltság mutatkozik a társadalomban. Nincsen olyan kis városka, hol a koteriának legalább bacillusát ne látnók az egyes vigasságok alkalmára. Ez azonban a családok dolga és legyen kinek az ő tetszése szerint, ha a közérdek mulhatatlanul nem követelné szanálását, bizonyonyal szóvá se' tesszük. De mi magyarok igen messze állunk a fényűző francziáktól, a kiket majmolunk. A francziáknak lehet léháskodni és ezek között az arra éretlenek elzúlleni. De mi nekünk nemzeti veszedelem, hogy a fényűzés, gondtalan könnyelműség és az ezek folytán elveszett becsület revolvert juttat egyesek kezébe.

Vagy a kiket végzetük nem is állított e rideg alternativa elé, azoknak is a gondtalanság e tomboló szezonzájában vérzik szivük, mert társadalmi konvenciáink szerint az árral kell uszniok.

Azokra a valóban jobb sorsra érdemes családapákra gondolunk, a kiknek a sors kedvezése nem juttatott annyi vagyont, hogy a luxus e káprázatos idejében a többiekkel lépést tarthasson, kényszerül az adósságcinálás ingoványába lépni. — Odakényszeríti a hamis felfogáson alapuló apai szeretet, mely szerint tartozik gyermekeinek megadni e költséges élvezetet, hogy az szerencsét csináljon, és odakényszeríti az álszűgyen, a félelem attól, hogy a társaság benne a Harpagont, vagy a félszeg, lelkiismeretlen családöntartót fogja kigunyolni.

Nevelésünk pedig nem olyan, hogy a Catók és Catalinák benne túl nagy számban leledzenek, ne csodálkozzunk tehát, mikor itt-ott felöltik a család katasztrófája. — Ne csodálkozzunk, hanem tegyük ellene.

A farsangi fényűzés e kórságában ám jöjj el te, emberi véleményeket, közérzuletet, erkölcsöt átfomáló szellemi renészás, térjünk vissza a családi patriarchalis életre, melytől oly messze eltértünk.

Ide-oda a családi fészek bája kialszik. Ki ne tapasztalná, hogy az aglegények száma megszorodik. És dicséretes óvatosság és okos előrelátás, hogy nem vágnak Hymen karjai közé. És a felöltött eszme egyenesen elvezet a kérdés legfontosabb részletéhez: kába remény többé és a kik ezekre építenek, csak szerencsevadászok, a kik azt hiszik, hogy a sima parketten indulnak meg a házasságok. Képtelen régi fölfogás, a melynek ma semmi alapja. Sőt merjük mondani, hogy a hiuságos életnek ragyogó luxusa nagyon sok házassulásra törekvő embert elriaszt. Ezért papák, kár a költségért. Ma a házasságok nem az égben, legkevésbé a sima parketteken, hanem a járásbiróság, avagy törvényszék telekkönyvi osztályában köttenek.

Igazán ma holnap arról kell gondoskodnia a szülőknek, hogy leányaikat valami

kenyérkereseti pályára való kiképzés által mentsek meg a késői leány-pártához, az előítéletes világ ostobasága által fűzött szegyenkezéstől, minthogy arra, hogy szive választottja, vagy legalább elfogadható kőrője legyen, többé számítani alig lehet.

Pedig a nemzet erejének gyökerét a családok képezik, ha a családalapítási kedv megcsökken s helyét az állandóságot nélkülöző erkölcstelen együttélések foglalják el, tönkre fog jutni a nemzet. E szerint a törvényhozásnak a nagy és ismét megújuló társadalmi seb gyógyításáról kell gondoskodnia.

A fényűzés kultusza ha kisebb lesz, akkor a hozományvadászás is enyhülni fog. A szülőknek már a zsenge kortól munkához kel szoktatni a leányokat, korán meg kell ezeknek tanulniok, hogy az élet nem örök tavasz, melyben tarka pillangóként gondtalanul röpködhetnek az örömtől folyton nyíló virágai között, hanem a hamar elmuló tavasz s a rövid nyár után a sordieő is elkövetkezik, a mikor a könnyelműség és munkátlanság hideg szobáiban és üres kamara mellett nyomorog; idejében tájékoztatni kell arról, hogy az a nagyon óhajtott fejkötő nem az urizálás, hanem egy magasztos és nagy fáradsággal, sok lemondással betölthető életpálya nemes jelvénye, melyet megszerezni nem nagy dicsőség, de méltatlanul viselni nagy szűgyen.

A szülők leányaikban ne bábokat neveljenek, hanem honleányokat, kik át vannak hatva rendeltetésük nemességétől s értik, hogy mit tesz az: Magyar nőnek születni nagy és szép gondolat!

499/1895 kv.

Csáktornyai járás szolgabírói hivatalától

A csáktornyai választó-kerülethez tartozó csáktornyai járásbeli községek előjáróságainak.

A folyamatban levő országgyűlési képviselő választási mozgalmakból kifolyólag szigorú ellenőrzés gyakorlására utasítatnak a fent megjelölt községek előjáróságai, hogy a területükön tartani szándékolt nyilvános pártgyűlések, pártünnepélyek, körmenetek az 1874. XXXIII. t. cz. 104. §-ának rendelkezéséhez képest, csak az előjáróságnak megelőző napon történt előleges bejelentés után tartassanak meg, — illetve rendeztethessenek, — a már bejelentett értekezleteken pedig a rendfentartása érdekében az előjáróság magát megbízott által képviseltesse, — ügyeljen továbbá az előjáróság hogy zászlók és egyéb választási jelvények templomok, imaházak, községi és állami épületek és nyilvános iskolákra ne tűzessenek vagy függesztessenek, vagy ha már kifüggesztve lettek, haladéktalanul eltávolíttassanak, s a kintzők vagy a kintzést elrendelő, valamint a fentebb felsorolt és be nem jelentett nyilvános pártértekezletek rendezői ezen hatósághoz, büntetendő cselekményüknek a választási törvény 104. §-a alapján leendő megtorlása végett minden késedelem nélkül feljelentessenek.

Végül az 1893. évi április 4-én 228. szám alatt kelt belügyministeri rendelet értelmében megjegyeztetik, hogy sem oly helyen, mely isteni tisztelet tartására van rendeltetve, vagy csak ideiglenesen is isteni tisztelet tartására rendeztetett be, gyűlés vagy értekeztet nem tartható — sem olyan gyűlekezés meg nem engedhető, melynek tárgysorozata úgy van megállapítva, hogy abban egyházi vagy vallási szertartások a közügyekről való tanácskozással váltokozának.

Választási elnöknek: Gózonny László.

Választási jegyzőnek: Dr. Hajós Ferencs.

Szavazatszedő küld. elnöknek: Zakál H.

" " jegyzőnek: Jeney G.

Helyettes elnöknek: Tóth István,

" " Margitay József,

" " Wollák Rész,

" " Zrinyi Károly.

A választási elnök és jegyző az első — a szavazatszedő küldöttségi elnök és jegyző pedig a 2-ik szavazatszedő küldöttséghez osztatik be olyképen, hogy a választási elnököt akadályoztatása esetében Zakál Henrik ur helyettesítendi, a helyettes elnökök és jegyzők satikeg esetére beosztása a törvény 59. illetőleg 66. §-a értelmében a választási elnök feladata leendő.

A hivatkozott törvény 61. §-a értelmében a választókerülethez tartozó községeknek a két szavazatszedő küldöttség közti felosztása és szavazási sorrendje e képpen állapított meg:

I-és szavazatszedő küldöttséghez, a választási elnök elnöklete alatt.

Csáktornya, Dráva Csány, Alsó Hrasztyán, Alsó Pusztakovecz, Zalabardos, Károlyszeg, Dráva Egyház, Csehovecz, Draakovecz és Hemusovecz, Derzsimorecz, Delejes, Mura Csány, Dráva Szent Iván, Jurosevecz, Zrinyifalva, Nyírvölgy, Jánosfalva és Szent Rókus, Nagy és Kis Stefanecz, Opporovecz, Dráva Óhid, Perlak és Ottok, Podbroszt és Szent Kereszt, Felső Pusztafa és Felső Vidfalva, Szent Ilona, Strelec, Tüske Szent György, Turcsalce és Dvorisce, Bankovecz, IX. Hegykerület.

2-ik szavazatszedő küldöttséghez, a szavazatszedő küldöttségi elnök elnöklete alatt:

Dráva Vásárhely, Zalaujvár, Nyiresfalva, Cséresnyés, Mura Király, Felső Domboru, Felső Mihályfalva, Gáborvölgy, Mura Fűred, Hodosán, I. Hegykerület, II. Hegykerület, III. Hegykerület, IV. Hegykerület, V. Hegykerület, Erzsébetlak, Mihályfalva, Gyümölcsfalva, Mogyoród, Mártonhalom és Turzóvölgy, Dráva Szent Mihály, Miksavár, Orehovicza, Pallovecz, Pallinovecz, Királylak, Hétvezér, Rácchanizza, Stridó, Határórs, Nagyfalva, Szoboticza, Édeskut, Ligetfalva, Szászko, Tótfalu, Dráva Magyaród, Végfalva, Vullária, Gyümölcshegy.

árja. A özigány nagyon hasonlónak találta e kődarabokat a legjobb minőségű bányakőhöz, gazdag aranyrejtő volt az egész kőhalmaz, a melyet az aranytartalmu hegyekről le, a kunyhó falai közé sodort a havasi roham szeszélye, egy percczel előbb még az éhenhalálal küzdő, most dúsgazdag volt. Az új, a pazar, a fényes életet csak megkezdeni volt neki nehéz. Elhagyta a vidéket, elment a leggazdagabb bányavárosba s ott települt le, egyelőre nehéz volt neki, de csakhamar rendszer kerékvágásba jött a boldog élet. A dúsgazdag özigány nagyon híres volt a vidéken. Egy lakoma alkalmával éppen a "bálmosra" került a sor.

Ez a bányász előtt az ételek királya. Igen jó étel annak, a ki szereti. A vidéken a lucculusi lakomák sorában sohasem hiányzik; ha egy idegen látogatja meg e sok szép természetű kincset rejtő hegyeket, rendszeren a bálmost is megiszeltetik vele. Midőn ő felsége az ötvenes években megnézte az ő Detonafát, a bucsunyi aszszonyok legeszebbjei füstök számára a bazalt hegy aljában a bálmost, a mi állítólag ő felségének igen ízlett. A vidék legalább maig is is igen büszke arra, hogy az ételek királya nem vallott szűgyent. A özigány vendégl jó ízűen fogyasztották az ételek királyát, de a özigánynak most nem ízlett ez a fölséges étel sem.

En már minden félet ettem — így szól nagy büszkén a özigány — hanem aranyat, azt nem ettem még. Megpróbálom, hogy ízlik a előhozván egy üveghen poraranyat, a bálmost gazdagon megaranyozta és megette.

Réggelre meg volt halva. A nemes érozok e legnemesebbje megbosszulta magát e prózai kísérlet miatt.

Szintugy nem engedhető meg olyan gyülekezés vagy értekezés, a melyre a nép egyházi jelvények (zászlók stb.) hordozása mellett jelenik meg.

Csáktornyan, 1895. január 31-én.

Kolbenschlag,
szolgabíró,

Különfélék.

Beküldött. A küszöbön álló képviselő-választás alkalmából, lapunk egyik munkatársa és a muraközi ügyek igaz barátja a következő nyílt levelet intézi a muraközi jelképekhez: „Főtisztelendő Uraim! A gyűlölet és pártszenvédély által inspirált hírlapokban gyakran találkozunk azzal, hogy vezető politikusok és államférfiak a legképtelenebb rágalommal illetetnek. Ily rágalom az, hogy dr. Wlassits Gyula miniszter és képviselőjelölt istentagadó és hogy tervbe vette az egyházi és papi javak elkobzását. Az említett újsághírek a legközönségesebb rágalom. Miután tudomásomra jutott, hogy a kerületi papság körében azok, kik mindenáron a kulturharcot akarják felidézni, ily otromba ráfogásokkal is izgatnak, szüksegesnek tartom azokat a leghatározottabban megcáfolni!” T.

szomszédságból. A horvátországi viszonyok örvendetes javulására mutat az, hogy Varasdón a minap rágalmazás és becstületesítés miatt beperelt egy hivatalnok egy tanítót, mivel nyilvánosan Stárcevicsebecsnek (Stárcevicse-pártinak) nevezte.

„Fehérmegyei Napló” január 28-iki és megelőző számaiban oly ildomtalan ráfogásokkal illeti a csáktornyai választókerület képviselőjelöltjét dr. Wlassits Gyula minisztert, hogy a közlemény minden sorából kirívó czélzatosságot lehetetlen egy pillanatra is félreismerni. A hang és az érvek sehogysem válnak nagy tisztességére egy közlönynek, mely a szeretet és türelem vallásának szószólójául tolja fel magát. — Egyébként lesz még alkalmunk a „Fehérmegyei Napló” muraközi szövetségeseinek törekvéseit és az általuk anektált jelzavakat annak idején teljes világitásba helyezni. Most még csak azon gyöngéd (1) figyelemre kívánunk rámutatni, melylyel nevezett lap szerkesztője lappéldányaival boldogot és boldogtalant egyaránt eláraszt a csáktornyai választókerületben!

Szomorú állapotok. Választókerületünk több helyéről értesítenek bennünket, hogy a mult vasárnap több templomban politikai tartalmu predikációk tartattak, melyekben annyira túl lóttek némelyek a czélon, hogy az illető hatóságokhoz beküldött jelentések a büntenyítő eljárás megindítása czéljából az iratok a kir. ügyészséghez fognak áttétetni.

Magkereskedő a vádlottak padján. A budapesti büntető-törvényszék ma folytatta a lopás büntetésében való részesség miatt vádlott Haldek Ignác budapesti magkereskedő elleni végtárgyalását, melynek eredményéhez képest Vizlendvay kir. altágyész, Haldek Ignác magkereskedő ellen lopás büntetésére való felbujtás miatt vádat emelt. Abeles M. nfréd ellen a tárgyalás folyamán Mauthner Ödön képviselője Darvai Fülöp a panaszt visszavonta minek folytán az eljárás ellene beosztintott; Haldek Ignácot pedig a törvényszék felmentette. A felmentő ítélet ellen úgy a közvádló, mint a panaszos felebbezést jelentettek be.

Hidrogén lábak ellen ismételve dicsérni halottuk a Pain-Expeller elnevezés alatt általános ismert Tinct. Caps. comp. val való bedörzsöléseket, már az első bedörzsölés után kellemes melegség áll be. Meghűlések ellen, melyeket nevezetesen oly időben mikor járványok pusztítanak, nem szabad elhanyagolni, ezek ellen biztos és gyors hatásuaknak bizonyultak a Pain-Expellerrel való bedörzsölés. Épen így fájdalomcsillapító hatásuak csuznál és köszvénynél. A Pain-Expeller, melyről itten szólunk a „Horgony” védjeggyel el van látva, a miért is ezen bedörzsölés bevéssérlés alkalmával, a „Horgony” védjegyre ügyelendő és másféle üveg visszautasítandó. Ára igen olcsó, 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt 20 kr. üvegenként.

A „Csáktornyai Takarékpénztár” 1994. évi mérleg- és vagyonkimutatása szerint a Mérlegszámla vagyon és teher rovata 821124 frt 81 kr. egyenleget tüntet ki, a veszteség és nyereségszámla pedig 54466 frt 17 krt. A részvénytársulat XXIII-ik évi rendes közgyűlését február hó 14-én délután 3 órakor saját házában tartja. A közgyűlés tárgyai: a rendes ügyek. A mult évi nyeresemény 19649 frt 75 kr., melyből a közgyűlés 2400 frt a részvénytöke kamat kifizetésére fordít, ezenkívül részvényenként 14 frt osztalékot fizet ki. Jótékonyozásra 410 frtot ad, a rendkívüli tartalékalap gyarapítására pedig 10439 frt 75 krt. a pénzügyet Neumann József igazgató elhalálozása következtében Szeiverth Antal aligazgató vezette; könyvelője Weiss Miksa.

A „Muraközi Takarékpénztár” XIV-ik évi vagyonkimutatása és Mérlege az 1894. évről 15661 frt 71 kr. nyereseményt tüntet ki. A veszteség- és nyereségszámla egyenlege: 43432 frt 59 kr., a mérlegszámla egyenlege 430392 frt 41 kr. A közgyűlést február 9-én tartja délután 3 órakor saját helyiségeiben. A közgyűlés rendes tárgyai között van az aligazgató és a felügyelőbizottság fizetésének felemelése. A 200 darab 200 frt névértékű részvény 4. egyén tulajdonát képezi. A nyereseményelosztást tárgyaló javaslat szerint a részvénytöke kamat egy 200 frtos részvény után 12 frt, osztalék részvényenként 20 frt, jótékonyozásra 255 frt, külön tartalékalapra 6000 frt. A pénzügyet igazgatója Szakonyi Zsigmond, aligazgatója Morandini Balint, könyvelője Baumann Zsigmond.

A Tinct. Caps. comp. mindig mint Horgony-Pain-Expeller kérendő és csomagolások „Horgony” nélkül, mint nem valódiak visszautasítandók.

C S A R N O K.

Igaz könyvek.

Nem az a gyöngy igaz gyöngy,
Mit a porban szednek;
Le kell előbb szállni érte
Sir-kináló mélységére
Viharos viseknek.

Nem gyémánt az nem igasi,
Mit üvegből gyártanak,
Keresni kell, mélyen-mélyen
Pokolsötét éjjelében,
Öldöklő bányáknak.

Nem az a könyv az igaz gyöngy,
— Higyjétek el nekem —
Mit szokásból hullajtanak,
Mikor megjő a szabott nap,
Uton s utfélen.

Nem az a könyv, az igaz gyöngy,
A mely hiúságból,
Mint kirakat csillogása.

Hogy az egész világ lássa,
Pereg a pillákról.

Igaz könnyét a fájdalom,
Akaratlan szüli,
S e szülött a nap világát,
Bámuló nép sokaságát,
Rettegve kertüli.

Mint a madár fél a szajtól,
Bántja őt a lárma;
S fájdalomnak szent sebelt,
Miket csupán könnye enyhít,
Nem viszi vásárra.

Hogyha titkon könyezőre
Véletlenül letek,
Szent fájdalmát, ha látjátok
Durva kézzel ne bántátok
Azt a szegény lelket,
Mert a köny, mit szemé önte
Az a gyémánt, az a bánat igaz gyöngye.

Balogh István.

Az a csöndes . . .

Az a csöndes, bánatosan hangzó dal,
Mikor este, késő este megazódal,
Itt szivemben annyi bánat feléled:
»Fáj a szivem, teher nekem az élet!»

Őszre jár már, künn a mező megsárgul,
Zöld levelek hullonganak az ágrul,
Zöld reményim! haj ti is eltűnétek;
»En Istenem, nincs is már, mit reméljek!»

Temetőben vadgalamb bűg az ágon,
Ott lehetne énnekem jó világom,
Búra, bajra, keserített öröme:
»Majd jó lesz a fekete föld göröngye!»

Fekete föld, virágtalan sirhantok!
Csöndben, nyugton jó is lehet alattok,
Még zavaró könny se hull tán a rögre:
»Eltemeti bánatom az örökre!»

Szávay Gy.

Nyilttér.

E rovat alatt kösítőtekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelőséget a Szerk.

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, szines Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázottak, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 szín s mintázatban) postabér és vámmentesen a házhoz szállitva postafordultával küld: Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. — Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vrom. — Sve pošiljke tišće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Ješefa urednika vu Čakovcu.

Izdavaštvo:

Kuštara Fisehel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kn.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

K Čakovečkomu zbiranju.

Naše novine nisu političke novine, zato se hiti ne bavimo s politikom, ali pokedob nam na srcu leži sve ono, kaj se duševno dobrobitje občinstva Medjimurje tiče: dužnost je naša, da se, vu naših novinah o čakovečkim zbiranju takaj spomenemo.

Komaj dva tjeđna je tomu, da se je naš, za ministra imenovani ablegat poleg zakona zahvaliti moral, puk medjimurski je vre takov, da ga skoro niti poznati nemremo. A tomu je sve kortesiranje zrok.

Oni, kojim je naprveđa i najvećša dužnost, da se trsiju zato, da se ljubav napram bližjimi širi i da pasiju na sve ono, a čim srce i duše našega naroda u veri skopljeju, oni delaju najvećšu spačku med nami i upotrebljavaju veru za kortesavanje.

Veliku falingu su vćinili oni, koji su tomu zrok bili! — Jeli je potrebno bilo, da su nekoji politiku na predikalnice odnesli, gde je samo o veri, o Boga i o kršćanskom redu slobodno govoriti?! — Jeli je dobro i hasnovito bilo na predikalnici kortesovati?! — Dakle dosli smo vre do toga, da bu kršćenik katolik moral braniti svoju svetu veru proti katoliku, ili kaj još više proti onim, kojim je sveta dužnost braniti veru?!

Protestiramo proti tomu, da se naša sveta vera za kortesavanje hasnuje! Vu

ime naše svete katoličanske vere prosimo gospodu vodje zbiratov, naj ne kortesuju s verom našom, ar budu za malo vrēme oni sami spoznali one strahovite kvare, koje su veri našoj zrokuvali!

Božja hiža naj ostave Božja, a političko vojuvanje naj ostane izvan cirkve! Ar ako bude kraj kortesovanja, lahko, da bude hitjeni kamen onim na glavu opal, koji su ga hitili!

Ako bi pritrucani bili, da bi ovu žalostnu temu još jedenput naprej donesli, morali budemo osobe i mesta bez iznimke imenovati!

Još jedno! Vnogi s tem kortesuju, da je naš bivši ablegat bezvere, tojest takov, koj vu Boga ne veruje. Vu ime istinitosti moramo ovd i svim za znanje dati, da je to laž! Naš minister i ablegat je zasigurno takov pošten i dober katolik, kak oni, koji proti njemu kortesuju!

Novi neprijatelj voćarstva.

Vu Horvatskoj i Slavoniji pojavil se je novi neprijatelj voćarstva, osobito voćkah jabukah, kojega do vezda još nije bilo, ali bi mogel biti, ako prevzeme mah, za obstanek jabukah jako pogibeljen. Taj neprijatelj je krvava vuš.

Da se naši čitatelji sa tim neprijateljen voćarstva upoznaju, ter da mogu za fon

danje istog po mogućnosti čim više vućiniti, opisal bum vu ovom članku.

1. Odkud je krvava vuš, i kak se je razširila?

2. Kakva je krvava vuš, i kak živi?

3. Kak se pojavi krvava vuš na voćki (sadju) i kakov kvar načini?

4. Koja su sredstva za sfondanje krvave vuši?

I. Odkud je krvava vuš i kak se je rasirila?

Krvava vuš je kak i trsna vuš, iz Amerike. Tam je ima osobito mnogo vu Kanadi na sadju jabukah. Akoprem je mnogo prvije donešana vu Europu nego trsna vuš, ipak se je polaganije širila, nego li trsna vuš. Početkom ovoga stoljetja, ponajprije se je pojavila vu Englezkoj, kesnese vu Normandiji a ljeta 1827. vu Belgiji. Za isto vrēme vu nekoliko ljetah razširila se po celoј Francezkoj.

Okolo ljeta 1860. pojavila se je vu južnoj Njemačkoj (Prazzkoj) ter se je počela širiti i preko severne Njemačke.

Ljeta 1880 opažena je bila po prvi put vu Svicarskoj, gde je na sadju jabukah učinila vrlo veliki kvar, a vu najnovije vrēme pojavila se vu Austro-Magyarskoj, i pred temi ljetmi vu vekiј mēri vu Štajerskoj. Od kud je krvava vuš došla vu Horvatsku i Slavoniju, nemre se reći, povedati, ili je donešana sa nabavom jabukah iz druge koje zemlje, ili je došla

ZABAVA.

Nebeski ordinanc iliti postar.

Istinita pripevest.

Vu jednom medjimurskom sela živela je imenom Marica žena koja je već drugi put zamuž otišla. Ona ju bila tak dobra, da joj vu celim medjimurju a niti vu celom orsagu nije moći bilo para najti. Nije ona nikoga bantovala, odgovarala, nego vsakomu po svojoj mogućnosti rado pomogla; samo jednu falingu je imala, da je rado vsakomu verovala; i poradi toga njeni drugi muš Stef Čurilla više put ju opomenal i malo ostrije, istoga došlo, da su se porečkati znali kad kad.

Jednog lepog toplog dneva otide Stef na pole na delo, a Marica pak čim je svršila domaće posle, vzeme švalu vu i sede pred hižom i pomalo počme šivat; kad tak pomalo šivlje, nehotice dojde joj na pamet prvi muš i celi život, kojeg je šnjim prešivela vu najljepšoj slogi, i zmislil se, da ravno vezda vu kuruznu kop bude 2 leti, kak je ga vu hladni greb položiti dala. Tako promišljavajuću najde vandracev, koj je ravno vezda stu-

pil vu dvorište, čim spariženo ovako ju nagovori. „Oh dobra žena! smilujte se meni. Vu ovoj vručini tak sam oslabil, da komaj zdizem rōge, grlo mi je suho, da komaj gutam sline, jer sam se prigodom jedne povodje razgovoril, da 10 let nebudem pil vode.“

Marica čula se tako tužiti vandraceva, odmah na stran metne švalu, i donese pun pohar vina a i nekaj malo za gristi. Vandracev se nije dal dugo trcati, nego si namočil grlo svoje i jezik se mu odvezal. Marica medjutim izpitiva putnika odkud ide i kam. Vandracev videći, da ima posla s ženom, koja vse lahko veruje, ovakova govori. Moja draga žena, ja Vam izdaleka idem, tjam iz nebeskog orsaga, kakti ordinanc. Marica vsa začudjenja pita. Vi iz nebeskog orsaga dojdete, nu zastalno to mora dalko biti. Niste moguće videli mojeg prvog muža, neznam kak mu ide kaj tam, bude do prilika dve leti, kaj sam ga dala pokopati.

Moguće, da sam ga videl odgovori vandracev ali med množini teško je prepoznat; nu moguće bi mi znali povedati; vu kakovoj opravi ste ga dali pokopati; onda moguće budem znal povedati, jeli sam ga videl.

Oh kad pomislil na to, onda me sram

i žalost popadne, odgovori Marica, jer sam ga samo vu jednoj rubači dala pokopati.]

Oho, vezda već znam dobro i poznam vašeg pokojnog muža, veli vandracev. Više put se mi je tužil, da kak je njegova žena skupa, da ga je na smrtnoj postelji neoblečenoga ostavila; drugi nebeskimi angeyll vu svetešnoj opravi se zabavljaju, on se mora takorekuć gol s mrzavati i neufa se pred ljudmi niti pokazati.

Na ovo žalostno prepovedanje vandracevov, tak se raztužila, da na sav glas plakala i plačuć pitala vandraceva, jeli bude šel nazaj vu nebu.

Odgovori vandracev ravno idem tam vezda i moguće hoćete kaj počuditi svojemu muži?

Oh prosim budite tako dobri, veli Marica, pak ovu svetešnju opravu mojeg većšnjeg muža vu nebu pokojnomu, da se nebude smrzaval, predajte.

Dok je pakovala opravu muža svojega, Marica, mislila se je, zato moj Stef nebude ardit, za ovo svoju opravu, ako mu obedam, da njemu na smrtnoj postelji još ljepšu opravu kupim.

Kad je predala ovo vse vandracevu Marica još go pita, jeli mu nebude teško snositi. Odgovori vandracev ako još jedoa

naletom, pokedob more leteti, ter ju moreju i vtice na svojih krilah iz jednoga predela donasati vu drugi. Vu Horvatskoj nahadja se vu vnoгих zagrebedkih vrtih i sadnjakih ter i na pokušališću gospodarskog društva, vu Slavoniji je službeno javjena vu občini Virovitici, ter se je bojatida se je ta vuš već vu vnoгих predelih naše zemlje razširila.

II. Kakva je krvava vuš i kak živi ?

Krvave vuši ima, kak i trsne vuši, dvé fele, najmare krvava vuš prez krila i na krili (krilata).

Prezkrilata krvava vuš je podpuno razvijena 1.5 mm. duga vu sredini bolje široka, napré i odzada bolje špičasta. Farbe je čerlečkaste i smedje. Po hrubtu, na strani téla osobito pak vu zadnjem délu téla zaraščena je sa dugackima belima, gustimi nitima kakti pamuk. Zaradi toga vidi se sa mladici ili drévu, gde se ova vuš nahadja, kak da je pokrit snegom ili belim pamukom ter više put vu malih grudah vija siju kakti zavinjene vu pamuku iz granah (svršja) mladicaһ vočke. Ove niti čuvaju vuši pred vsake fele neprijatelji, mokrinom i mrazom, koji vušim nikaj neskođi.

Krvave vuši imaju oči dosta velike a glavu malenu. Sjetila (čutila) su joj žutkante farbe i šesteročlankovite. Pod glavom nahadja se kljun (sisalo), koji se proteže do zadnjih nogah, ter je položen po truhu, kad je vuš mirna, — pri mladih vuših je taj kljun (sisalo) podugovati, kak celo télo. Tim sisalom se vuši zahodeju vu kuru vočke do like (kože) odkud moreju sisati sok iz mladicaһ.

Ove nekrilate vuši, koje su bezspolne t. j. da se vnoгiju prez oplemenjivanja sa mužjaci, imaju vu zadnjem délu téla vrlo vnoга jajec 30 do 40 i više, koju, ako se izetisnu (zdruzneju), davaju zamazanu čerlenu krvavu farbu, od kud i dobina vuš ime: „krvava vuš“ Kada vuš leže ličinke mirno sédi na mestu, gde se je sa sisalom vu kuru vočke sada) zagrizla. Izležene šesteronožne ličinke hitro idu po grani (po svrzi) ili mladici dréva, te se zajedu (zapilju) sa sisalom vu nje. Iz ovih pako već za nekoliko dana postanu razmerno male vuši, koje su zevsema s abo poraščene sa

prvlje spomenútimi pamučnima nitima. Ali za kratko vréme se podpuno razvijú, ter počmeju leći (valiti) i one šesteronožne ličinke kak njihova mati i to 30 do 40 i više vsaka.

Pokedob se krvave vuši vanredno hitro povnožavaju, more na jedno ljeto biti 8 do 10 rodovah (generacijah), ter more vu jednom ljetu, ako se računa da vsaka vuš izlegne (snese) samo 30 mladih ličinkaht iz jedne vuši vu 8 generacijah more postati (povnožati se) 157,100.000.000 vuših. I to silno vnoženje je upravo razlog, zakaj more krvava vuš sadu toliko naškoditi, i zato ju je težko, dapača skorom nemoguće zevsema sfondati. Gda se počmu vuši vnožiti, izpočetka leži jedna na drugoj, a pokedob nemre'u vse dojtí sa svojimi sisali do kore grani ili mladice, odkud bi mogle dobivati hranu, rezideju se po odlom drévu, a više put idu i na korenje.

Prezkrilate vuši više puta svoju kožu prek ljeta mēnjaju, navadno biva proti je seni, onda se opaža, da se rode nekakve osobite ličinke, na kojih se na starini téla opažaju krila.

Iz ovih krilaatih ličinkah postanu krilate krvave vuši.

Krilate krvave vuši sučrne i svétle farbe, imaju velike oči, a zadnji dél téla poraščen je sa belimi nitima kakti pamuk. Imaju 4 velika krila, koja polože kakti krova prék téla, kada miruju. S početka krilate krvave vuši sediju med nekrilatima dok se vu njih nerazvijú jajca. Akoprem su nesposobne kak i nekrilate odletiju iz prvešeg mesta, čim se cutiju, da su sposobne za razplod, na koje drugo mesto na istoj vočki ili ako ih veter vlovi, moreju jako daleko odleteti. Na novom svojem mestu valiju (lažu 5 do 10 jajca med razpukotine stabla i granah. Od ovih jajec nekoja su vekša, žute farbe kak med, ter su ženskoga spola, a druga su opet menjša više zelenkaste farbe, mužkog spola. Iz vekšeg jajca izide vuš ženskog spola, a iz menjših jajec vuš mužkog spola. Za nekoliko dana spleme se (spariju se) vuši, ter isleže vsaka ženska po jedno jajce, tak zvano zimsko jajce. Iz toga zimskoga jajca izleže se još one jeseni ili budućeg protuletja za ran nekrilata vuš koja je opet kakti početnica, novog legla, iz kojega se more

opet na milijarde vuših povnožati. Krilate krvava vuš je anda sa dalnje šronje vuši najpogibelnesa, pak je zato i borba za sfondati te vuši jako težka.

(Drugi put dalje.)

Priredil:
Glad Ferencz.

KAJ JE NOVOGA ?

Stoti mrtvi kardinal za Leona XIII.

Telegraf iz Toulousa dojavil, da je ondi vnoći 31. januara vumrl tamošnji kardinal-nadbiškup Julien Florian Desprez, najatareši prelat francesske cirkve i po dobi drugi senlor svetog sbora. Desprez bil je 14. aprila 1807. vu Ostricourtu, postal je 1851. biskup i 1867. nadbiškup vu Toulousu. Leon XIII, imenoval ga je vu svom prvom konzistorijumu od 12. majuša 1879. kardinalom. Vezda je on po redu stoti kardinal, koji je vumrl za pontifikata Leonova.

Kralj lutrijaš Melko Farkaš — tišlar!

Nekoč vnoго spominjani Melko Farkaš, koji je pred više ljetmi vu Temišvaru prevarom bil, dobil na maloj lutriji preko 400.000 forinti, a potli obsudjen na težku tamnicu (rest) od 4 i pol ljeta, ostavil resta, ter se je nastanil vu svojem roduom mestu Aradu i tu je odpril tišlariju, pokedob se je izvučil vu reštu tišlarsku mestriju. Negda je Farkaš bil vu Aradu gradski atašor.

Pomilovan na smrtnej postelji.

Vu vuži Stein kod Kremz vumrl je 19. januara bivši direktor financijah vu Čerovicah i dvorski savjetnik vu penziji Ivan Trzciemicki vu 67 ljetu. Vu septembru ljeta 1892. stal je on vu Beču na obtušenickoj klupi zaradi velikih defraudacijah carine. On je bil obsudjen na 4 ljeta težke tamnice. Trzblavski je vu reštu zbetašal i bil duže vremena vu špitalu. Dneva 19. januara ob 10 vuri pred poldan preglasli su mu potem toga, kaj je više od dva ljeta sprevel vu reštu, previšnje pomilovanje, no on je bil već tak slab, da nije više mogel govoriti. Na večer istoga dana ispustil je dušu. Mrtvo télo odpremijeno je rodbini vu Lemberg.

Delazek kraljice vu Mentone.

Njezino Veličanstva kraljica Jalgabeta stigla je 16. januara ob 1 vuri vnoći vu Mentone, ter je kak i lani odsela vu hotelu „Cap St. Martin“. S prva bilo odredjeno, da bu kraljica došla vu Mentone stopram vu februaru, pak su i sobe stopram od 1. februara bile najmljene. Dotičas je kraljica imala beraviti vu Algiru. Medtamtoga je nenavadna oštra zima prisilila kraljicu, da prije vremena ostavila Algir. Kraljičina pratnja pripoveda da je od zadnjih danah decembra vu Algiru skorom svaki dan padal snég s deždjom, viher za viherom bēsnil je s burom i bljeskom. Zvun toga zavládala je ondi takova zima, da se nisu mogla zadosta obraniti, pokedob tam menjkaju peći i druge uredbe. Stranci sa severa, koji došli zaradi blažega podneblja, ljuto su se vkanili, pak su morali čeli dan sprevođiti vu hladnih sobah. Kraljica je mogla i malo šetati, ar to nije dopustilo vréme. Poklam kam se je vréme do 10. januara nije premenilo, odlučila je kraljica da ostavi Algir. Kralj Ferenc Jožef pohodil je kraljicu početkom februara i ostal je vu Mentonu i bude tam dva tri tjedna. Kad se

šunku metnete, dragovolje odnesem. Marica odmah doneše zadnju šunku, koju je imala i preda vandrevcu govoreći da njeni pokojni je rado jel šunku.

Pokedob se je vandravec dobro najel i napil, prime spakovanu opravu i šunku, pak žurno ide prama šumi, gde si vu hladu lepo sede, da si malo počine. A Marica pak suznimi očmi gledala za njim i mislila kak bude vezda njeni prvi muž, se veselil kad bude to sve dobil i ovoj bude rekel, da nisam otišla drugi put zamuč: jer je prosila vandravca, da nek neveli njemu, da išla zamuč drugi put,

Čim je došal Štef Čurilla muž ujeni, odmah mu pričme pripovedati, da kak je njeni prvi muž poslal knjoi ordinanca, pokojem naj, mu pošle opravu svetešnju i šunku, jer tam tak dobre šunke nema kak mu ora zna prepraviti, to sam i vučinila, spakovala spakovala sam tvoju svetešnju opravu i poslala. Bila bi Marica još duže prepovedala da nije Štef ju srdito pregledal i zapovjedal da neka sluga zasiedla ridjana, on bude već toga potepuha dostigal i navoíl vkanjuvati.

Štef Čurilla leti, kakti tiš na ridjanu prama šumi, a Marica gleda z njim i vu sebi veli, dobar je moj Čurilla, ako je imalo grobi ar: Zeista čim dojde do šume, vidi, gde

jedan človek šni, kak da suho šibje bral. To je bil vandravec koj si je tam počinul i čim spazi gde hitro jaše človek po putu, hiti kaj je nosil vu guščaru, on pak čini, kak da bi šibje bral.

Čurilla do njeg dojaše i pita, jeli moguće videl, kakovog človeka, koj je kaj nosil? Odgovori vandravec, da ravno malo predi je po ovoj močvari se obrnul i žurno išel.

Čurilla vezda doli stane skonja i moli vandravca, da mu malo pripazi na konje dok on pogleda po močvari, kam se obrnul onaj putnik. —

Čurilla otide iz puta prama močvari a vandravec vzeme svoje stvari, pak skoči na konja i otide iz opravom skup.

Čurilla dojde nazaj i vidi da niti konja niti vandravca nema na putu. Čurilla vezda žalostno ide dimo, nebi bil on nikomo povedal to, da nije žena vu celomu selu povedala, da kak je njeni Čurilla strošak nosil vu nebo.

Kad je prepovedal, kad je došel dimo, to neznam, nego vezda videl Čurilla, da nije on vu seli najpametneši i kad god vidi ordinanca Čurilla, na pamet dojde njegov ridjan.

Priredil:

Karleta Ignácz.

bude kralj povraul u Beč, kraljica bude išla na Krí, da onđi sprovede maršusa i aprila u svojem dvoru Achilleonu. Početkom majaša i povrne se i kraljica u Beč.

Kad budu Nj. Veličanstva na rtu Sv. Martina, u polovici meseca februara dojde tam i carica Eugeniya i englezka kraljica Viktoriya.

Francuzka ministarstva.

Ministarstvo Bourgeoisovo, koji se denes očekuje, bude po redu 34 od obstanaka tretje francuzke republike, odnosuo od izbora Thiersova predsednikom republike. Za Thiersa bila su samo dva kabineta, a obedvem bil je predsednik Dufaure. Za Mac Mahona upravljal je osam kabineta, a predsednici su im bili Buffet, Dufaure, Broglie, Clusey, Simon, Robeboast i Waddington. Za Grevya je poslovalo dvanajst ministarstvih. Predsednici bili su im Waddington, Freycinet, Ferry, Gambetta, Duclerc, Fallières, Brisson, Floquet, Goblet i Rouvier. — Carnot je izmenil deset vladah. Predsednici su bili: Tirard, Floquet, Freycinet, Loubet, Ribot, Dupuy i Casimir Perier. Za Periera poslovalo je samo ministarstvo Dupuyovo. Ova 33 kabineta imala su 20 predsednikah. Najviše se je povraćal Freycinet i najduže vladal. Vsega skupa je vate 33 kabineta sedela 201 osoba. Od tih je vumrlo 66, a 135 ih još živi.

Vu Budimpešti 25 januara.

Političkim državnim tajnikom u ministarstvu finansijskih imenovan je ministarski savjetnik Gräncenstein, koga će u ravnateljstvu milenijske izložbe zameniti ministarski savjetnik dr. Josef Schmidt. — Državnim tajnikom u ministarstvu trgovine postalbu savjetnik Vörös.

— Magyarska zastupnička hiša nastavi ra je svoj normalni rad (delo), kaj ga je po ovinom decembra prekrinula. Na dnevnom ledu bil je nastavak proračunske rasprave ministarstva za bogostovlje i nastavu.

Poklam kam je izvestitelj Fenyvessy preporučil proračun za prijetje, stal se je minister bogostovlja i nastave dr. Wlassics, da razvije svoj program. On prihvata proračun, kaj ga je izučal njegov predstavnik, a prihvata i politiku njegovu.

Minister uvjerava, da vlada smatra svojim dužnostjum, da svoje protivnike vmiri blagim postupkom, i da ih osvedoči o tom, da i ona smatra religioznost i njegu religioznog čuvstva kardinalnom garancijom magyarskog orsačkog poredka i da joj pripisuje najveću važnost i jakost.

Za tim je minister prešel na nastavni program, spomeul najprije pučke škole, koje nema država prevzeti nego občine. Nedostatki u srednjih školah nepotiču s osnove naukovne, nego s brojnog i pedagoškog nedostatka učiteljskih silah. Glede sveučilištah drži minister, da je nemački sistem najbolji. Tretje sveučilište nije tak potrebno, kak usavršenje obedveh postojećih.

Program ministrov podvrgli su kritiki Albert Kiss, Streter, Polonyi, Thaly i Tóth. Debata je odgođjena.

Zbiranje.

Pri varmegjijske dokončano, da bude u Čakovcu zbiranje ablegata 7-ga (vu četrtak) ovoga meseca. Prezeši budu pri zbiranju gospi Gózonyi László varmegjijski glavni notariuš u Zakál Henrik škaliuš, namestni prezeši buds gosp. Tóth István tisztartov i Margitai József ravnatelj, notariuš gosp. dr. Hajós Ferencz škaliuš i Jeney Gusztáv ravnatelj, namestni notariuš Wollák Rezső škaliuš i Zrínyi Károly naučitelj.

Liečnicka plašu.

Glasoviti parizki chirurg Dupuytren je jednoš jednoga iztamilije Rothschild, na glasu bogataša, liečit. Isti si je nesrećom ruku vrtgnul, pak je liečenje prestalo, poslal je Rothschild Dupuytrenu, bna da bi mu ov bil račun poslal, kakti honorar za liečenje i njegov trud dvadeset hiljada frankah (od pri like 9000 forintih). Dupuytren namirom potvrdi, da je prijel poslano mu novce, ali pod namirom napiše opazku, da on nikada nije mislil, da bi i jedan Rothschild liečnika na obroke izplaćuval.

Drugi krat je opet jedan londonski operateur bil k-niekomu vrlo bogatomu fabrikažnu pozvan, kojemu bi se bila imale noga amputirati (odrezati). On je za tu operaciju zahtieval dvie sto funtih sterlingah (od prilike dvie hiljade forintih) te mu je i ta svota bila obećana. Potlankam bi operateur bil bolestnu nogu temeljito previzitiral te se sa liečnici, koji su već prije tu nogu lečili, posavietuval, izreče operateur svoj sud, da će noga i bez amputacije izliečiti mogla. Pun veselja hotel mu je sad bolestnik dvadeset funtih sterlingah platiti (to je do 200 forinti). „Ali vi ste mi gospone dvie sto funtih sterlingah obećali“ — veli operateur.

„To je istina“ — odgovori bolestnik — „ali pod tuj pogodnom, ako mi bu treba nogu odrezati“.

„Nož sim!“ — zavikne operateur.

I to je hasnilo. Bolestnik je izplatil pogodjeno svotu.

Treći krat se je opet dogodilo, da je jedan glasoviti nemački chirurg bil k Fürstu hessenskomu radi operacije pozvan, ali Fürst je prije ga zapital, koliko za svoj put i dielo zahtieva?

„Dvie hiljade talirah“ — bil je odgovor.

„Kaj? dvie hiljade talirah“ — zavikne Fürst — „pak za jednu vuru diela? — Em toliko neima niti moj prvi general, plače sa tak kratko vrijeme“.

„Ha“ — odgovori operateur — „Onda pak se Njihova visost nek dade po svojem generalu operirati.“

Hasnoviti nauk.

1

Staro priredoje veli: „Sam jesti, dela tušćavus! Ja pak još dva ktomu pridajem: „Sam paziti dela pametnoga“ — i „Sam delati, dela bogatoga“. Tko lastovitimi očmi nepri-gledava, već se na druge zanaša, te koj dielo sam u ruke neprime, gde je potrebuo, nego po dugih pusti zvršavati, kaj bi sam imal učiniti, on daleko nedotira i njoegvoj tustoči aude na skoro kraj.

2

Drugo priredoje: „Nemalaj vrag na zid, jer dojde.“ — Tak mnogi vell u nerazme. Zločestog duha upravu niti nije moći na zid, malati, drugci je nebi bil duh. A niti nemre dojt, jer je lauci u vekivešnoj tminiti skapčeni. Kaj anda hoče ovo priredoje reči? Ako čoviek mnogo na zločestoće miali te si je u pameti predstavlja, ili dugo o njih govori, tak se honačno pošeijenje sa njini u srce dovleču i napokon ih čoviek učini. Ako hočeš da zli duh nedojde, nemoj ga malati na zid. Ako nečeš zlo činiti, nemoj misliti na nje.

3

„Jedan krat nije nijedan krat.“ — Ono je najveća laš med svemi priredoji i koj je ovo znaš, taj je zlo zračunal. Jedan ja najmanje jedan krat i tu se neda nit za vlas odtrōi. Tko je jedan krat vkral, toj cielo svoje življenje više nemre u sebi reči: „Hvala Bogu ja se tudjega nisam nikad dotaknul.“ I ako tolvaja ulovē i obiese, tak onda jedan

krat nije nijedan krat. Ali ove je istina: „Jedan krat je deset krat, je sto krat i je tiljadu krat.“ Tko je jedan krat slo učnil, haj navadno isto i dalje čini dok mu na sadnje nedođe ono priredoje: „Vrō ide tak dugo na zdenac, dok se potere.“

4

Još su dva priredoja i obodvoje su čata istina. akoprem si medjusobno protaslove. Od dveh siromaskih bratov, jedan nikak nije mogel se odvačiti, da bi si kaj prikrbel, jer mu novci nisu hoteli samo onak (kroz oblok u sobu cureti). On je uvēk samo rekel: „Gde nikaj neima niti nikaj nedođe“. J tak je bilo! On je cielo svoje življenje ostal bra. Nikaj, jer nikada nije hotel sa malim početi za da bi sve po malo do vekšega došel.

Njegov mladji brat nije se tog priredoja hotel držati. On je navadno govoril: „Kaj još nije, more dojt.“ On je ono malo, kaj je za diel dobil, skup držal, te je sve po malo, kak mu je bilo moguće, povekšaval, Marljivo poslujući i sparno givēci. Iz početka je to navarski jako po malo išlo, njegovo priredoje: „Kaj još nije more dojt“ daval, mu je gjegjernost. S vriemenom je išlo bolje, te je on za nekoliko godinah, kroz trajnu marljivost i božji blagoslov, postal dobro sto- eći gospodar, koj je konačno i svoju i bratove diecu hranil.

Nekaj za kratek čas.

I. Otec i njegovi tri šinj.

Bil nekoj lotec, koj je imel tri sine. Najstareši je bi malo zašiknjen, pak su ga i zvali i deržali za prismojenoga, drugi dva pak su bili spametni i bistri. Te tri sine hotel je otec izprobat, koj bi bil najbolji za gospodar.

Prvi den rekel je najmlajšemu sinu, da bi napasel koze tak, da nebudu na večer, kad jih dimo dotira jele glavato zelje.

Sin žene koze i čeli dan je dobro pasel kad, ih je pod večer dimo dognal, ponudil je otec glavato zelje, a koze su pak prav rade jele, — Rekel je onda otec najmlajšemu sinu: „Ti nebuš za nikaj gospodar, kajti nisi koze tak napasel, da nebi jele zeljnate glave“.

Drugi dan rekel je otec srednjemu sinu pasti i tak napasti, da gda dojde na večer dimo, da nebudu jele glavato zelje. Vezda gnal drugi sin koze na pašu i pasel je čeli dan daval jim je glavato zelje, da bi je domaj nebi jele.

Rad ih je pod večer dimo dognal, ponudil je otec kozam glavato zelje, pak su koze i kak rado jele. Zato je rekel otec sinu: „Ti takaj nebuš za gospodar, ar si ne tak napasel koze, kaj nebi jele zeljnate glave“.

Tretji den rekel je najstarešemu sinu, koga su si deržali za bedaka, — naj žene koze, i naj tak napase, da nebudu na večer, kad je došene dimo, jele glavato zelje. Ov bedak je pak drugač napravil. Vzel je najmre glavato zelje sobom i nje je na paši ponudjal kozam; kad je koja hotela zagristi, vudril flapil ju je s batinom po glavi i tak je delal čeli dan. Izvečera je koze dimo gnal. Otec jim je ponudil glavato zelje, a koze, kad su zgledale zelje, taki su na stran skočile i nlu botele jesti.

Na to je otec rekel: Ne, ti buš dober za gospodar, kaj si tak dobro napasel koze, da zeljnate glave nečeju jesti; tebi bum dal gospodarstvo.

Navuk: gdo ima druge za bedake, sam je najveći bedak.

Priredil:

Glad Ferencz.

ODGOVORNI UREDNIK
MARGITAI JOZSEF
Glavni surednik
GLAD FERENCZ

Gabona árak. — Cena zltka

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	5.70	—
Zab	Zob	5.70	—
Rozs	Hrk	5.—	—
Kukoricza ó	Kuruza stari	6.50	—
uj	novi	6.50	—
Árpa	Ječmen	5.—	—
Fehér bab uj	Grah beli	7.—	—
Sárga „	„ žuti	6.—	—
Vegyes „	„ zméšan	5.—	—
Lenmag	Len	10.—	—
Bükköny	Grahorka	6.—	—

végrehajtás kérelmi ezuttal 9 ft 40 krban meghatározott árverés kérelmi költségek behajtása czéljából a n.-gykanizsai kir. törvényszék a (perlaki kir. járásbíróság) területén fekvő, Pálovecz községi 304. sz. tjkvben foglalt 37ja hrsz. ingatlan ugy a legelő és erdő illetménynek végrehajtást szenvedett s jelenleg annak örökösei Vugrinecz Magdolna, János, Mária, Éva, Ilona, Ágnes és Margit kiskorúak nevén álló $\frac{2}{3}$ részt illetőleg az 1881. évi 60 t. cz. 156. §-a alapján az egész ingatlan 105 frt becsértékben, s a páloveczi 365 sztkvben A+ 1-17 sor, 155/2, 219/3, 243/2, 345/3, 361/3, 361/7, 365/3, 396/a, 414/4, 506/3, 510/3, 511/3, 541/2, 585/2 645/2, 663/4 és 677/4 hrsz. a ugyanazok nevén álló ingatlanok együttesen 368 frt becsértékben Pálovecz község házábanál

1895. évi január hó 26. napján délelőtt 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben még — pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedőtől számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugy attól 45 nap alatt, a harmadikat ugyan attól 60 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamattal együtt az árverési feltételekben meghatározott

helyen és módzatok szerint lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg a megállapított árverési feltételek, a perlaki kir. járásbíróság tkvi. osztályánál és Pálovecz község előljáráóságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.
Kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság.
Perlakon, 1894. nov. 8. 668.

Tinct. Capsici Comp.
A TINGT. CAPSICI COMP.
(HORGONY-PAIN-EXPELLER)
Kimagasló állást a fájdalomcsillapító bebiztosítók között üdül-másan megteremtő, különböző felhajtás és utazások dacára; az izomnyírás a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a községben igen jól meg tudja különbözteni a jót a rossztól.
Hogy értékesen utaztatni ne kaphassék, borítékba alulmával védjék fel, a vérsérgőre figyelő és minden ügy szem jég-nál, mint nem valódi vérsérgőre figyelő. A gyógyszerárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy 1 ft. 20 krnyi árkban üvegekben; Budapesten **Tóth József** gyógyszeráránál.
Richter-féle gyár Budapestban, Thüringiában.

Ezen **Horgony-Pain-Expeller** néven is ismeretes, gyakran népszerű háziasszonyok most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító bebiztosítók fényesen bebizonyították értéküket, szeszűl, igazságosságúak sőt, néh. A föld összes országokban nagy elismerést és biztos hátsók kaptak, minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember által személyes továbbjelölésnek, —
RICHTER-FÉLE TINGT. CAPSICI COMP. - I
(Horgony-Pain-Expeller)
az utolsó 25 évben jó sikerrel használták. — Közreműködés ezen igazán hatásos háziasszonyok nagy elismerését és általános kedveltségét. Ki a Tinct. capsici comp.-i (Horgony-Pain-Expeller) készítését, czinál (szeszűl, igazságosságú), keresztesített, néh. és foglalt, csipfűléseknél, fájdalomcsillapító bebiztosítók alulmával, abból egy üveget mindig készletben fog tartani, hogy azt megfűléseknél is, mint levezető, elhárító szerként alkalmazhassa. Ezen rég jóval bizonyult hatásosnak, így igen olcsó, tudniillik 40 kr., 70 kr., és 1 ft. 20 kr. üvegekben. — Kapható a gyógyszerárakban; Budapestban **Tóth József** gyógyszeráránál. — Csak a **Horgony-Pain-Expeller** általott üvegek alkalmasak.
Richter-féle gyár Budapestban, Thüringiában.

Pályázat.

A Dráva-Vásárhelyen felállítandó állandó gyermek menedékháznál az ovónői állásra ezennel pályázat hirdettetik.
Javadalmazása évi 150 frt és szabad lakás.
Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy hivatalos bizonylat tal felszerelt kérvényüket a dráva-vásárhelyi község előljáráóságára csimezve,
f. évi február hó 9-ig nyujtsák be. — Az állás f. évi május hó 1-én lézen elfoglalandó.
Dráva-Vásárhely, 1895. január hó 24 én.
Kornfeind Nándor Znidarič Jakob jegyző. 667 1-2 városbíró.

4998 — 1894. tk.
Árverési hirdetmény.
A perlaki kir. járásbíróság, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtatónak Bedenek Rozálla férj. Vugrinecz Mártonné páloveczi volt lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében 151 frt. 31 kr. tőke ennek 1894. évi január 1-től járó 6% kamatai 9 frt. 55 kr.

!Négy regény ingyen!

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok“ jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család házi barátja.
Közkedveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s ugy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.
A „Hölgyek Lapja“ czimű melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi titkára a „Regénymelléklet“ évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint. —
A „Boríték“ tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyezőval a „Képes Családi Lapok“ a legizgalmasabb, a legélénkebb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.
A képek a legelső művészek események köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja“ mellékletünknek divatképei mindig a legjobb divatnak minták, így az 1805-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:
„Házsmár és térsza“ regény Beniczkyné Bajza Lenkétől, „Ujév“ költemény Ábrányi Emiltől, „A befelé fordított kép“ novella Muray Károlytól, „A nő feladata“ dr. Turnowsky Mórtól, „A sötét világ“ Tolnay Lajostól, „Az ifjú anya“ költemény dr. Felski Sándortól „Az álom“ G. Diószeghy Mórtól, „Bál után“ Mészáros Sándortól, „Az időről“ szatira Jámbor Lajostól, „A szép színésznő“ regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja“ czimű divat- s „Regény“-melléklettel együtt

Egész évre	—	—	—	—	6 frt	—	kr.
Fél évre	—	—	—	—	3	—	—
Negyed évre	—	—	—	—	1	—	—

A „Képes Családi Lapok“ hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik es iránt — legelőszörűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.
A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küldünk.
A ki az egész évre való hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk, a ki 8 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésünk jelölül és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyed-évi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala

629 5-6 Budapest, Vadász-utca, 14. sz. saját házában

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatónak, Szklepits István végrehajtást szenvedő elleni 82 frt 25 kr tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. bíróság) területén lévő felsőpusztafai 126 tk. 16/a hrsz. a. ingatlan 340 frt. 97/b hrsz. a. 232 frt. 112/b hrsz. a. 150. frt. 140/b hrsz. a. 78 frt. 276/a hrsz. a. 352 frt. az árverést eszenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1895. évi február hó 21-ik napján d. e. 10 órakor

a felsőpusztafai községbíró házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárnak 10 %-át készpénzben vagyis az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Csáktornyan, 1894. december 15-én.

669 1—1

20/1895. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 103. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíró 2015/94. számú végzése által a Szinkovits Mátyás végrehajtó javára, Pulai Zsigmond ellen 51 frt 62 kr tőke s ennek járulékal erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 350 fitra becsült pej szőrű herélt lóból álló ingóság nyilvános árverésen leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Csáktornyan leendő eszközzésére

1895. évi február hó 8-ik napjának d. e. 10 órája

határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. év LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Mindazok, kik elsőbbségi jogot vélnek érvényesíthetni, kereseteiket vagy szóbeli jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt bir. végrehajtóhoz adják be.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 109. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csáktornyan, 1895. január 28-án.

Molnár

670 1—1

kiküldött bir. végrehajtó.

*

A csáktornyai takarékpénztárral egyesült

önsegélyző szövetkezet 1. cz. tagjai

folyó évi február hó 17-én délután 2 órakor, Csáktornyan,

a csáktornyai

takarékpénztár részvénytársulat helyiségében tartandó

K Ö Z G Y Ü L É S R E

hivatkozva az alapszabályok 20*) §-ára, tisztelettel meghívatalnak.

T Á R G Y A K :

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. A folyamatban levő V. és VI. csoportos számadások fölötti határozathozatal és a felmentvény megadása.
4. Öt igazgató tanácsi tag és a felügyelő bizottság megválasztása.
5. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése.
6. Netáni indítványok.

Csáktornyan, 1895. január 17-én.

Az igazgatóság.

*) Hogy a közgyűlés érvényes határozatot hozhasson, arra legalább 20 szövetkezeti tagnak jelenléte szükségeltetik, kik 500 törzsbetéti képviselnek.

Ha a közgyűlés nem válhatnék határozatképesé, akkor 15 nappal későbbre egy új közgyűlés hívandó össze, mely az első közgyűlés tárgyai fölött tekintet nélkül a tagok vagy törzsbetétek számára, jogérvényes határozatokat hoz.

A megvisszált évi számadások, az üzleti jelentés és a felügyelő bizottság jelentése a társulat üzleti helyiségében a közgyűlést 8 nappal megelőzőleg a részvényesek által betekintheők.

2—3

Az első magyar bőrönd- és bőraru-gyár

DUNEITZ EMIL detail osztálya
BUDAPEST, Karoly-körút 3.

Hogy a kicsinyben vásárolni szándékozó közönség igényeinek megfelelőhessen, egy közvetlen kicsinyben szétküldő osztályt állított fel, hol következő tárgyak, a legnagyobb választékban és eredeti gyári árakban küldetnek szét.

Fa-utibőröndök
különböztetve alakban hölgyek és urak számára
vitorla-vaterprov és bőrkézibőröndök
minden minőség és árban.

Bőr kéziműtázó táskák.
uti toilette necessairek, oldalutitáskák,

női utitáskák uti plaid-ezijk,
uti takaró gyöngyök
lábszárvédők (Gamaschen).
Váltó- és bankótárcák Portefeuilles,
skolatáskák,
cylinderkalap tokok,

tiszti bőröndök, diszruhaboröndök, vadásztáskák, fegyvertokok és mindennemű e szakmába vágó tárgyak. — Nagy választék pénz-, szivar-, cigaretta-, dohány-tárcákban a legkülönbözőbb kivitelben

Megrendelések bármint e szakmába vágó cikkeiben elfogadhatnak.

Képes árjegyzék díjmentesen küldetik. 656 2 5

MURAKÖZ

Kiállítások árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Szerkesztővel érintkezni lehet min-
den nap 11 és 12 óra között. —
A lap szellemi részére vonatkozó
minden közlemény Margitai
József szerkesztő nevére
küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetői díjak
nyitványok és hirdetések.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztviselői szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi
takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Hirdetéseik még elfogadhatók:
Budapesten: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppalik A.,
Daube G. L. és társánál és Horádl.
Brünnben: Stern M.

Nyitványok 10 kr.

Hirdetéseik jutányosan számítanak.

Kereskedelem.

Napjainkban a kereskedelem világver-
senye oly hallatlanul devalvált nálunk a
buza árakat, hogy nekünk a kik tagadha-
talanul agrikultur állam vagyunk, még jó
eleve szükségünk lesz kellő remediumokról
gondoskodni és álláspontunknak akkép kell
megváltoznia: ha a kartelben álló malmoknak
joga van üzemüket felére leszállítani, ha a
nagy exportőrök világszerte a ringek hatal-
mas szövetségével felszöktetik áruikat hol
van az megírva, hogy a magyar gazda a
maga jól felfogott érdekében szintén ne
kötessen kartelt, hogy legalább a magyar
buzának világforgalma értékét megkapja?

Nem akarom áztatni derék magyar kö-
söségemet. Az akció nehéz és valami
horribilis sikereket el nem érő.

Fájdalom, a métermázsánként 11 frtos
buza ár, mely a 70-es évek elején mutat-
kozott, ide oda mese lesz. Ez időszerint
nincs a magyar buzatermelőknek oly eré-
lyes, hatalmas szövetsége, kitartó kartellja,
a mely a magyar buzának a világforgalom-
ban 11 frtos árt biztosítson mázsánként.

Meg is mondtuk miért.

Az utolsó két évtizedben úgy Orosz-
ország, mint az új világrész lapályain mil-
iókra menő hektárokra indult meg a buza-
termelés. A magyar buza még két évtized

előtt mint autokrata uralta a tért és Európa
liszt vételére utalt más országai más forrást
se tudtak mint Magyarországot. A budapesti
tőzsde szabta meg a buza világforgalmi ér-
tékét és Amerika még akkor a hamburgi
kikötőbe jelentéktelen mennyiséget szállított.

Ma a buza világforgalmi értékét nem
a budapesti, hanem a new-yorki tőzsdén
állapítják meg és a buza importra szorult
államoknak nem fáj a fejük ha magyar
buzából nem esznek kenyeret. A világforg-
alom hallatlan versenye következtében a
magyar buza immár a magyar malmosok
szerint, nem is lenne versenyképes, ha oláh
buzával nem fehérítenék.

Sopánkodással hogy mért van az, mi-
ként a new-yorki tőzsde állapítja meg a buza
világforgalmi értékét, nem segíthetünk. Mi-
ránk ebben az elszomorító helyzetben főleg
az bir értékkel, ha valjon e lecsigázott árak
mellett bár, de mégis a magyar buza világ-
forgalmi értékét megkapja e? És feleletünk
határozott nem. Bizonyíthatnánk könnyesen,
ha a tőzsdei jegyzésből egy kis egyszerű
átszámítással a budapesti és new-yorki tőzsde
jegyzéseit feltüntetnénk. De ezt megteheti min-
denki és amugy is nagyon kézen fekvő dolog.

Igy állván a dolog, elérkezettnek talál-
juk az időt arra, hogy a szövetkezetek ügyét
fokozottabb figyelemmel emlegessük.

Mert azt hogy — és pedig nagy mér-
tékekben — komikusak ne legyünk, valóban

nem mondhatjuk: hogy ha a buza ára ala-
csony, ne adja el a gazda

A mi gazdasági berendezkedésünk mel-
let lehet-e azt ép észszel javasolni, hogy
terményeit a gazda raktározza föl. De hát
akkor miből csinál pénzt? Vagy a közter-
hek lerovása nem épen az őszi időre szól.
Hiszen már az a gazda, a ki csűréből adja
el a buzáját, rendezett is azokhoz képest,
a kik lábón adják el. Egy szó mint száz:
a magyar gazda rá van szorulva, hogy
terményét azonnal piacra bocsássa.

Rá szorítják szükségéi. De hiszen ép
az ellen való lesz a szövetkezet, a mely
a gazdának előleget adhat és azzal lehetővé
teszi, hogy buzáját akkor bocsássa áruba,
mikor világforgalmi értékét megfizetik. —
Aztán! Daczára az amerikai konkurencziá-
nak, még a magyar buza hure mindég nagy.
Feltehető, hogy ha a szövetkezetek szapo-
rodnak és egy erélyes kartellal a magyar
buza egyelőre a forgalmat el nem árasztja,
a magyar buza most lenyomott világforgalmi
értéke megkapható lesz. De azt egyes em-
ber el nem érheti. Kartelbe lépve még a
kisgazdák is nyerhetnek, mert többen ösz-
szeállva egy-két vagon buzát egyszerre bo-
csájtanak áruba, a buza a sok vásárló és
természetesen mind haszonra dolgozó egyén
kezeiből egyenesen a fővásárló tulajdonába
megy és a közbeeső perczenteket is a ter-
melő kapja.

A „Muraköz” tározója.

ANNUS.

— A „Muraköz” eredeti tározója. —

Irtá: Sas Ede.

Caillagos éjszaka volt és a mezőn szomoruan
bólingáltak, harmatkönyveket sirtak a virágok.
A harangvirág olyan búsan ringatta a fejét, mintha
az őszi hervadás széle subanna át felette; — a
gyöngyvirágok reszketve bujtak össze a testvér
szereiben keresve vigasztalást; a lilliomleveleken
nehéz könnyek permetestek végig s az ér partján
a nefelejtsék mélyen a vízbe hajlottak, mintha oda
akarnának veszni. S az egész mező felett, halk
kimondhatatlan bánatos sóhajlás lebegett, úgy
hogy a könnyelű éji lipék ijedten menekültek
onnan... Soha, soha még ilyen szomorúság a
mezőn. S a tündér, aki a virágok között járdalt,
megkérdezte őket:

— Édes kis testvérekem, a kik lábam nyo-
mán fakadtok, mosolygásomból támadtok, miért
vagytok oly szomorúak?

Feleltek a virágok:

Hogy ne sirnánk, hogy ne szomorkodnánk,
mikor mindég rosszabbul érezzük magunkat a
földön. — Mi vagyunk hivatva illatos koronával
fenni körül a legzebb hajlapon a mennyasszonyok
lejét.

Ah! de hol van ma mennyasszony, a kinek
örömmel simulhatnánk a homlokára.

Szólott a tündér:

Jól! Tehát szélessek lányka, a kinek öröm-

mel simultok a homlokára. Legyen ő olyan, a mi-
nőnek ti álmodjátok. Aki megváltja ártatlan tiesta
szerelmével a bűnös térfűt. A kinek nászünnepe
a ti diadalünnepetek lesz. A virágok, az ábránd,
az ideál fényes diadalnapja.

Szólott a tündér és a mező fölvidult. — A
harangvirág kacagott, a nefelejtsék mosolyogtak,
a lipék boldogan szedték róluk a mézet, a mi
most edesebb volt mint egyébkor.

II.

Tulajdonképpen pedig úgy kellene kezd nem,
hogy születet a faluban egy leányka, a kit a
jambor falu nevelt föl később... Így kellene
beszélnem. De mint az utcasarkon rongyokban
didergő koldus az életmentő alamizsnára: úgy
vágyodik utánad a lelkem meleg, érzékeny ro-
mantika.

III.

Az álarcos bálban a spanyol grand félre
vonta a francia marquisat.

— Tudja uram, hogy a felesége napról-
napra megcsalja? — És beszélt hozzá lázasan:
feleségének egyedüli oka ő, a férj. Neki fáj a nő
bukása, fáj, hogy ideálja nem tudott megmaradni
mint szent hitves, de az fiatal volt, követelhetne
az élet jogait, a férj pedig hamu, hitvány hamu.
Minderék után tisztán áll előtűd a dolog —
mondotta a lázas ember a hülledező férjnek.
Egyikünk nem tűrheti a másikat a világon. Vala-
melyikünk engesztelő áldozat lesz az ő bukásáért.

Es nyomban összeültek a segédek a mellék-
teremben. Egy kövér elzászi paraszt, egy bra-
bandi polgármester, egy polchinettő és egy medve,
— persze kosztümben.

IV.

Megtörtént!

Karogva repültek föl a varjuk. Az erdő

a lövésre visszhangot adott. Mintha az ott lap-
pangó néma halál diadalkiáltása lett volna; hajrá!
Az egyik véresen fektűt a földön.

— Malvin... susogta, Még egy kicsit vitat-
koztak a segédek, valjon a golyó az-ötödik, avagy
hatodik borda alatt furódott-e be, aztán hasa-
vitték a halottat, a varjak pedig kiabáltak:
Kár, kár...

V.

Nem gyújtotta meg a lámpát, had szokják
a sötétséghez. Mintha a halott szólt volna Osz-
kárhoz:

— Mért öltél meg?...

Nem a rém szólott Oszkárhoz, hanem egy
fényes tünemény:

Margit volt.

Eljött hozzá a szép asszony s átfonta az
örvénybe rántó karjával, melyek puhak és erősek
voltak mint a hullám.

— Te, gyilkos, aki értem öltél laki boszu
álltal azért, a miért az a férfi a megáévá tett
Bár tudta, hogy csak apám kényszerít, hogy hozzá
a nábobhoz menjek, a ki boszút álltal a pokolért,
a mit az ő oldalán átértem s a bukásért a mibe
ő taszított.

Most a tied lehetek. Lelkifurdalások kinez-
nak talán? Akarod-e, hogy az én ajkaim lehelyék
a füledbe: jól tetted. Én bírok a furiákkal.

VI.

És a férfi tudta, hogy ha most összeláncolja
életét az asszonyéval, veszve van. Képek a nőnek
a lelke örvény. A nagyravágyás, a kicsapongás,
a modern élet minden Daemona szívében lakik.
Menekülnis kell tőle. De hová?

S mintha muzsika csendűt volna meg kö-
rdülte, mintha szétnyílt volna az ég kárpója,
apró, nevető angyal gyerekek zuhatagja, virágok

Ma a kereskedelem forgalma sürgős feladattá teszi, hogy a termelő egyenes összeköttetésbe lépjen a fogyasztóval.

Mig a buza ára 10, 9, sőt 8 frt volt, megjárták a kisebb nagyobb, valamennyien haszonra dolgozó ágensek: ám most a buzavásár minden zsellére kell hogy a gazda zsebébe jusson, ha az adó terheit viselni akarja és örökségét, vagy szerzeményét valóságos helyzettől megmenteni szándékozik.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Alsó-Lendván 1895. január 24-én az Alsó Lendva és vidéke filloxera és peronospora ellen védekező egyesület rendes közgyűlésében.

Jelen levők: Szmodits Viktor e elnök, Alszeghy J. egyesületi pénztárnok, Koller Ferencz e. titkár, Fuss Nándor, Lendvay Mátyás, dr Józsa F. F. Ábián, Meszlics Miklós, Horváth, Ehrenreich János, Vida Vendel, Tóma János, Gazdag János, Gazdag Ignác, Göncz Ferencz, Varga Antal, Montes György, Biró Miklós, Sáfrán Pál, Kúronya János, Jakab Mihály egyesületi tagok, és Trajber Miklós, Cser István, Simonka Fer., Huszti József, Rajf Dömötör, felvételre jelentkező tagok.

Egyesületi elnök mindenek előtt a jelenlevőket üdvözölve, a mai napra egybehívott közgyűlést megnyitottnak nyilvánítja. Mindenek előtt felolvastatja a választmányának az egyesület múlt évi működéséről, valamint a f. é. munkaprogramról szóló jelentése, a mely egész terjedelmében elfogadtatik és helyeslőleg tudomásul vétetik. A jelentéssel kapcsolatosan bemutatattik a választmány által megvizsgált múlt évi számadás s az 221 frt 28 kr bevétellel és 223 frt 51 kr. kiadással helyesnek találtván, miután a kiadási tételek kellően okmányolva vannak, pénztárnoknak a felmentvényt megadatik.

Egyidejűleg előterjesztetik a f. é. költségvetési előirányzat is, a mely 715 frt 52 kr. bevétellel és 1201 frt 23 kr. kiadással és

485 frt 75 kr. fedezetlen hiánnyal egész terjedelmében elfogadtatik.

A számadási tárgyalással kapcsolatosan Fuss Nándor tagtárs ur felszólalása folytán elhatároztatik, hogy a hátralekösök azonnal és szigorúan szólítassanak fel, hogy hátraleköseiket, tekintettel arra, hogy az egyesület mostani nehéz viszonyai közt ugyanis alig képes kiadásait fedezni, azonnal fizessék be, s ha rövid határidő alatt ezt nem tehetik meg az alapszabályok értelmében pereltessenek meg. A költségvetési tárgyalással kapcsolatosan felhozattatik, hogy az egyesületnek első sorban fő feladata az amerikai vesszőtermelés levén, a tervbe vett zöld-ajtás az anyatelepek legfőbb $\frac{3}{4}$ részén eszközöltessék, egy harmadrész minden esetre vesszőtermelésre fordítassék. Minthogy a zöld-ajtások nagybani keresztültivete e f. évben azért vétetett tervbe, hogy azon nem várt esetben, ha az egyesület egy oldalról sem részesülne segélyben, akkor a nemesített vesszők eladásából legyen jövedelme: a közgyűlés elhatározza, hogy azon esetben, ha az egyesület kellő mérvben segélyeztetni fog, akkor a zöldajtás csak kis mérvben az egyesület vinczellérje által eszközöltessék.

Ugyancsak a költségvetés tárgyalása kapcsán felhozattatik, hogy a helybeli uradalmi főbérnökség keressék meg az iránt, hogy az egyesület részére szükséges ojtóházat és vinczellér lakot felállítani sziveskedjék, az egyesület kötelezi magát, azon esetre az épületet jó karban fenntartani; ha erre azonban az uradalom hajlandó nem volna, akkor legalább is az építési anyagnak egy részét sziveskedjék adományozni. — A közgyűlés ezen indítványt elfogadta és az egyesületi elnököt megbizta, hogy ezen ügyben magát a helybeli uradalommal érintkezésbe tenni sziveskedjék.

A vinczellér fizetése 200 frtban és szabad lakásban állapított meg, s azon kívül a vinczellér által nemesített minden sikertült nemesítvényért neki $\frac{1}{4}$ kr. biztosítottatik. A vinczellér kötelessége első sorban állandóan a telepen dolgozni, azon kívül pedig az egyesület tagjai által igénybe vétetik, a midőn is az igénybe vevő tag

által minden napra a vinczellér fizetésének egy napra eső részlete az egyesület pénztárába befizetendő. A vinczellér az egyesületi elnök rendelkezése alatt állván, a tagok igénybe vétele végett az egyesületi elnökkel jelentkezzenek s a mennyiben a telepen munka nincs, a jelentkezés sorrendjében az egyesületi elnök a vinczellért átengedheti.

Koller Ferencz e. titkár bejelenti, hogy Poppel Ferencz e tag ur kijelentette, hogy mindaddig, míg a vinczellér lak a telepen felépülhet, s a vinczellér házáat használatul átengedi Ezen ajánlat köszönettel tudomásul vétetett.

Tekintettel az előre haladt időre, a vinczellér f. évi február hó elsejétől határozottat felvételni.

Előterjeszti az elnök a zalamegyei gazdasági egyesületnek határozatát, a mely szerint az egyesület segélyezését az eddigi működés, eredmény és siker, valamint a jövőre tervbe vett munkaprogramtól teszi függővé. Az előterjesztés tudomásul vétetik és az elnök felkérte, miszerint az egyesület nevében a választmányi jelentés, a költségvetési előirányzat csatolásával, újabb kérvényt intézzen a gazdasági egyesülethez.

Felolvastatik a nagymélt. földművelésügyi magy. kir. minister urnak 78101/94. számú magas leirata Wolf Lipót és fia kismartoni borkereskedő cség szállótelepén észlelt újabb szőlőbetegség tárgyában.

A magas ministeri leirat tudomásul vétetik s az egyesületi tagok felkértek, hogy annak értelmében a szőlőbirtokosokat minél szélesebb körben figyelmestetni sziveskedjenek.

Minthogy a szaklapok szerint különösen a Rupestris szőlőket támadja meg ezen újabb betegség, dr. Józsa F. tagtárs ur felszólalása folytán felkéri a közgyűlés az egyesületi elnököt és titkárt, hogy az egyesület anyatelepén létező Rupestris szőlőket kiváló gondnal többször megvizsgáni sziveskedjenek.

Felhozta az egyesületi elnök, hogy legújában „Gebrüder Basán” cégtől egy ajánlatot kapott, mely szerint legelső minőségű részgálicot 1 $\frac{1}{4}$ frttal métermásánként még olcsóbban szállítanak mint a múlt évben, felveti tehát azon kérdést, vajjon nem látná-e a közgyűlés szükségesnek, hogy eltérőleg a választmány javaslatától, mégis foglalkoznék az egyesület a f. évben is részgálic közvetítéssel — A közgyűlés többek felszólalása után felkéri az elnököt, miszerint helyezze magát érintkezésbe a helybeli kereskedőkkel, szőlítse fel őket, hogy minták bemutatásával tegyenek ajánlatot s a mennyiben Basán cég ajánlata nem kedvezőbb, kössön szerződést a legkedvezőbb ajánlatot tett helybeli kereskedővel, határozottan kikötve, miszerint a minőség ellenőrzötése oszljából az illető vállalkozó kereskedő egész részgálic készletét az egyesületi elnöknek az elárulás megkezdése előtt megvizsgálás végett bejelenteni tartozik.

Az egyesület alelnöke Nusser János, volt alsó-lendvai lakos levén, miután ő Alsó-Lendváról végkép eltávozott, az alapszabályok értelmében megszűnt egyesületi tag lenni, mert ő csakis a helybeli uradalom képviselőjében volt tagja az egyesületnek.

Minthogy egyesületi tisztséget csakis egyesületi tagok viselhetnek, a közgyűlés az alelnöki állást ürességben levőnek tekintti és az alelnöki állásra egyhangulag Magothy Géza hercegi uradalmi felügyelő urat választja meg.

Alszeghy József pénztárnok kijelenti, hogy ő, mint községi bíró és mint iparos, nagyon el lévén foglalva, nem képes a reá bízott tisztnek úgy megfelelni, a mint ki-

bőségszarujá ömlött volna alá az égből. S a fényben, az éjben, az ifju emlékek hajnalfényben megjelent előtte: Annus a kicsi leány, a kit a faluban elhagyott, hol suhanz éveit töltötte. S mintha vad fekete paripák vágatnának előre a mélység felé, a egyszerre lábuk elé hullana egy szálf virág: úgy tett az ő gonosz, szörnyű végzetével a kis Annus. Sirt és a könnyeken át mosolygott. Láta a kis lány alakját s a legszebb kép az életben a mit könnyeken át mosolygva nézhetünk.

S most beszéljünk egyszerű, minden fellengés nélküli nyelven. Falun vagyunk. Annuska fehér babos kötényt visel. Egyszerű népdalokat dalol. Iskolázatlan hangon mint a pasirta.

A falu lehiggasztotta a szenvedélytől, vihartól tépett férfi idegeit. Nyugodt józansággal kezdett nézni maga körül. Sőt már unta is magát egy kisé.

VII.

Kimentek sétálni a kertbe.

S a virágok, a kiknek vágyából óhajításából a kis Annus született, a kik megáldották egész életére, tiszta, ártatlan, illatos lélekkel titokteljes hangon biztatták; Most töltöd be hivatásodat, a miért születél.

Annus szóltanul haladt a férfi mellett.

Miről is tudtak volna beszélni a virági és a szép falusi libácska? A férfi azért beszélni kezdett, kereste a leány lelkében a viszhangot. Elmondta, hogy ő mennyit szenvedett. Hol találjon vigasztalást. Annus egyszerű, naiv, ártatlan lelkéből fakadt a jó tanács.

— Hol találjon vigasztalást... Imádkozzék. S rá nézett tiszta, imádságra tanító szemmel.

S a férfinak azt kellett volna akkor mondani: bizony-bizony imádkozni fogok én, a te szived lesz az oltárom, a te szemed imádságos könyvem, ártatlan édes fiatal lány.

De ő nem éltette meg a lány szemében a virágok lelkét, ő egy egyszerű falusi fruskát látott maga előtt, aki azt tanácsolja neki, hogy higgyen abban, a mit az ő világa régen kikaczagott, kigunyolt, eldobott. S a leány romlatlan hiten föl kaczagott.

Mintha a nap borult volna el. Mintha sorsorúan hajtották volna le fejüket a virágok, mintha végzetük árnya borult volna a kertre sötéten.

VIII.

Aztán Oszkár sokat nevetett a falun, a kis leány félszégein s megfoghatatlannak találta, hogy töltötte ily sok időt ezen a helyen, ő, a kit vaskepcökkel tart fogva a nagyvárosi élet, az ottani nők káprázatos bűvös lelké.

IX.

S a virágtündérek újra kiszállottak csöndes, pihenő éjszakán a busongó kelyhekből; odalibegtek a kis Annus ágya fölé és hűs harmattal enyhítették annak égő homlokát.

— Vigyetek újra vissza — rebegték a leány ajkai, ti akik e világra küldtetek. Csalódtatok bennem, nem tudtam betölteni hivatásomat. Nem vették észre, hogy őrangyal vagyok, a tiszta szerelem nemtője. Nem tudok már az élettel megküzdeni és az élet virágtestvéreim. Szálljunk el mindnyájan a földről.

S a virágtestvérek elvitték magukkal a kis Annus a romlott, fekete földről.

Tulajdonképen pedig úgy kellene végeznem, hogy Annuska kiheverte a csapást, aztán térjhez ment egy uradalmi gazdatiszthez, — de mint az utcasarki didergő koldus az irgalom nyomára, az életmentő könyörülethez, úgy vágyodik utánna a lelkem az én sivár naturalista históriám közből, óh romantika.

vánná, a miért is kéri a közgyűlést, hogy lemondását elfogadni és helyébe egy új pénztárnokot választani sziveskedjék. A közgyűlés lemondását tudomásul veszi és Ferber Józsefet egyesteti pénztárnoknak egyhangulag megválasztja.

Végül Fuss Nándor egyesületi tag ur indítványára az egyesület elnökének tapasztalt tevékenységeért és ügybuzgóságáért, melyet az egyesület ügyei körül kifejtett, a mit ő kiváló érdemül ró fel, a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavaz.

Egyesületi elnök a meg nem érdemelt kitüntetés hálás köszönettel fogadja, s ezuttal is kijelenti, — a mint ezt akkor tette, a midőn az egyesület tagjai őt ezen díszes állásra fölemelni méltóztattak, — hogy jövőben is legelsőbb törekvése leendő az egyesület érdekeit legjobb tehetsége szerint előmozdítani, a mit ő csak kötelességnek ismer, nem ismervén a kötelességteljesítésnek azon határát, a hol az érdem kezdődik. Kéri az egyesület igen tisztelt tagjait, hogy részvevők jövedelére is, mint eddig, jóakaratu támogatásukban, szolgálják őket is oly hűven az egyesületet, a mint azt ezen vidék széleszetének felvirágoztatása megkívánja.

A jegyzőkönyv hitelesítésével Fuss N. és Lendvay M. tagtársak bizattak meg a közgyűlésnek több tárgya nem lévén, az elnök által, miután a tagok buzgó részvételeért köszönetet mondott, az ülés bezárattott.

Ezzel a jegyzőkönyv helybenhagyva aláíratott.

Szmedits Viktor e. elnök. Koller Ferencz e. titkár.
Hitelesítjük :
Fuss Nándor. Lendvay Mátyás.

Külföldiek.

Képviselőválasztás. Dr. Wlassics Gyula miniszter e hó 7-én a csáktornyai választókerület orsz. képviselőjévé választatott meg. — A küzdelem mindkét párt részéről óriási mérvűket öltött s itt-ott a nép érdekében meg nem engedhető eszközök igénybevétele történt. Beadott 2500 szavazat, a melyből 1280 szavazat dr. Wlassics miniszterre, 1220 szavazat pedig dr. Major Ferenczre esett. E szerint Wlassics miniszter 60 szótöbbséggel győzött. A választók bevonulása impozáns volt mind a két párt részéről. Eltekintve a közel lakó választók kisebb csoportjaitól, főleg két nagy csapat bevonulása tűnt fel; u. m. az alsó vidékről külön vonaton érkezett 600-nél több választó, kikhez a Dráva-Vásárhely felől érkezettek csatlakoztak, miáltal közel ezerre növekedett a vasuti indóház felől, a varaszi zenekar kísérete mellett bevonuló Wlassics-párti választók serege. A Major-pártiak legnagyobb tömege a hegyvidék felől jött, a kik Szent-Illonán gyülekeztek. — A pártok felvonulása után a kisebb és nagyobb csapatok vezetőinek jelentése szerint hozzávetőleg már következetni lehetett a zöld tollasok (Wlassics-párt) győzelmére. — A fehér tollasok tömege határozottan kitaróbb volt, min a zöld tollasoké, mert dacára a hővizatarnak, helyéről meg nem mozdult, s a lelkesek vezetése mellett rendezetlenebb járult az urna elé mint a zöld tollasok, a kiket a vendéglőkkel kellett összeszedni. A zöld tollasoknak csapata tulságosan nagy létszám volt koncentrálva, ez okból a sok kijáró miatt alkalom volt adva az ellenpárthoz való szökésre. Legkevesebb 100 szavazó szökött át. Sajnos, hogy a fehér tollasok vezetői közül akadnak olyanok, a kik a zöld tollasok közé menvén, az ellenpárt-hoz csábították Wlassics miniszter híveit. Egy lelkes majdnem áldozatává esett a nép dühének; a csendőfőknek kellett a magáról megfélemedezett lelkész a zöld tollas nép dühétől megmenteniök. Az ilyenféle csábítás a szavazóbizottság előtt is többiben előfordult, miért is az elnökök egy lelkes szel szemben komolyabb eszközökhöz kellett nyulnia. Wlassics miniszter egész nap 100—200 többségben volt, kivéon délután két óra tájban, a midőn dr. Majornak volt 16 többsége. Ezután Wlassics miniszter pártja állandóan 50—10 többséget volt képes kimutatni. A záródó nyolcz óra öt perczkor tüzetelt ki, a midőn mind a két párt minden erejét összeszedve küldötte tűzbe csakély tartalékát. Az egy órai határidő a legnagyobb izgatottság közt telt el. A Wlassics-pártiak tartaléka is nagyobb volt, úgy, hogy szükség esetében még 30—40 szavazatot össze tudott volna hozni, de erre nem volt szükség, mert fél 9 órakor az ellenfél (fehér tollasok) teljesen kimerültek. Nagy izgalmat kelteit a zöld tollasok közt az a hír, hogy a záróban a fehér tollasoknak még száz főnyi tartalékjuk van elrejtve, a mi nem bizonyult valóznak. Az eredmény kihirdetése a Wlassics-pártiak óriási lelkesedéssel fogadták s a felső vidékiek zenekara trombitáinak haragása mellett a renkívül zord idő dacára vonultak végig a városban Wlassicsot ültetve. Megjegyezzük, hogy a Wlassics miniszterre történt szavazatok közül a felső-vidékre esik 662, az alsó-vidékre 618, összesen 1280 szavazat.

Kinevezések. Zakál Vilmos csáktornyai kir. adóhivatali tisztet a pénzügyminiszter ur az alsó-lendvai kir. adóhivatalhoz ellenőrré nevezte ki. — Dezső Lajos okl. tanítót és tornatanárt a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur, a csáktornyai áll. segélyezett közs. polg. iskolához segéd-tanítóvá nevezte ki.

Az újouczás a csáktornyai járásban márczius 11. 12. 13. 14. és 15-én lez. Polgári elnök: Csertán Károly alispán. Polgári orvos: dr. Krasovecz Ignác m. th. főorvos. A perlaki járásban márczius 18. 19. 20. és 21-én. Polgári elnök: dr. Tuboly Gyula megyei biz. tag. Polgári orvos: dr. Böhm Szidney járásorvos. A sorozásra felhívott állítás kötelesek száma az egész megyében az első korosztályból 3.757, a második korosztályból 2.389, a harmadik korosztályból 1.980 s így összesen mind a három korosztályból az egész vármegye területén 8.126.

Halálozás. Imrey Sándor lenti körjegyző e hó 4-én éjjel 11 órakor életének 32. évében hosszas szenvedés után Francozenafesteben elhunyt. A boldogulát Dekanoveczen helyezik örök nyugalomra. Áldás poraira!

A csáktornyai polgári leányiskola. Városunk és vidéke nagy közönségének régi óhajta indult valószínűnek a Csáktornyan felállítani tervezett polgári leányiskola engedélyezésével. Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő ur február hó 4-én mutatta be az iskolaszéknek az ezen ügyre vonatkozó a városi előjáróság és iskolaszék már régebben felterjesztett kérvényére érkezett ministeri rendeletet, melynek értelmében vallás- és közoktatásügyi miniszter ur Ó exellentiaja hajlandó a Csáktornyan 1895. évi szeptember 1-én egyelőre két osztálylyal megnyitandó községi polgári leányiskolánál a szükséges tanerők évi illetményeit, a kinevezési jog fentartása mellett, az állampénztár terhére elvállalni. Az iskolaszék legbensőbb hálával fogadta miniszter ur jó indulatu gondoskodását, mert hiszen alig szükséges indokolni, hogy e földrajzi s nemzetiségiszempontból egyaránt nagy fontosságú határszéli városban, ily intézetnek felállítása mulhatatlanul szükséges — s a nőnevelés terén szellemi s hazafias tekintetben egyaránt magasztos hivatást fog betölteni. Az iskolaszék — mint értesülünk — kérvényt terjeszt be a közoktatásügyi miniszter urhoz, melyben köszönetének s örömeinek kifejezést adva, aziránt fog folyamodni, hogy a már fenálló polgári fiúiskolát és a létesítendő polgári leányiskolát, a felügyelet egysége, a vezetés egyöntetűsége s az ezen iskolákhoz fűzött művelődési szempontok hatályosabb érvényesülése céljából állami jellegűvé tenni méltóztassék.

CSÁRNOK.

Farsangi levél.

Nagynéni, drága!
Nénike te egy rettenetes fotografus vagy. Egy szép asszony fegyvereit irtad le akkora hűséggel, hogy az sok. Ekkora stratégiával a poltron férjek kapitulációja kétségtelen. De hallgasd csak meg az én hadjáratomat.
Terv nem vezérelt. Az urak elhihetik, hogy a lányok nem számításból járnak a bába. Engem a táncz, a zene csalogatott. Könnyű fehér ruhában voltam alpesi rózsákkal. Most már mikor belépőmet a mama leszedte rólam a bálteremben megtanultam mi az izgatottság, úgy éreztem, hogy ha egy jó csárdás tánczom menten nem akad, ebbe a minutumba elpityeredem. Hála a gondviselésnek ez nem következett be, egy valaki nyújtotta felém karját. én ezzel jártam le föl a teremben és képzeld néni, az a tökfikó az új kormányválságot hozta szóba. Ott hagytam az unalmas írást és a Tordy leányokhoz szegődtem. Egy pillanat az egész. A cigány rágyújtott a csárdásra és a kormányválság derék férfia tánczba vitt. Mi voltunk az első párok. néni. Viszszavonom a tökfikót néni, mert tánczosom kitűnő gyerek, szép a szeme, hunczut a bajusza és ha az élet csak tánczolásból állana, higye meg soha se választanék mást. . . . Mert tud tánczolni és én egyszerre a hetedik menyben valék mikor a barna legény elfogódással kért föl a — második négyes-e. Aztán a mama mellé vezetett, anya szegről-végről ismerte. Lovagom azonban magunkra hagyott és a cigány dobogóról mindég engemet nézett. (Erre esküszöm néni, pedig elhiheti, hogy én oda se néztem rá.) Jöttek az elbizakodott tiszték, persze mind a második négyest óhajtották, kosarat adtam nekik. A Torday lányok úgy látszik többet láttak, mert mosolyogva kívántak szerencsét; az én tánczosom Miklós László államügyész. Ez jól esett. Higye meg néni, aranyos jól esik az embernek, ha az első bálon az első csárdást és második négyest egy államügyésszel tánczolhatja.
Aztán hozzám jött, nem tudom, nem rosszul tettem-e, de én — — elmondtam neki is mindent, a mire ő azt jegyezte meg, hogy szeretné, ha a személye is számítana előttem, nemcsak az állása.
A soupénál örült kedve volt az ügyész urnak, valig a legkedvencebb nótám után tudakozódott [és azt akarta a cigánynyal elhuzatni
Másnap vizitelt nálunk. Jobbára a mama beszélt (Tudod néni, ez neki szokása) annál többet néztem én gavalléromra, ő csodálkozva, hogy nem vagyok bágyadt, sőt! a mire én így feleltem:
De hiszen maga sem bágyadt, sőt! ..
Másnap együtt sétáltunk a városban. Nekem úgy rémlett ezt suttozták körültem; ez boldog asszony lesz!
Bizony a hír és kombinációk hamar terjedtek, de még se hamarabb, mint »ő« megkért, harmadszori látásra egyenesen tölem. Nem hiába, hogy »három« volt mindég a kedvenc számom, harmadik napon lettem boldog, nagyon boldog.
Nénikém most már nem szabad többé bálba mennem. Miklós kért rá, de, — hidd el — nem is vágyom. Nénikém aztán eljere ám nászasszonynak! Ezennel szívemből és ünnepélyesen hivlak. Utolsó farsang napján esküszünk. A Tarday lányok is koszoruleányok lesznek.
Mindenkinek hasonló boldog farsangot kívánok és azt hiszem így minden leány meg lesz elégedve. Irj a te boldog
Eizadnak.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptulajdonos és kiadó;

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁDOR)

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tišće se zadržaju novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Josefa urednika vu Čakovcu.

Uredništvo:

Kafijara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cema je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i na računaju.

na hrvatskom i mađjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskega podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Čutilni organi njihova radinost.

S poslovanjem putem dela pribavljamo si živež opravu. Posle si se sudelovanjem čutilnih organah moremo obavljati, zvršavati, i ravno zbog toga moremo uvideti, od koli velike znamenitosti je čvrstoća čutilnih ustrojah i pasljiva njim njega.

Ovakvih čutilnih organah ili ustrojah pet imamo: vid-, sluh-, vonj-, okus- i pipanje

Oko je čutilni ustroj vida. Mnogovrstni uzroki moru djelovati škodljivo na oko. Tak predugo bdjenje (skoznovanje) pri prevelikoj jakoj svjetlosti, ili raspravljanje s jako mali stvarmi, naglo nastupljenje s tmice u veliku svjetlost gledavanje u sunce, u od bijajuću se sunčanu svjetlost.

Oko nesme se s čitanjem i pisanjem previše siliti. Pri čitanju potrebna i dovoljna svjetlost. Kod pisanja na to se mora paziti, da svjetlost s lijeve strane dohadja. Večkrat je treba pokušati samo s jednim okom čitati. Gdo nemore dobro čitati s jednim okom, ili jako nikak nemore čitati s jednim okom, naj o tom namah lečnika ubavesti.

Vrlo dobro čini oku šetanje u slobodnom prostoru, navlastito razgledanje u zelenom polju. Sigranje, osobito loptanje, jača, vježba oko čitanje a mjerenju s okom.

Nedržimo nikakvu stvar blizu k oku, negledimo ništ s jako bliza. Priučajmo se k tomu, da kod čitanja, pisanja svigdar

25—30 centimetara bude od očih nam odaljena knjiga ili papir. Ova daljina odgovara zdravomu oku.

Gusto pran e oka smrzlom vodom oživi osvęsi otrudnjelo oko, te odstranjuje kod dęce osobito čipanje oka. Ali treba je paziti, ako je oko ovrućilo, u pr. gda ustranemo, da se namah neperemo s mrzlom vodom.

Čuvati je treba oko od prašine i od svakoga bantuvanja.

Neima svaki bistrog vida oko. Ovakvi da dobro mogu videti naočale nose. Ima kratkovidnih i dalekovidnih ljudih. Ovi trebaju svaki druge fele naočale. Naočale nezabi, niti ne kupuj nigdo, dok mu lečnik ne je oko pregledal.

Nekoji čovęk ne je u stanju svaku farbu na čisto razlučiti, nego izkrvljuje. Ovo nazivaju slępom farbenom slępotom. Ovakov čovęk more veliku nesreću proupročiti, ni pr. kod željeznica, gde be table za označeni-upoznanje farbe mogel samentiti, te streskanje željeznica izposlavati.

Uho je čutilo sluha. Nesmęmo zanemariti onu regulu, da uho čisto držimo, da nomlce ga izperimo te iz uha u njem se sakupivšu usnu mast od vremena do vremena odstranimo, — ar zanemariješ ova, mogli bi uzrok gluhosti prouzvrčiti, što se sa špricanjem izvršiti more.

Nesmi za čišćenje uha špičasto orudje, kak je n. pr. igla hasnovati, te u obće u dubljinu uha se nesme čistilo uha ur-nuti.

Trzanje natezanje udarec na uho tulenja kricanje u uho jako lahko more pokvariti sluh.

Nos je čutilno orudje vonja duha. Jako je zla navada i škodljivo je kod dęce, da spratmi si neprestano gletirju u uho. Potrebno je brinuti si, da se nos u čistoći drži.

Šnovanje zatupi čutilo vonja, te šupljinu nos neprestano draži.

Čutilni organ okusa smješćen je u šupljini ustijuh. Usta si svaki dan s tričkom vodom operimo, te se brinimo za čisto držanje zubih.

Zube treba je i meso njim svako jutro skeficom ali ne sjako mrzlom vodom oprati ili s malo alkohola zadržavaju om vodom dobro i čisto izčistiti.

Čutilno orudje opipa je koža, od čije njega smo vre rekli.

Novi neprijatelj voćarstva.

III. Kak se pojavi krvava vuš na voćki i kakov kvar načini?

Prvlje smo spomenuli, da krvave vuši po tēlu, osobito pak na zadnoj strani tēla poraščena sa bēlimi gustimi niti na apedobu pamuka. Takaj smo rekli, da se zaradi silno hitroga povnošavanja nahadjaju krvave vuši vu gradah na kupu (skupaj), ter zaradi toga izgleda grana (svrę) ili mladica, kak da je snegom ili pamukom pokrta. To je prvo zna-

ZABAVA.

Dieca, poštujujte roditelje!

Grof Špork, general kavalerie, bil je sin jednog priprostog ladanjskog plemenitaša iz Delbrücka u Vestfalskoj, te je samo svojim junačtvom iz prostoga, soldata do ovak visoke časti dotieral. Njegove usluge i hrabrost pravredno ocienjivajuć, izvial ga je cesar Ferdinand III na grofa. Ali Špork je zato svejedno ostal on krotki i neoholi Špork, koj i prije bil. Niti časti niti zvanje, alava, redovi i tituluši nisu ga mogli iz njegove prijašnje jednostavnosti genuti. On je ostal onak jednostavan i pripost u svem, kak je i prije bil samo prosti soldat.

Kada je jednoč, još za života svoje matere u domovinu si došel, počastil ga je biskup Paderbornski i pozval k-obedu. — Bez znanja generalovog, pozval je takaj i njegovu mater iz Delbrücka tak, da bi ona već pri biskupu se sa svojim sinom sastala, prije nego bude u oćčinsku kuću stupil. Spozivom zajedno je biskup naredil, da se starica kakti plemenita gospa obleće pokedob je mati

grofa. Akoprem ne rada, ali na želju biskupovu ona to ućini, te u gospodskoj opravi dojde k biskupu, gde se je imala svojim sinom, grofom, sastati.

Došavši Špork k biskupu, predstavi mu ov njegovu mater, koja je tu u bogatoj opravi oblećena stala; ali Špork ovu plemenitu gospoju nije hotel prepoznati kakti svoju mater, on je čvrsto tvrdil: „Ovo nije moja mati, jer moja prava mati je jedna priprosta šene, a ne gisdava, po modi oblećena dama“.

Starica na to i odloži zlatinu te sleće po modi opravu i postavi se, navadno oblećena pred svojega sina.

Komaj da je general ovu po purgarski oblećenu staricu spazil, skočil je is stolca i med velikem ju je na srdce pritislul i kuanval veleć: „Je, je, ovo je moja draga majkica, koja mi je znala one liepe pripovesti pripovedati, dok sem još bil mali“.

II.

General Vashington bil je za praesidenta sjedinjenih državah u severnoj Americi imbran. Kad je izbor prešel te kocka na njega pala, posietil si je najprije mater te je rekel: „Narod me je sa prvoga činovnika države izabral, pak sam zato došel, da Ti

draga mama sbogom rećem, kad bu konec godinam mog predsjedništva, nadjam se, da bumo se opet videli“.

„Onda me već nenajdeš ovde“ — veli mu odlučno mati — „Ali samo idi dragi Gjurjo, kam te sudbina odredila i božji blagoslov neg te prati“.

Posle ovih riećih pritise si ga mati nježno na prsa, a sin je tu ves potresen stal, spusti glavu na srdce si matere, a drhćući materine ruke počivaju mu, blagoslivljajuć ga na glavi.

Vashington je suze toćil, te se nije bil mogući sa materom raziti. Konačno mu se je junača mati silom is ruk iztrgla te time ganutljivom prizom konec napravila.

Njezina slutnja ju nije prevarila: Njezin sin da ju više nevidi. Ona je umria osamdeset i pet godinah stara, mirno, pokojno i blaženo. Glas o njezinoj smrti potresel je sina praesidenta žestoko. On je odmah pisal list svojoj sestri, u kojem je rekel: „Grubitak matere spada med najtežeše i najbolješe, jedino se moremo, mi napose tresiti, da nam je Bog našu, do ovak visoke starosti sačuval i do smrti u jakost tak duševnoj kak tialesnoj zadržal tak, da je bilo baš ugoda. Najom zajedno ovde živiti i drugovati, koja sreća u tak visokoj starosti riedkim u djet padu.

menje, koje se more već iz daljaka opaziti na granah i mladica jabuke, višeput i na gornjem korenu, ili na stablu neposredno oher korena. Ako se vuši nahadjaju na mladici u velikoj vnožini, onda su mladice zevsema onotane sa belim pamukom, dočim, gde su vuši u manjoj vnožini, onda je i toga pamuka manje. Gđa vuši dođu na grandu ili mladicu, sa silnjikom se odmah zajedu (zapiliju) u koru i to pod liku (kožu), gde ide sok i od kuda oni ozimaju svoju hranu. Poklam kam se krvava vuš vrlo hitro povnožava, razide se po celom drēvu, ter na svih granah siše sok iz drēva. Gde god vuši sa svojim silalj kama iz drēva siju sok, povsud ostanaju rane, ter fruge, proti kojimi se sok drēva usljed isanja vuši navēk vekše. Vu početku su tane na granah male, kesnese pako gpostaneju sve vekše ter se i navēk više vočke, dok nije cela grana puna takovih frugah, ter se na zadnje posuši. Čim je više granah i mladica na vočki okuženih od vuših, tim je vekša pogibelj za drēvo, ar vočka uvēk više soka gubi, fruge vrlo lahko pozebu, ter do srca razpucaju i ako dojde mokrija k tomu, onda sagnijuju. Vu takove rane vrlo rado dolazi gljivica (*Nectria ditissima*), koja prouzrokuje rad rana na drēvu, ter tim pospješi propas vočke.

Krvava vuš najviše škodi voč. kam jabukam, premda se je opazila već i na bruskah, ali samo na gornjem kraju korena,

V. Koja se sredstva upotrebljuju za fondanje krvave vuši?

Kaj se povnažanja i širenja krvave vuši tiče, jako je spodoban trsnaj vuši, ter bi se moglo reći, kaj je trsna vuš za trs, to je krvava vuš za vočku jabuku. Razlika je vu tom, da vočka more više podnažati nego li trs, i da se krvava vuš pri vočkah jabukah ponajviše nahadja na mladica i granah gde se je leže proti njoj boriti, nego li proti trsnaj vuši, koja se nahadja na korenu trsa. Pokedob se krvava vuš jako vnoži, jer krilata krvava vuš jako lahko daleko leti, koju more veter i vtice iz jednoga predela vu drugi preresti, vrlo teško se je zato uspjehom proti njoj boriti, akoprem ima zato vsake fele sredstvih.

Uspjeh fondanja more se polučiti samo onda, ako i ne tak podpun, da bi se zevsema sfondala, barem vu toliko, da se pomenjšava,

du vočke netrpe vu svom razvitku i da ih ne vnište, ako se krvava vuš fonda na vse strani, t. j. da vsaki pojedini, koji bi istu vu svom sadujaku opazil, upotrebi za fondanje poznata sredstva, ter zevsom odvažnostjum istu uništjuje.

Ako to budu činili samo nekoji, a drugi ne, zahman bude trud onih, koji bi se proti njoj branili, ar bude navēk dosta legla vu onih sadnjakih, koji proti njoj neće nikaj deitati.

Kaj se vsake fele sredstvih tiče, koja su se za fondanje krvave vuši hasnuvala, ima ih više, koja su se pokazala shodnim ali je fondanje krvave vuši teško zaradi silnog povnožavanja iste, i pokedob je letecia, to more vsaki nas opet dojt od druge koje stani na vočke. Ponajprvije moraju se vse mladice, na kojih se krvava vuš nahadja, odrezati i zožgati, na svržju, stablu ili oher korena nalazeće rane, moreju se sa kefom dobro namazati sa sljedećim kojim sredstvom ter od krvave vuši očistiti i to:

I. $\frac{1}{2}$ klgr. črnog ili ze'nog sopuna raztopi se vu 8 litra vode ter doda 100 gramah sode. Sa ovom se namažu vse rane i vuši koje se tam nahadjaju.

II. 4 déla karbolne kiseline raztopi se vu 100 délov vodenog glaša (*Wasserglas*).

III. $\frac{1}{2}$ klgr. črnog sopuna raztopi se vu 7 litra tople vode, kojemu se doda 1 liter ulja i 1 liter alkohola (90%).

IV. Kakti najnovese i po izprobanju najbolše je sredstvo lysolova raztopina. I dél lysela koji se dobi vu apotekah, liter po 2 for. 50 kr. pomēša se sa 100 délov vode. Sa tom tekućinom namaze se vse rane i vsa razkupana mēsta, gde se vuš nahadja, sa kefom, da se vuš uništi. Kakti vrlo sigurno i dobro sredstvo je i petroleum. Vuši se odmah skoučaju, samo pri mladica i mladih granah petroleum zežje i gornju koru. Kada je vočka namazana, izrežeju se vse namazane rane sa ostrim nožem, ter kesnese opet na novo namažu, da vuš nemore opet na isto mesto. Ako su rane vekše, naj se kesnese namažu jba za cepelnim vojskom. Preporuča se takaj i mast ili loj, kojom se mogu rane namazati i to osobito zato, da vuš na ranah sa maščom namazanih nemore uspjati.

Vočke se budu od kvara krvave vuši mogle najbolje občuvati, ako se dobro nje guju i čiste, da krvava vuš nemre imati pod

korom vočke svoga legla. Ako se stablo i grane vočakah namažu vu zimi sa vapnem, da se sfondaju zimska jajca, koja se nahadjaju vu pukotinah, vnojo; bude stim sfondalo vuši i vočki bu hasnilo,

Vu zimi treba vočke i dobro gnojiti, barem vsakoga tretjega ljeta, da imaju zadosta hrane, da se mogu čim bolje razvijati, da im krvava vuš nemre toliko naškoditi.

Ako se je krvava vuš pojavila, na stablu, nad korenem ili vu gornjem korenu, onda se kesno vu jeseni ili vu zimi kad zemlja nije smrznjena 1—1 i fertalj metra široko okolo drēva do korona zemlja odkopa, ter se polje sa 1 do 2 kante, po veličini drēva sa vapnom vodom, ter se na 3 cmtr. debelo nad koren dene gašenog vapna i opet pokrije sa zemljom.

Kak smo već spomenuli i kak god sa najnovese izprobanja dokazala, najbolje je upotrebiti novo sredstvo lysolova raztopinu, da se znjom osobito vu protuljetju namažu vse rane, koje su nastale usljed vuš posterk-rope vse grane i mladice sa tom tekućinom.

Još bolje pako je, ako se rane tom tekućinom vu protuljetju malom kefom dobro izperu, izrežu, ter onda još jenkrat izperu, da se vuš i vse leglo more zevsema sfondati.

Dakako da nije za dosta vočke samo jeden put očistiti od vuših, nego ih treba barem vsakih 14 danah dobro pregledati, ter ako se vuši opet pojave, to delo obnoviti. — Samo tak se budu mogle vočke (sadje) jabuka občuvati od propasti krvave vuši, koja more vnojo kvara včiniti, ako se nikaj nevčini za njezino fondanje. Zato pazljive činimo nase gospodare, da pregledaju svoje svadovnjake i gde opaziju gori opisanu krvavu vuš, da istu počmu odmah fondati, ter je bu moći prvije obladati nego li one prevzemeju mah i dok nenapraviju vu sadnjaku kvara vekšega.

KAJ JE NOVOGA?

Zbiranje ablegata.

Vu Čakovcu su 7-ga o. m. zbirali ablegata; dr. Wlassits Gyula minister dobi 1280, a dr. Major Ferencz 1220 votumah. Dr. Wlassits Gyula minister dobi 60

Premišljavanje i ufanje, da si sada srećnešega života uživa, nego ovde na zemlji, mora nas tēbiti, a k tomu je dužnost naša, da se stvoritelja svega i njegovim naredbam dragovoljno podvrgavamo“.

III.

Drugi jedan primer prevelike ljubavi napram roditeljem je sljedeći:

Peter Sigmaier krečmar u Mitterolangu u Tirolu spadal je med prve borilce koji su se 1809-e godine na strani Andressa Hofera borili. Poslie junačkih borbah podlegla je konačno ta hrabra četa bavarskoj i franczkoj premoći. Sad ali je stoprv nastalo barbarsko i nečoviečno postupanje od strane okolih Bavarcev i Franczov sa preobladanimi. Jaj si ga svakomu Tirolcu, koj se je i najmanje u ovom za dom i rod boju i rod boju junački izkazal, jer taj je bil zgubljen!

I Peter Sigmaier je bil na smrt strelanja po generalu franczkom Broussieru obsođen, ali se je dosta zloban za izvršenju odsude tim vuguni, da je na čudni način pobegel. Ali franczki general bil je dosta zloban za iznajti nedostojan i prosti način osvete. On da vloviti Petrovoga siedoga oca te ga odmah miesto sina obsudi na smrt. Medjutim

je bilo određeno, da se odsuda za tri dni, ako se sin Peter nebi sam postavil, ima na starim zorsiti. Komaj da je Peter Liegmayer ovu groznu zavoped zeznal, ostavil se je dragovoljno pred generalom, akoprem je stoprvok tri tjedna bil oženjen. Dietinja ljubav je obladala vrhu svega premišljavanja za mladom ženom, nad svojom, mladostjum i budućnostjum. Krvoločni franczki general, je ovoga junaka dal streliti. Dne 14. januara 1810 stupal je Peter Sigmaier hrabo k-smrti, črtva (aldov) dietinje ljubavi. —

IV.

Konačno evo još jedan liepi primer ganutljive dietinje ljubavi: Za rata za slobodu izkazal se je jedan franczki soldat u bitki kod Eylau pred očmi samoga cesara Napoleona I. na toliko, da ga je poslie bitke vlastoručno križom počastne legije nakinčil. S ovim odlikovanjem u Franczkoj je takodjer i stanovita plaća skopčana, koju dotični kakti penziju doživotno uživa.

Odmah poslie bitke pisal je naš dekorirani soldat svojemu staromu ocu, siromaškomu školniku u Grenadi, sljedeći list:

„Ja sam postal član (kotrig) počastne legije te Ti dragi moj stari japek evo vrhu

toga pošiljam moja moja pišma, i prepušćam Ti, da za ovo odlikovanje dopitanu penziju, koja ignaša dvie sto petdeset frankov (100 f. u našem novcu) miesto mene, dok bus živ, zdigati možeš. Za istinu! Ako mene moć cesar za to naplaća, jer sam svoju dužnost včinił, tak mislim, da sam ja još više onim dušan, kojim imam za svoj život zahvalan biti. Moja najvećja želja je bila uvijek Tebi dragi japek zahvalnim se izkazati a uut kak ti se liepa prilika trešila, da mi je to moguće izvesti, — evo danas svojom zahvalnostjum pošimam te i gratuliram, da mi je moguće, još k tomu materialnomu vedrim i junačkim čelom pred sviet na svetlo isiti i Tebi na diku služiti.“

Svaki, koj se još sieća, kak su u stare vrijeme bili školniki plaćeni, osobito pak oni, koji su već ostareli, može si predstaviti sreću starca, koj na jedan krat sad dobival sto forinti penzije i to u gotovom svaki meac izplaćeno. —

Em. Kollay.

vošumov više, tak je on izbran, tojest potvrđen i na dalje za ablegata. Čakoveč kog sbirnog kotara.

Smrtni dan kraljevića Rudolfa.

30. januara se je po šesti put obavljao dan, kad je blago-pokojni kraljević (kronprinc) Rudolf u cvetu svoje dobe onak tragičnom smrtju Mayerlingu preminul. Kak vsako ljeto, tak je i na ov dan u jutro u Mayerlingu klostro služena tiha sveta meša za zveličenje pokojnikove duše, a na les (raku) pokojnikovu u cesarskoj grobnici (gruftu) u Beču položeno je više včncov. Vu tu je srvu naročito došla iz Soprona u Beč vojnička deputacija pješacke regimente br. 19., kojoj je pokojnik bil vlastnikom. I njemački car Vilim po navadi je poslao na les včnca

Vu Belgradu, 31. januara.

Cini se, da je istina včst o zarukah kralja Aleksandra s princesom Sybillom hesenskom. Zaruki imali bi političko znamenovanje po tom, kaj je brat princesin oženjem sa sestrom cara Vilima.

Kaj želi mali Alfonsino.

Mali španjolski kralj Alfonzo ili kak ga narod zove Alfonsino, slavil je nezdavnja svoj deveti imendan (godovni dan) pak je tom prigodom prijel gratulacije vsega dvora diplomatah kak i vlade i vojske. Deputacija generalah predala mu je tom prilikom počastnu sablju, divnu toledsku radnju. Kad je Alfonsino odpustil generale, počel je sabljom mahati pred majkom, a kad ga je ona zapitala, kaj želi k imendanu, odgovoril je njoj: „Ah mamika! Vezda imam tak ljepu sablju i tuliko soldatov, prosim te-započni već jenkrat kakov tabor!“

Novinstvo u Italiji.

Glasom izkaza službenoga statističkoga ureda izlazilo je u Italiji koncem ljeta 1893. vsega skupa 1897 novinah i časopisah dočim ih je još ljeta 1871. bilo samo 795. Najstareše su novine „Gazeta di Venezia“, vtemeljena ljeta 1805., časopis „Annali del Accademi dei Lineci“ vu Rimu, počimajuć ljeta 1604. Dnevnih listovah izlazilo je 138, nedelnih 627 mjesečnih 443. — Političkih bilo je vsega skup 596. Najrazgranjeniji su listovi, koji se trže po 5 centinah broj ili po 5 lirah na ljeto. Vu Rimu je izhadjalo 265, vu Milanu 223, vu Turinu 130, vu Firenci 105, vu Napulju 86, vu Genovi i Palermu po 49, vu Bologni 37 novinah. Istoga je ljeta prestalo izlaziti 544, a počelo izlaziti 577 listovah. Vu inozemstvu izlazilo je 130 talijanskih novinah, a od tih 38 vu Austro-Magjarskoj.

Rodjendan njemačkoga cara.

Car Vilim oblužaval je pred par dnevi svoj 36. rodjen dan. Tim povodom bil je istoga dana vu bečkom carskom dvoru gala obed, komu su uz cara i kralja Ferencz Jožeta prisustvovali: njemački poklisar grof Eulenburg s kotrigi poklisarstva, sa tim zajednički ministri, obostrani ministri-predsednici i dvorski dostojanstveniki. Za obed a nazdravil je kralj Ferencz Jožef caru Vilimu, na kaj je soldacka banda 46. pješacke regimente igrala „prajzku“ himnu.

Višeki zaruki.

Londonaki „Standard“ javlja, da se je

prino Alfred Sachsen Koburški zaručil s vojvodkinjom Elom Württembergkom. Prino Alfred sin je vojvode Alfreda Edimburškoga i tovaruša mu Marije, sestree pokojnog ruskog cara Aleksandra III. Počehdob je vojvoda edinburški 1893. zasel nemački tronuš vu Koburgu, to je prino Alfred vezda nasljednik tronuša. Prino je rodjen 15. oktobra 1874. Njegova zaručnica rodjena je 1. marcijuša 1876. kakti kei pokojnog vojvode Eugena Württembergkog i supruge mu princeše Vjere, rodjene velike knjeginje ruske.

Zima vu severnoj Afriki.

Vu severnoj Afriki je ovoga ljeta takva zima, kakve još nigdar nigdo si nije zapametil. Sneg je tak silen, da je oug zapel pri mestu Selifa, ter su putnici to morali čekati tri dni; dok se prčkřiti puta. Zmrzlo se je više ljudih i poginulo vno go živinah.

Vredno da se oponaša.

Vu Japanu postoji kak javljaju, jedno društvo, koje se zove „tombola—klub“. Kotrigrig plaćaju na mesec 12 do 60 for; onda se igra tombola. Tri su dobički. On, koj dobi prvu tombolu, ima juša da preživi 12 liet vu Evropi na račun društva. Dobitnik druge tombole ima istoga juša na pet liet, a tretji jedno ljeto dni. — Ovaj put bil je sređen dobičnik nekakov Haya Goor, koji je već došel vu Pariz. On je nakanil ostati 10 liet vu Evropi, ter ju vsu proputovati.

Porez (porzija) na mustače.

Jeden belgijanski ablegat predložil je nezdavnja zevsema ozbiljno vu belgijanskom saboru (vu orsačkom spravišču), da se za mustače porcija odredi. Po njegovom računomogel bi orsag imati 20 milijunah dohodka, ako bi vsaki odrasli Belgijanec platil za svoj kinč (mustač) samo 10 krunah na ljeto.

Vuki ljubitelji muzike.

Jeden cigan mušikaš išel je iz gostovanja d mo vu svoje selo vu Maconku, a kad je prehad aj črez šumu, nahrupil su na njega vuki. Kam bi siromak, nego brže bolje na drčvo, kad je splazil na drčvo vu silnom strahi počel je igrati vu gosle, da je vse zvenčilo po šumi. Vuki su si veli, pak su poslušali vu čudu a poleg toga došli su i drugi; nu srečom, čuli su tu zdvojni muziku nekoji ljudi, dobežali su da drčvi i oslobodili su tužnog cigana, ar su vuki pobegli, niti su se né zmislili na komad ciganskoga mesa.

Najvekša biblija.

Najvekša biblija na svčtu nahadja se vu Rimu. Pisana je hebrejski (židovski) a važe 320 funti. Komaj lu morejo tri muzikarci nositi. Ljeta 1512 davai je jeden židovsko syndikat papi Juliju II. onoliko zlata, kuliki je knjiga težka. Naproti vezdašnjoj čeu koštala bi biblija najmenje 900.000 forintov

Vadasija na lisice vu Mostaru.

Vu varašu Mostaru tak su bile lisice prevtele mah, da nije bilo hiže koja nebi bila pretrpela kvara na guskah, picekov i paranih. Zaradi toga držana je ondi nezdavnja na vraškom teritoriju hajka ter je streljeno 18 lisicah.

Nekaj za kratek čas.

Muš: „Gospon doktor, prosim njih, naj mi povčju, jeli, istina da šnčfanje škodi mozgu?“

Doktor: „To né, ar gdo mozga ima, taj nešnčfa.“

Doktor: „Žal mi je, ali za istinu, ja moram vašemu tovarušu jednu nogu odre-zati.“

Žena: „Za ime božje, kakov bu to kvar! Prav pred tjedeni dal si je napraviti jeden par novi čičem, pak kaj bu ve žnjimi napravil.“

Otec: „Mladi gospone, ja sam videl, kak ste, kak ste vu ovom kipu moju kčer kušnuli, — pitam Vas odprto i na kratko: Jeli ju kanite vzeti ili...“

Mladi gospon: „Ja mislim, da nije baš potrebno odmah vsaku devojku za šenu vzeti, koju čovek kušne!“

Otec: „Pošten čovek nemore ali drugač napraviti!“

Mladi gospon: „Žal mi je, da ste mi prekesno povedali, — ar ja sam — već zdavuja oženjen.“

Pitanje i odgovor.

1. Koja je spodoba izmed jednog starca i jedne zločeste cigare?

Da su navčk zord ozija.

2. Zakaj jedu stare žene vu spitalu više nego mlade?

Ar vu spitalu više starih nego mladih.

3. Kaj je stara frajla?

Štvar prez gospodara.

4. Kaj je najteže držati?

Rč, kad je čovek občel mustač.

Priredil:

Glad Ferencz.

Dobre žepne i stčne vure za fal očnu moči dobiti pri Pollak Bernatu vurararu vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se uzimljeju vure takaj za popravek za fal očnu:

ODGOVORNI UREDNIK

MARGITAI JOZSEF

Glavni surednik

GLAD FERENCZ

LOTERIJA

Gráčz 1-ga februara 1895

88 52 2 75 51

Gabona arak. — Cena zitka

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	5.70	—
Zab	Zob	5.70	—
Rozs	Hrč	5.—	—
Kukoricza ó	Kuruza stari		
uj	novi	6.30	—
Árpa	Ječmen	5.—	—
Fehér bab	Grah beli	7.—	
Sárga	zuti	6.—	
Vegyes	zmčšan	5.—	
Lenmag	Len	10.—	
Bükköny	Grahorka	6.—	—

Nyilttér.

E rovat alatt közlőtekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelőséget a Szark.

Henneberg-selyem csak akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt frt 65 krig méterként — sima, csikos, kockásolt, mintázottakat, damasztot sat. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 minta-salban) sat. póstabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordulóval küld: Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelek 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 1

Bérbeadandó.

Alsó-Domborun a főtéren 439 szám alatt egy **lakház üzlethelyiséggel** kiadó. A ház következő helyiségekből áll: egy üzlethelyiség, két szoba, konyha és éléskamrából.

Bővebben értekezhetni Simonics Istvánnal, Alsó-Domborun.

5889 tk. 1894.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy — Zakál Henrik ügyvéd által képviselt — özv. Vutsák Miksáné szül. Zagurazk Amália végrehajthatónak, Filipovics Bálint és neje Szovár Francziska bottornyai lakosok végrehajtható elleni 24 frt 55 kr. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbiróság területén levő podtureni 536 tk. 797/a hrsz. a. ingatlan 83 frt 808/a hrsz. ingatlan 62 frt, 1000/a hrsz. a. ingatlan 97 frt. 1090/a hrsz. a. ingatlan 81 frt kikiáltási árban, továbbá a podtureni 772 tkv. 1859/a 1/14 hrsz. a. ingatlan 151 frt, ezennel megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1895 évi márczius hó 6 án d. e. 10 órakor

a podtureni községbiró házában Zakál Henrik felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3383. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság, mint tkvi. hatóság.
Csáktornyan, 1894. évi decz. hó 29-én.
678 1—1

!Négy regény ingyen!

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok“ jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család házi barátja.

Közkedveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az anyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A „Hölgyek Lapja“ című melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi titkára. A „Regénymelléklet“ évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A „Boríték“ tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyzóval a „Képes Családi Lapok“ a legértelmesebb, a legélénkebb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek esztétikájának köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja“ mellékletünknek divatképei mindig a legjobb divatnak mintái, így az 1805-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házmár és társa“ regény Beniozkyné Bajza Lenkétől, „Ujév“ költemény Abrányi Emiltől, „A befelé fordított kép“ novella Muray Károlytól, „A nő feladata“ dr. Turnowsky Mórtól, „A sötét világ“ Tolnay Lajostól, „Az ifjú anya“ költemény dr. Feleki Sándortól, „Az álom“ G. Diószeghy Mórtól, „Bál után“ Mészáros Sándortól, „Az időről“ szatira Jámbor Lajostól, „A szép színésznő“ regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja“ című divat- s „Regény“-melléklettel együtt

Egész évre	— — — — —	6 frt — kr.
Fél évre	— — — — —	3 „ — „
Negyed évre	— — — — —	1 „ — „

A „Képes Családi Lapok“ hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik es iránt — legelőszörűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küldünk.

A ki az egész évre való hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk, a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésünk jelölül és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a „Képes Családi Lapok“

kiadóhivatala

629 6—6

Budapest, Vadász-utca, 14. sz. saját házában

Ajándéktárgyak nagy választékban.

POLLÁK BERNÁT

órás és ékszerész Csáktornyan,

Főter, az új takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

SVÁJCZI ZSEBÓRA-

arany-, ezüst- és chinai ezüst-áru raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javasokat jóállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett.

Legjobb szerkezetű svájci zsebórák.

Fal i n g e r o r á k.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd által képviselt, öz. Vucsák Miksáné szül. Zagorazki Amália végrehajthatónak, Golub Rozália férj. Flincaecz Imréné és társai ellen végrehajtást szenvedett elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. bíróság) területén lévő IV. hegykerületi 219 tkv. 433/6 hrsz. a. 66 frt, 433/e hrsz. a. 104 t. kikiáltási árban; a IV. hegykerületi 736 tk. 431/6 hrsz. a. Pinháncs Judu és Golub Cód tulajdonán felvett ingatlan fele 328 frt 40 kr. és 763 tk. 553/a 2/a 2/1 hrsz. a. ingatlan ez utóbbi a végreh. t. 156 §-a értelmében és 148 frt. kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1895. évi márcs. hó 2-ik napján délután 2 órákor

a IV. hegykerületi községbíró házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárnak 10 %-át készpénzben vagyis az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminis. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerrényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Csáktornyan, 1894. december 28-án.

672 1-1

*

A csáktornyai takarékpénztárral egyesült

önsegélyző szövetkezet 1. cz. tagjai

folyó évi február hó 17-én délután 2 órákor, Csáktornyan,

a csáktornyai

takarékpénztár részvénytársulat helyiségében tartandó

KÖZGYŰLÉSRE

hivatkozva az alapszabályok 20*) §-ára, tisztelettel meghívotnak.

TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. A folyamatban levő V. és VI. csoportos számadások fölötti határozathozatal és a felmentvény megadása.
4. Öt igazgató tanács tag és a felügyelő bizottság megválasztása.
5. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése.
6. Netáni indítványok.

Csáktornyan, 1895. január 17-én.

Az igazgatóság.

*) Hogy a közgyűlés érvényes határozatot hozhasson, arra legalább 20 szövetkezeti tagnak jelenléte szükséges, kik 500 törzsbecsűvel képviselnek.

Ha a közgyűlés nem válhatná határozatképesé, akkor 15 nappal későbbre egy új közgyűlés hívandó össze, mely az első közgyűlés tárgyai fölött tekintet nélkül a tagok vagy törzsbecsűvel számára, jogérvényes határozatokat hoz.

A megvizsgált évi számadások, az üzleti jelentés és a felügyelő bizottság jelentése a társulat üzleti helyiségében a közgyűlést 8 nappal megelőzőleg a részvényesek által betekintheők.

3-8

Az első magyar bőrönd- és bőrúru-gyár

DUNEITZ EMIL BUDAPEST, Karoly-körút 3.

Hogy a kicsinyben vásárolni szándékozó közönség igényeinek megfelelően, egy közvetlen kicsinyben szétküldő osztályt állított fel, hol következő tárgyak, a legnagyobb választékban és eredeti gyári árakban küldetnek szét.

Fa-utibőröndök
különféle alakban hölgyek és urak számára
vitorla-vaterprov és bőrkézibőröndök
minden minőség és árban.

Bőr kezintázó táskák,
uti toilette necessairek, oldalutitáskák,

női utitáskák, uti plaid-szifjak,
uti takaró gyöngyök
lábszárvédők (Gamaschen).
Váltó- és bankótárcák Portefeuilles,
skolatáskák,
cylinderkalap tokok,

ti-zti bőröndök, di-zruhabőröndök, vadásztáskák, fegyvertokok és mindennemű e szakmába vágó tárgyak. — Nagy választék pénz-, szivar-, cigaretta-, dohány-tárcákban a legkülönbözőbb kivitelben

Megrendelések hárminő e szakmába vágó cizkkekben elfogadtnak.

Képes árjegyzék díjmentesen küldetik. 6b6.8 5

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. — A lap küldendék az előfizetési díjak, hirdetések és hirdetésok.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A Muraközi tiszti önszegélyző szövetkezet, a Csáktornyai takarékpénztár, a Muraközi takarékpénztár sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadottak:
Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelk A., Daube G. L. és társai és Horátl. Brnben: Stern M.

Nr. 11. példányra 10 kr.

Jelentés

Arsó Lendva és vidéke filloxera és peronospora ellen védekező-egyesület közgyűléséhez.

Tájékoztató egyesületi közgyűlés!

A filloxera és peronospora ellen védekező egyesületnek múlt évi működéséről jelentésünket a következőkben van szerencsénk tisztelettel előterjeszteni.

A lefolyt év egyesületünkre nézve a nehéz küzdelmeknek éve volt, a mennyiben egyesületünk teljesen magára hagyatva, a legnagyobb nehézséggel volt csak képes megfelelni azon feladatoknak, a melyekre vállalkozott.

Még 1893. év tavaszán folyamodtunk a magas földművelésügyi magy. kir. ministeriumhoz, hogy az egyesületet gyermekéveiben segélyezni méltóztassék; kimutattuk hivatalos adatok, a kataszteri birtokivék nyomán, hogy 9000 katasztrális holdnál nagyobb terület leendő vidéken megmenetendő és regenerálandó; kimutattuk, hogy több százezer forintra megy azon összeg, a melyet a magas államkincstár állami adóban fog évenként veszíteni, ha e vidék szőlőszete elpusztul, s így eltekintve az első sorban figyelembe veendő közgazdasági érdektől, már pusztán a finansziális érdek is szükségessé teszi, hogy ezen vidék szőlőszete föntartassék, illetőleg regeneráltassék.

A segély kieszközölése végett az egyesület elnöke minden irányadó tényezőnél interveniált, az 1898. évben egy ízben, az 1894. évben két ízben személyesen fenn járt a magas ministeriumnál, mindazonáltal a mindenkor megújított ígéreteken kívül, egyesületünk eddig miben sem részesült.

Egyedüli kedvezmény, a miről megemlékezhetünk, a magas ministerium részéről csakis az volt, hogy a vidék részére a tapolczai állami vinczellériskolánál 2 állami alapítványi hely létesített.

A lefolyt évben azonban még az is teher volt az egyesületre nézve, a mennyiben az alapítványi helyek létesítéséről oly későn értesült, hogy azokat 5 nap leforgása alatt kellett betöltenie, s azt az idő rövidségénél fogva, csakis 50-50 frtnyi segély megajánlásával eszközölhette, mert más feltételek mellett vállalkozó nem akadt.

A száz forintnyi segélyezés roppant teher volt az egyesületre nézve azonban ezen áldozatot meg kellett hoznunk, mert vidékünkön képzett vinczellérek nincsenek, tehát gondoskodnunk kellett arról, hogy a f. évre egy jó vinczellér álljon rendelkezésünkre, a mely célunkat el is értük, mert a vinczellérek egyike kiváló jó sikerrel végezte a vinczellér iskolát.

A folyó évben e czímen segélyezésre nem volt szükség, mert a kellő időben kihirdethető pályázat folytán segélyezés nélkül is voltak jelentkezők.

Az egyesület célja a peronospora elleni

védekezés támogatása is lévén, 3000 kgr. rézgáliczot is közvetített részben az egyesületi tagok, részben pedig az egyesülethez nem tartozó szőlőbirtokosok és községek közt. Ezen rézgálicz a szállítási költségekkel együtt 761 frt 49 krba került, s abból július hó végéig 2722 kilogramm árusított el; leltári készlet tehát 278 kgr. az elárusítás kilogrammonként 26 krjával eszközöltetett, befolyt tehát összesen 707-72 frt, a leltári készletnek pedig értéke, a mely mennyiség az egyesületi elnök pinczejében van elhelyezve, 72 frt 28 kr.

Mint hogy az egyesület a rézgálicz vásárlására pénzzel nem rendelkezett, s annak árából alig folyt be valami, az elnök sajátjából előlegezett e célra 500 frtot úgy, hogy kamat költség nem merülvén fel, a rézgálicz közvetítésre a költségvetési előirányzatba felvett 50 frt nemcsak hogy megtakarított, hanem a rézgálicz közvetítés az egyesületnek 17 frt 96 kr még jövedelmezett is; ugyanis a 300 kgr. rézgáliczért, ha egészben el lesz adva, be fog folyni 780 frt, a mi szemben a 761 frt 49 kr. beszerzési költséggel, 19 frt 51 kr. nyereséget mutat; az egyesület javára, azonban 278 kgr. szeptember haváig eladható nem lévén, a választmány felhatalmazta az elnököt, hogy a szükséges összeget kölcsön útján fedezze; felvétel tehát a helybeli takarékpénztárnál váltóra 59 frt; a kamat és a váltó árat 1-55 frtot levonva, a 19 51 frtból maradt az egyesület javára 17 frt 96 kr.

A „Muraköz” társasága.

A szőke apród.

— Irta: Kóbor Tamás. —

A szőke apród volt az operaház egyetlen ballerinája, akinek nem udvarlója, hanem annak rendje és módja szerint eljegyzett vőlegénye volt. A legszebb tagja volt a korpori balletnek s az operai előadásokon őt rendelték ki első apródnak. Az apród fehér trikójában, kék selyem köntösében s hullámzóan leomló szőke hajával a legelragadóbb jelenség volt. Minden látó az ő gyönyörű arczának szegődött, melynek szenvedő szinte bus kifejezésével sajátos ellenérték volt nagy kék szemekének indulatos, olykor haragos nézése. Ilyenkor az ő vőlegénye fogcsikorgatva állt a jobboldali földszinti bejárat orszolpához támaszkodva és látóval követte minden mozdulatát. Ennek a látóknak szóltak a szőke apród haragos tekintetei.

Ez a látó és ezek a szemek folyton civakodtak egymással.

A látó azt mondotta:

— Már megint kaczerkodik? Nem kértelek-e hogy ne szépitd magadat annyira. Hogy iparkodj a lömegben eltűnni, hogy ezek a frivol arczok ne kéjelegjenek látásodban? Oh, hogy nem verhetem mindegyiknek a szeme füregébe az ő átkozott látomásináját.

A kék szemek pedig dacosan villogtak vissza.

— Mi közöd hozzá? Tán nem tudod, hogy ballarina vagyok? csak nem csufithatom el magamat, mikor az a kötelességem, hogy szép legyek! Hogy ezeknek tetszem? Mi közöd hozzá? Megfizették az árat, joguk van hogy engem nézzenek. És szépitni fogom magamat és kiállok az első sorba, mert nem akarom, hogy társaim közül valaki előmbe vágjon és elhalássa előlem az apródot. Ha te dühös vagy miatta, ne jöj a színházba.

Csodálatosan jól értették egymást, így, a szemük villanásából. A fiatal ember reszkette az izgatottságtól rohant a színpadra és várta a mennyasszonyát.

Ököibe szoritott kezekkel rohant feléje, mintha megakarná verni, de midőn a szőke apród mereven, büszkén szegyezte rá szemét, a fiatal ember meg volt babonázva. Alázatosan, féltéken közelgett hozzá és forró csókokkal borította a feléje nyújtott kezét. A szőke apród királynői méltósággal engedte csókolni a kezét, aztán odavezette a színpadi contr egy zugába.

— Ül le.

— Giza, Giza, meddig tart még ez a komédia? Istenemre mondm, már nem bírom tovább.

A büszke, hideg tekintet ilyenkor meglágyult. valami szívbe hasogató, szerető melegséggel nyugodott a fiatal emberen.

Édes barátom, nem tehetek róla. Terhemre van ez az élet, de véges-végig kell állnom ezt a küzdelmet, vagy a mi boldogságunkból nem lesz semmi.

A szőke apród földhöz ragadt szegény emberek leánya, a kinek keresetéből táplálkozott még négy neveletlen gyermek. A fiatal ember pedig egy előkelő özvegy asszony egyetlen fia büszke, szigoru erkölcsi telfogással, aki hallani sem akart róla, hogy fia egy ballerinát vegyen nőül.

Ha egy szegény varróleányt akarasz elvenni, semmi kifogásom. De egy ballerinát, aki naponta ezer ember előtt szinte meztelenül mutogatja magát — soha! Valaszsz közte és köztem.

Ő ekkor választott. — Választotta a szőke apródot.

Egy este fölkereste a színpadon és egy karika gyűrűt húzott az ujjára. A szőke apród könnyezve bört a keblére és megcsókolta a kezét.

— Giza, mondotta, bocsáss meg nekem isten, a mit teszek. Elhagyom miattad ősz, édes anyámat, a kit essel tán a sírba taszítok. De más mód nincs, ő nem egyezik bele házasságunkba és én rólad nem tudok, nem akarok lemondani.

— És mért nem egyezik bele édes anyád?

A fiatal ember megfogta kezét és könyörögve szólt hozzá.

— Giza, lásd, olyan nagyon fáj nekem anyám eldítélete. Nem a szegénységedet, hanem azt kifogásolja, hogy a színháznál vagy. Lásd, hiszen ismered társnődöt az az eldítélet olyan érthető. Ha ismerne téged, tudom megbecsülné. De az az eldítélet. Nézd olyan jó volna az ő áldását megszerezni és olyan könnyű.

— Mi módon?

— Hagyd itt a színészetet két három hónapig. Élj otthon a tiednél, majd addig gondokodom rólatok és aztán...

A rézgálicz közvetítése nemcsak azoknak volt előnyére, a kik az egyesülettől vették, hanem vidékünk összes szőlőbirtokosaira nézve, mert annak következtében, hogy az egyesület kilogrammonként 26 kr. jával adta a rézgáliczot, az összes kereskedők is kénytelenek voltak ahhoz alkalmazkodni még 1893 évben 40-45 krt fizettek a szőlőbirtokosok; mi tekintettel ezen vidék óriási szükségletére, a szőlőbirtokosok javára ezrekre menő megtakarítást eredményezett.

Beszereztetett a tagok részére ugyan csak az egyesületi elnök által előlegzett pénzen 100 kgr. raffia háncs, a beszerzési ár a szállítási költségekkel együtt 78 frt 34 krt tett ki; a raffia kilogrammonként 73-5 kr. jával helyeztetvén ki, befolyt 78 frt 50 kr.; az egyesület javára jut tehát 16 kr.

Az egyesület anyatelepén a lefolyt évben a szükséges metszési, karózási, kapálási és kötési munkálatok eszközöltettek, ezen munkálatok összesen 79 frt 40 kr. ba kerülvén, szemben az előirányzat 80 forintjával, 60 kr. megtakarítás eszközöltetett; a telepen mutatkozó hézagok pótlására az év késő őzén döntés eszközöltetett, a mi azonban a telepnek csak alig 1/10 részén volt végrehajtható, a mennyiben a munkálatok az amerikai vessző késői beérése következtében csak későn voltak megkezdhetők, s mert költség hiányában nagyobb napszám adható nem volt, kevés napszámossal voltak folytathatók.

Ezen munkálat a múlt évi munkaprogrammba ugyan felvéve nem volt, azonban az mulhatatlanul végrehajtandó, mert az anyatelepen mutatkozó hézagok pótlására legalkalmasabb mód. Költségei a költségvetési előirányzatba felvett trágya beszerzési és szállítási költségéből valamint a rendkívüli kiadásokból nyertek fedezetet.

Az anyatelepen a szükséges karókért a választmány a helybeli uradalmi főbérnökséghez folyamodott, s azokat az ingyen adományozni szives volt.

Hogy az egyesület további teendői iránt kellő tájékoztatást szerezzen magának, s hogy a filloxéra elleni védekezés, illetőleg a szőlők regenerációjának sikerét bemutathassa, különösen a kevésbé művelt szőlőbirtokosokban az önbizalmat fokozza, múlt év szeptember havában egy tanulmányi kirándulást rendezett a Balaton vidékére.

Ott megsejmeltek Lesencze Tomajon gróf Deym szőlői, Tapo'czán az állami te-

lep, Badacsonyan a községi telep és a herczeg Eszterházy-féle szőlők.

A kirándulás rendezésénél főfigyelmet fordított arra, hogy a nép rétegéből legyenek a vezetők megnyerhetők, mi végből hat községi előjáró lett a kirándulásban való részvételre megnyerve.

A kirándulásnak megvolt a kívánt kedvező hatása, s nagyban fokozni fogja a mulhatatlanul megkívántatott önbizalmat, a mire főleg oly óriási munka kezdetén van szükség.

Tervbe vétetett az anyatelep hézagainak a szőlőiskolában levő gyökeres vesszőkkel való kipótlása is, azonban az nem volt eszközölhető, mert a tavasszal beállott esőzésre a szőlő oly rohamosan kifakadt, hogy a kiültetés nagy kárral járt volna, eltekintve attól, hogy a már erőteljes tőkék mellett az ujonnan kiültetett tőkék elsatnyultak volna. Azután a pótlásnak legbiztosabb módja csakis a folyamatban levő döntés leendő.

A permetezésre és a permetező gép beszerzésére a költségvetésben 42 frt vétetett fel, azonban a peronospora az amerikai ültetvényeket nem támadta meg a f. évben, miért is az megtakarított.

Felvétetett továbbá a költségvetésbe 8000 db. gyökeres vesszőnek és 60,000 db. sima vesszőnek eladása is, s e oximen 260 frt lett előirányozva.

A gyökeres vessző a folyó év tavaszán tényleg eladható lesz, azonban sima vessző sokkal kevesebb lesz nyerhető, mint a megnyi előirányoztatott, mert a döntésnél a nagy tőke és a sortávolság miatt igen sok fel lesz használva.

A kiadás összesen 471 forintban lett előirányozva, s a tényleges kiadás csak 228 frt és 51 kr. volt, tehát az előirányzott összegnek több mint fele megtakarított.

Az anyatelepen előfordult külső munkálatokat Koller Ferencz e. tőkár vezette, a munkásokra a felügyeletet az egyesületi elnök vinczellérje gyakorolta, kit az elnök díjtalanul bocsájtott az egyesület rendelkezésére.

Végül tisztelettel jelentjük, hogy az egyesület a lefolyt évben két rendes közgyűlést és öt választmányi ülést tartott. Jelentkezett felvételre 3 tag, s így a tagok száma jelenleg 123.

Az egyesületi alapszabályok értelmében

a következő évi költségvetési előirányzat minden év november havában megtartandó közgyűlésen volna megállapítandó; múlt év november havában e célból nem tartott közgyűlés azon okból, mert a megyei gazdasági egyesület közgyűlése decz. havában tartatott meg, s attól, valamint a magas ministeriumtól az egyesület segélyvárán, a költségvetés összeállítása és a közgyűlés megtartása elodáztatott annyira, mennyire csak lehetett, hogy az esetleg nyerendő segély mérvéhes képest állapíttassék meg a f. évi munkaprogramm és költségvetés.

Mint hogy azonban költségvetés nélkül a folyó évben már kiadásokat eszközölni nem lehet, s mert a megyei gazdasági egyesület a segélyezést az eddigi, valamint a jövőre tervbe vett működéstől teszi függővé, az egyesületi alapszabályoktól eltérőleg, — hogy a gazdasági egyesület kívánságának eleget tehesünk, s a f. év január havának második felében, avagy február havának első felében megtartandó gazdasági egyesületi gyűlésen kellően felszerelt kérvényűket előterjeszthessük; a március havában megtartandó számvizsgáló gyűlést a költségvetést megállapító közgyűléssel egyidejűleg javasoltuk megtartani. — Van szerencsénkezek után a választmány által megvizsgált számadást 1/10 alatt tisztelettel előterjeszteni.

A folyó évben végrehajtandó munkálatok ezek:

Az anyatelep hézagainak pótlása döntés által, mi végből mintegy 75 szekér trágya lesz beszerzendő, szükséges metszés, négyeszi kapálás, kötözés, s miután már a f. évben szőlő ojtás fog eszközöltetni háromszori permetezés. Az ősszel vessző szedés, csomagolás, elvermelés.

Mint hogy most már az anyatelepen oly sok munkálat lesz, hogy ott egy embert állandóan alkalmazni kell, s miután már annyi értékes vessző lesz ott, hogy az az állandó felügyeletet mulhatatlanul megkívánja, ott egy kisebb vinczellér ház kapcsolatban ojtóházzal lesz felállítandó, úgy, hogy annak idején, midőn az egyesület nagyobb mennyiségű fásajtást eszközölthet, a vinczellérak mellett egy kisebb ojtóház is legyen. Az ojtóház, valamint a vinczellérak költségei a költségvetés keretébe ugyan nem illeszthetők bele, a miért is a választmány azon javaslatot terjeszti elő,

— Eltartassam magamat veled?

— De, Giza! Hiszen — — — A szőke apród három lépést hátrált, aztán karjait összefogva mellén, hidegen, határozottan mondá:

— Nem teszem. — Ha édes anyád a szegénységet kifogásolná, volna bennem annyi jószág, hogy magam kérjelek: mondj le rólam, tisztelned kell édes anyádat. De hogy szememre lobbantja az én tisztességes munkámat és becsületemet kételkedik, ezzel megsértett engem és én elégtelent kívánok tőle. Ha férfi vagy, meg fogod azt nekem szerezni, ha nem, akkor nem érdemelsz engem. És én megmaradok a színháznál csak azért is, míg a te anyád meg nem követ és oly méltónak nem tart hozzád, a milyen vagyok. — Itt a gyűrűd, majd csak az édes anyádtól fogom visszalagadni.

És ennél maradt.

Lázás, dacosz amblozióval iparkodott az ő színházi karrierjén előrejutni. — Fáradhatatlanul gyakorolt, tüzzel, szinte rakonszerűen táncolt és szépségével, tüzségével csakhamar magára vonta a figyelmet. Csinosította magát, kacserkődött, a nagy tömegekből iparkodott kiválni, és nem törődött az ő vőlegénye elkeseredésével, mely vad és keserű szemrehányásokban nyilatkozott.

— Semmi közöm hozzád, ha nem bízol bennem, akkor anyáddal egy nézetem vagy.

A szőke apród kedvence lett a közönségnek. A kerben az első sorban táncolt, s nem télt bele egy esztendő, belekerült a második quadrilba. Már nem öltözött ki apródnak, de a

színháznál és a habituék még mindig a szőke apródnak nevezték.

Idővel kezdtek róla pikáns történeteket is mesélgelni és az ő szerencsétlen vőlegénye ki nem került a párbajokból miatta. Mind vadabbul, mind elkeseredettebben folyt kettőjük között a küzdelem, a látosó üvegjét majd kiverte a fiatal ember lázas tekintete és azoknak a nagy kék szemeknek dacos visszavillanásába idővel valami beteges örület, harag is vegyült.

A gögös özevgy asszony előtt nem lehetett róla beszélni. Elment többször az operába és nézte azt a leányt, a kit fia el akar venni és látia az ő mind fokozódó kacserkődését, s csak megerősödött az ő ellenzésében.

Hiszen már úgy emlegetik, mint aki a többieket rontja.

S mintha igaza lett volna. Támadtak udvarlói, akiket nem utasított vissza. A vőlegénye már alig tudott vele egyedül lenni. A dacos játékból, melyet a lány kezdetben csak sértett büszkeségében üzdött, veszedelmes valóság lett. Megfelekedezett mindenről, Belemért az árba, melyet csak látszatnak támasztott. Megakart mutatni, hogy ő tud rosszabbnak látszani a többinél és mégis megmaradni illetlen, megközelíthetlen nőnek. — Játszott a tüzzel és maga sem vette észre, hogy vére meghevült tőle. Előadás után, ha vőlegénye karján kilépett a kapun, az udvarlónak sűrű tömegén vezetett keresztül az útja, végig szoritott egy pár tuozat kezét és egyik-másik tovább tartotta fogva és frivol jelentőséggel szoritotta meg.

A szőke apród arcáról eltűnt a pirosság. Szeme körül nagy kék karikák képződtek és sokszor, nagyon sokszor nyughatatlanság lobogott bennük. A hangja, ha beszélt, ingerült, rekedt volt. Sokszor elfogta az érzékenység és sirt, sirt keservesen. — minden ok nélkül.

Az ő szerencsétlen vőlegénye betegnek hitte. Egyre kérte szivreható szomorúsággal, hogy hagyja akba az emésztő, ozáltalan játékot. Legyen úgy, a hogy lehet, elveszi édes anyja beleegyezése nélkül is. Ilyenkor a szőke apród távolba vesző merő tekintettel hallgatta, és csak szomorúan ránta a fejét:

— Nem lehet, nem lehet! — Egy esztendő múlva már megint táncosnő lennék.

Egyszer, midőn a szegény fiu lábaihoz borult és úgy könyörgött neki, a szőke apród sokogva vonta karjait nyaka körül és szaggatottan mondta:

— Nem megyek, nem megyek! De leszek a te szeretőd... a feleséged úgy sem lehetek többé.

És a szőke apródból magántáncosnő lett, az a szerencsétlen fiu pedig kibékült édes anyjával. És minden este továbbra is ott van az operában és szomorú, síró sóvárgással nézi a szőke apródot, a ki kétségbeesett bravourral lejt a legnehébb pas-kat. Előadás után pedig oda áll a színházi bejáróval szemben egy sötét kapualjba és lesi, mikor bontakozik ki a szibongó tömegeből az ő elveszett szerelmes anyyala...

Arra kíváncsi, kinek a kocsiába száll.

miazert e szímen évenként 100 frt vétessék fel a költségvetésbe, s abból törlesztendő a költségeként felveendő építkezési költség.

Ezen munkaprogramm 1201 frt 83 kr. kiadással lesz végrehajtható, a melylyel szemben 715 frt 52 kr. bevétel áll rendelkezésre.

Ezek után van szerencsénk a költségvetési előirányzatot a. alatt tisztelettel előterjeszteni.

A költségvetésből méltóztatik látni, hogy az a legszigorubb takarékosság elveinek megfelelőleg szerkesztetett, s abban az előterjesztett munkaprogrammal megfelelőleg csakis úgy vétettek fel a kiadási tételek, a mint a helyi viszonyok azt mulhatatlanul szükségessé teszik.

Kérjük tehát az igen tisztelt közgyűlést, hogy a költségvetést az előterjesztéshez képest egész terjedelmében elfogadni és a 486 frt 41 kr. hiány fedezéséről pedig gondoskodni sziveskedjék.

Bátrak vagyunk erre nézve indítványozni, hogy a mult évi számadás, f. évi költségvetés és ezen jelentés melléklésével első sorban a m. gazdasági egyesülethez forduljunk kérvényünkkel, a mely a segélyezést a deczemberi közgyűlésen már kiállításba is helyezte, forduljunk továbbá újból a magas ministeriumhoz és a herczeg E. z. terhász-féle hitbizományi uradalom kismartoni igazgatóságához, mert ezen uradalom itt első sorban van érdekelve, s nem képzöljük, hogy tekintve azon fontos közgazdasági és szocziális érdekek, a mely a 9000 kat. hold szőlő megmentéséhez, 35—40 ezer ember existenciájának biztosításához van fűzve, hogy a folyó évben is és minden oldalról sikeresen fűzünk találni.

De ha az bekövetkeznek is, t. közgyűlés, lassabban bár, de el fogjuk érni azon célt, a melyre vállalkoztunk, telepünk az idén már teljes lesz, és szemben azon nagy kereslettel, a melylyel különösen az amerikai gyökeres oltványoknál találkozunk, a jövő évtől kezdve az oltványok egy részének nem egyesületi tagok részére való eladásával módunkban lesz kiadásainkra fedezetet találni, s lassankint telepünket úgy kiterjeszteni, hogy a vidék szükségletét fedezni képes legyen.

A miért is kérjük az igen tisztelt közgyűlés felhatalmazását arra is, hogy azon várt esetben, ha egy oldalról sem kapnánk segélyt, a folyó évi hiányt kölcsön útján fedezhesük.

Rézgálicz közvetítésnek szükségessége a f. évben nem merül fel, mert a helybeli kereskedők hajlandóknak nyilatkoztak ugyanazon minőségű rézgáliczot a szőlőbirtokok rendelkezésére bocsátani, a mely áron, s a minő rézgáliczot a mult évben az egyesület közvetített.

T. K. Méltóztatik látni, hogy az egyesület nehéz viszonyok közt is képes volt megállani helyét, s a rézgálicz közvetítésével máris szemléltethető áldásos missiót teljesített, pedig az egyesület csak a jövőnek egyesülete!

Csak a jövőben fogja a vidék megtudni, hogy mily hatalmas tényezője leendő a vidék anyagi és kulturális haladásának az a szerény egyesület, mely magára hagyatva, évekig a létért küzdve, csakis tagjainak hazafiságával és áldozatkészségével volt képes fenntartani magát.

Egy szebb jövő hajnala dereng felénk, ha lelki szemeinkkel a távol jövőbe tekintünk át!

Ma puszták és elhagyottak szőlőink még ott is, hol a filloxera még nem pusztított; átlagban holdankint 7—8 akó bornál több nem terem vidékünkön, tehát 63—90

ezer akónál nem több a vidékünkön 9000 kat. holdon; mekkora lesz a különbség, ha majd 20 év múlva holdankint átlag 30—40 hektoliter terem, vagyis 270,000—360,000 hektoliter a 9000 holdon. Hogy mit jelentenek ezen számok, ahhoz nem szükséges bővebb magyarázat, különösen ha meggondoljuk, hogy az egyesület feladatát képezendi a vidék viszonyainak leginkább megfelelő szőlőfajták elterjesztése, s egyforma bor előállításának előmozdítása, egy borvidék megteremtése. A mire az összes tényezők megvaunak, hiszen tudjuk, hogy egyes kiváló bortermelők pinczéiben milyen kitűnő bort találunk!

S hogy a vidéknek nincs hírneve, annak csakis az az oka, hogy itt senki sem gondolt a szőlőszet és borászat általános emelésével.

T. K. Igazolni fogja működésünket a jövő, s a várható káprázatos eredmény megérdemli, hogy áthatva az egyesület missiójának nagy horderejű jelentőségétől, az egyesület a maga összességében, s annak tagjai egyenkint mindent elkövessenek, hogy az egyesület működését minél szélesebb körben érvényesíthesse, hogy a szőlőbirtokok minél nagyobb tömege, minél hamarabb reszesztüljön az egyesület jótéteményeiben, annyival is inkább, mert az erők tömörülése, biztos záloga a sikernek.

Alsó-Lendván, 1895 január 15-én.

Az egyesületi választmány

Különfélék.

— Kinevezések. Rántes Menyhért okl. tanítót, a csáktornyai tanítóképző-intézet végzett növendékét a vallás- és közoktatástügyi minister a királylakai áll. elemi iskolához rendes tanítónak nevezte ki. — Carl Rezső volt csáktornyai urod. tisztet, a magyar-óvári gazdasági akadémia. tanársegédét, gazdasági tanintézeti segédtanárrá nevezte ki a földmívelésügyi minister.

Uj vasut. A kereskedelemügyi minister Mandel Pál orsz. képviselőnek és Hajós Mihály ügyvédnek Nagy-Kanisától Alsó-Lendváig, gróf Batthyány Tivadar orsz. képviselőnek pedig Alsó-Lendvától Regede felé az ország határáig terjedő vasutra az előmunkalati engedélyt egy évre megadta.

A „Csáktornyai Takarékpénztár” részvénytársasága f. hó 14-én délután tartotta meg nagy érdeklődés mellett az évi rendes közgyűlését. A fölmentvényt úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelőbizottságnak megadták. A Neumann József elhalálása folytán üresedésbe jött igazgatói állásra a jövő 3 évre Szeiverth Antal aligazgatót, aligazgatónak Hirschmann Samu igazgatósági tagot választották meg egyhangulag, ki helyett Mayer Hermann került bele az igazgatóságba. A kilépő igazgatósági tagok: Pecornik Ignác, Tódor József, Strahia Ferencz, Bernyák Károly és Csakathurner Hermann újból választották meg. — A felügyelőbizottság tagjai újból; Alszeghy Alajos, Hirschmann Adolf, Palya Mihály (rendes); Probszt Ferencz, Heinrich Miksa (pótl.). Jótékony okérla 410 frtot szavaztak meg; ebből a népiszkola 10, a polgári iskola 20, a nőegylet és izr. nőegylet 30—30, a tűzoltó egylet 50, a szegény alap 70, az óvoda és a városi kórház alap 100—100 frtot kap

A Muraközi Takarékpénztár e hó 9-én tartotta rendes évi közgyűlését főt. Horváth Lajos provinoziális tiszteletbeli elnök vezetése mellett. Elnök megnyitván az ülést, meleg szavakkal üdvözli a megjelenteket; konstatálja, hogy 125 jogérvényes szavazat van jelen Felolvastatott az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés, — melyek tudomásul vétettek s a fölmentvény megadatott. Az igazgatóságból kilépő 4 tag (Kiszlak Lajos, Neumann Vilmos, Rosenberg Rezső és ifj. Neumann Miksa) újra egyhangulag megválasztott. A felügyelőbizottság tagjainak újra egyhangulag megválasztották Margitai József, Neuman Bernát és Neuman Samu rendes, Benedikt Béla és Löbl Mór póttagoknak. Az aligazgató fizetését a közgyűlés nem emelte, ellenben a felügyelő-bizottság tiszteletdíját igen. Az elnöknek igazgatóságnak,

igazgatónak, felügyelő-bizottságnak odaadó fáradozásaiért jegyzőkönyvi köszönet nyilvánított. — A jegyzőkönyv bitelesítésére Prusácz Alajos és Mőzes Bernát küldettek ki. Végül elnök a közgyűlést befejezettnek nyilvánítja.

A csáktornyai iparos polgárok által f. hó 9-én tartott táncvizsga alkalmával 28 frt 80 kr. felülfizetés törént, mely összeg a helybeli szegények között leendő kiosztás céljából, illetékes helyre juttatott.

A helybeli kereskedő Ifjak önképző egylete f. hó 2-án saját helyiségében igen sikerült háziestélyt rendezett, — mely alkalommal Kohn Gyula, Münz Jenő és Kopjár Sándor igen sikerülten szavaltak. Kohn Gyula Petőfi „Nemzeti dal”-át és Endrődi „Czeli bucsu” című költeményét, — Münz Jenő Dezső Józsefnek „Két szem” című monológiát, Kopjár pedig Petőfi „Az örök” című versét szavalta. — Az előadást juxta tombola követte, melyen 74 részint értékes, részint tréfás tárgy soroztatott ki, az utolsó nyerményt Kopjár Sándor teljes életnagyságban egy ládába csomagolva képezte, a mi nem csekély nevetésre adott okot. Ezen „értékes” nyermény „szerencsés” nyeresze Baumann Zsigmondné volt, ki azonban a kis tárgyat, miután nehéz volt hazavinni, az egyletnek volt kénytelen ajándékozni. Ezen estély a könyvtár-alap javára 34 frt 77 kr. jövedelmessé és így a könyvtár még e hó folyamán lesz megnyitva. A fenti estélyen a tombolajegyek eladását Herlinger Olga, Luria Vilma, Dorner Fanni és Bayer k. a. voltak szivesek elvállalni, fogadják úgy ezek, valamint mindazok, kik tombolatárgyakat voltak szivesek ajándékozni, a csáktornyai keresk. Ifjak önk. egyletének hálás köszönetét.

Meghívó. A „DKE” perlaki kisedővodája javára — 1895. évi február hó 24-én — a polgári társas-kör termeiben bohóc-estélyt rendez. Kezdeté 9 órakor. Személyjegy 3 korona. Felülfizetések hirlapilag nyugtáztatnak.

Táncmulatság Légradon. Folyó hó 10-én az ö. t. egyesület tisztikara, pénztárának gyarapítására anyagi és morális tekintetben jól sikerült táncestélyt rendezett. — A mulatságot megelőző napokon dühöngő viharok és havazás dacára nemcsak a helybeliek jöttek el, hanem a szomszédos vidékről is meglepő számban jelent meg a közönség, úgy annyira, hogy a nagyvendéglő összes helyiségei alig bírták befogadni a vendégeket. A négyest 27 pár járta. A határozottan tűzoltó jellegű mulatság a legkedélyesebb hangulatban a reggeli órákban ért véget. Ez alkalmából felülfizetni sziveskedtek: Riedl Jenő (Libauovecz) 1-80, Gado J., Gayer Lajos és Rojácovics Ottó (Ludberg) 1-50, Stefics István (A.-Domboru) 1-80, Kohn Károly (Alsó-Domboru), Farkas Ferencz, Mosgai Mária 1—1 frt; Vámosy Tivadar, Löwe Adolf és Starkl N. (A.-Domboru) 80—80 kr.; Mikler Győző, Kovács Gyula, Friedfeld Henrik 75—75 kr.; Viola József, Weisz Vilmos, Gránicz Károly és Gado Lajos (Alsó-Domboru) 50—50 kr. Lausch Lipót, Schwarz N. (Sopron), Friedfeld Miksa, Goldschmied Fülöp és Lubits György 30—30 kr.; Murkovicz Ferencz 25 kr. Az egyesület ez uton mond őszinte köszönetet a t. adakozóknak.

Nyilvános köszönet. A helybeli „Csáktornyai Takarékpénztár Részvénytársaság” tek. igazgatósága a mai napon 20, husz forintot juttatott kezeimhez, mint a közgyűlés által a polg. iskola tanári könyvtárának gyarapítására megszavazott adományt. A mikor ennek átvételét a nyilvánosság előtt elismerem, fogadja a tek. igazgatóság leghálásabb köszönetemet. — Csáktornya, 1895. február hó 15-én.

Palya Mihály, polg. isk. igazgató.

Köszönet nyilvánítás. A „Muraközi Takarékpénztár” a helybeli szepítő-egyesületnek 40 frtot volt szives ajándékozni. — Az egyesület iránt tanúsított ezen jóindulataért fogadja a fentnevezett takarékpénztár igazgatósága egyesületünk legmelegebb köszönetét. — Csáktornya, 1895. február hó 15.

Csvetkovics Antal, pénztáros.

Bucsuüdvözlet. Mindazon ismerősimnek, kiktől személyesen el nem bucsuzhattam, ez uton mondok szíves „Isten hozzád”-ot.

Zakál Vilmos, m. kir. adó-ellenőr.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptulajdonos és kiadó;

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁDOR)

MEDJIMURJE

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vrom. — Sve pošiljke tišće se zadržavaju u novinah, naj se pošiljaju na ime **Magistral Josefa urednika** vu Čakovcu.

Industrijske:

Knjžara **Fischer Filipova** kam se predplata i obnane pošiljaju.

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Glazbeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“. i t. d.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obnane se poleg pogodbe i list računaju.

Na hasen obnovljenja naših gorio.

Slédom svojega poslovanja stojeći u savezu sa občinstvom od više obćinah, gde se trsje goji, imam zgodu njihove nazore glede obnovljenja goricah proučavati gda bi njihov uspeh želil na javnost iznesti u ovih oćnjenih listih s dozvolom gospodina urednika, činim to s onim uverenjem, da nisam morebiti suvišno delo isvršil.

Čimjenica je ta, da obrana naprama upušćenja šiolokserom, koja u našoj okolioi, te mislimi obćenito, s malom iznimkom niti s daleka neobstoji, kaj vséda je mnogobrojnih obćinah, gde goricepose dujuće občinstvo ne sama da na obranu u obćem niti nemisli, već sa obrani usuprot tomu, da je jedini izvor svojega dohodka izgubilo, još uvék oćtudjuje.

Ovom oćtudjenju mlitavosti zroka sudući po izkušanjih, delom u pomenjkanju vrstnog znanja, ali poglavito pak u ono žalostnoj okolnosti mislim naiti da u po jedinih obćinah u imetkom i društvenim svojim položajem, kak i s popularnošćum za vodje zvane osobnosti, koji kak u sva koj zgodu čine, tak i na ovom polju i morebiti u prvom redu imali bi biti zvan na poslenost, na mesto medtim, da bi si potrebno strukovno znanje pribavili, te na nje upoćen siromaške gorićne posédatelje snavukom i presvćenjem obskrbiti i poticali na čin obrane oni sami presposlono glediju

upušćenene prostore, kajveć niti na znanje neuzimaju na polju obrane učinjenog napredka drugih obćinah.

U ta kvi okolnostih onda zbog nauka i razjašćenja na nje se obraćajući oni mali posédniki, koji već ovdé ondé opaženimi peldami se opamativši, poprimiti bi se na podignutje gorio dobiju doistine naputek, ali sveksinom takov, da i onu volju zgubiju, koja su imali ktomu.

Je su medtimi, i takvi gospodari nadalje, koji se odluce, te utemelje, menjši vekši prostor, samo žalostno, u mnogih slućajih u tom neima hvale, neima zbog toga, ar zahadjaju uto brez svakog predbeznoga plana minisiduć strukovni naputek, neizaberu fele prema okolnostim, te držeći ono načelo pred očima, da položenje s čim manje koštalo bude.

Ovak s onim prividnim prišaranjem ne samo da je sebi kvara nanesel on posédnik, izgubivši u prostor ves uloženi kapital, nego je kvara na nesel s tim občinstvu svoje obćine, navlastito onomu siromaškomu goriće po sédatelju, koji vidivši brez uspješnu peldu izgube volju k položenju goricah; ar tražiti uzrok brezuspješnosti držiju za suvišno, stim više, budući isti posédatelj ravno to naglašuje sve moguće sam učinil, pak mi ipak ne je uspelo, anda je celo gibanje utemeljenja brezuspješno.

U ovakvih okolnostih občinstvo naših malih posédatelja brez strukovnoga znanja i vodje samu sebi ostavljeno zdvojno glediu

u budućnost, zna ćuti, da bi se nekaj moralo učiniti, da ga drugo nećeka nego nevolja, ali brez presvćenog vodje, na sebe upućeni, nemore se nićega prićeti.

Da pak odlučni popularni posédnik slédom svojeg i društvenog položaja, koji je u svojoj obćini za vodju zvan kak lepe uspehe more na ovom polju postići, ob tom govori niže činjenice.

Abauj Torna varmegijja, Bodóć Vár-alja, Bodóć-Ujfalu i Arka obćinah gorićni posédatelji, su pred razmerno malo vrémjena takaj se k spomenutih prije obćina gorićnim posédateljom se mogli računati, s radostjum medtim mogu reći, da su samo bile, ar je denes već radostno pokrebaće na medjah tih obćinah.

Priznanje ovog pokrebanja ima se Kager Jožefu Bodóć-Varaljskomu plebanosu prisati. On je bil, koj je vidil vidil velićinu te nevolje te 1892. na protulétje naimanju městne gospodćije osnovano položenje pakljivo je sprevadjal, te se je kak položitelj k tomu priložil, potrebno strukovno znanje si je pribavil te korist občinstva svoje obćine na srecu noseći, to je ondé ućenio, na zamudivši nitj jedinu priliku, da gorićne posédatelje s navuk naputki na obranje potekne, sam izvršujućom peldom uvék napred hodeći, pobivši time on obćem to poprietu i naglošeno načelo, da je otvore nje goricah samo veleposédnikom moguće.

Prvi radostni uspeh neutrudljivomu mu nastojanju osnovanje na dionicah utemelje-

ZABAVA.

Prevejani košaraš.

Košaraš Vrbec dobezi jednoć k gospodinu fiskališu N. tak naglo, da je stoprv onda zpozil, da na vratih nije pokućil, kad je već polag stoleka gospodina fiskališa stal i ov ga je srdito od pet do glave z očmi mieril. — Oberne se onda natrag, stupi do vrat te pokućil — barem iznutra, kad je izvana za boravil, satim se sedne na stolac, noge metne širom, kak je bil navaden pri pletenju, košarah, podpre se lakti, obraća med rukami svoju kosmatu kapu kakti melinsko kolo i veli:

„Gospodin fiskališ, sad imam i ja jednu pravdu i da bi znal, da ju dobim, odmah bi ju zapoćel te bi ju teral od štenge do štenge tiljam u gornji kat gore i vrlo bi me veselilo, ako bi i oni gospodin fiskališ pri tom u svoj lonec koju žlicu dobili a moj sused vužar, bi moral plaćati, dader bi mu koža pucala.“

Sad si fiskališ prićme ruke jednu o drugu ribati te prste natezati, da su pucali i odgovori:

„Anda mi povedajte vašu pravdu od kraja, spameten ćlovek najde svakoć sektir porisće.“

„No“ — veli Vrbec — „Stvar je posve kratka! — U našoj sobi najmre je stal

jedan stari ormar, u koj smo si našu svetećnju opravu spravljali, ja i moja žena, koja je to svaki pondelek nutar spravljala. Ktomu je znal kad kada i koj novi komad dojt, ako su vrbe dobro zrasle te su žene puno košarah za flake trebale a frajlice košarice za njihove ljubezoike, dok an potlam na suhom ostale, i svoje košarice rade nazad vzele.“

Na jedan krat dojde moj sused vužar kmeni, — i neka si premisle kaj mi je rekel! — Čuješ metlar — veli meni, koj sam košaraški me ter — sad bi već jedan krat bilo vrijeme, da mi mojega ormara povrneš! — Kaj? velim ja — ti konoplar, tvojega ormara? — Je, odgovori on, ti šibjogulec, mojega vmara hoću, kojega sem tvojoi staroj teci posudil, onoj, koja je pred petemi godinami pri tebi umrla. — Je, — velim ja — o tom ja nikaj neznam, ovak bi mogel svaki dojt, pak reći: Daj mi tvojega stola, kojega sam tvojoi teci posudil, ili daj mi tvoju uru, koju sam ti teci posudil! — Ormara sem ja od moje tece herbal i on iz moje hiše nebude išel pak punktum. — Tu sad još nije punktum, zavikne on, metne dva prata u usta i zafuće, dader su se obloki stepali, na to faćkanje dojdju tri vužarovi detići i odnesu ormara, a on galćenjak je mene iza toga za vrat držal, dok je sve ćisto gotovo bilo. Zatim i on za njimi idući veli: Ovak si ćlovek mora po svoje stvari hoditi!

— Sad metni punktum ti vrborezec stari! A sad bi ja samo rad znal, jeli bi ja tu pravdu, kad bi pred sud došla, mogel dobiti?“ —

Na to fiskal, dok si koljena rible, odgovori:

„Pravda je tak ćisto kak bika, kad se namaže i skefa. To vi morate dobiti, niti to drugać nemre biti. Jer vi ste bili duže vrijeme, nego to zakon zahtieva, u pšćenom posledu ormara. Stvar je zastarela i zaležana te bumo mi gospona vužara još i zeradi silovitog nasrupljenja u tudju kuću i radi silom otinanja na račun potegnuli. Anda samo hitro! Vi merate vašu pravdu dobiti a vužar bude toga ormara — skupo platil.“

Dok je to ovak fiskališ stvar razlagal, obraćal je košaraš svoju melinkapu u rukah eye menje po menje, dok ju posve nezastavi, kak da govor gospodina fiskališa nebi bila voda za njegov melin. — I kad je gospodin fiskališ zgotovil i pobiedonosno svojega klienta pogledal, zdigne se Vrbec pomalo i veli:

„Je ako je to tak, te jedan posudjeni ormar postane za dve tri godine tudji, kak pesek, koj se kusedu privći hoditi, onda tu staru kopanju rajši natrag posaljem i ktomu nekoliko litrov mirovna platim da me vužar nenamoći.“

Sad se fiskališ osupne i zavikne; „Ćlovek, jeli ste se zmećali ili kaj vam je?“

juče se „gorice gradeće društvo“, čija temeljna pravila preuzvišeni gospodin minister za poljodjelstvo priznavši i državnom podporom je milostivo nadaril. Saznavši za odmjerenje državne podpore s mnogostrukom silom je poprijel se k pripravi položenja, vidivši, da je na najvišešem svaničnom mjestu, koji njihovu korist na srcu nosi.

Na društvenom položenju i na prostorih posjednika su i do vezda polagano tekle priprave. te u sred umarajućih poslov radostno pozdravljaju znojeci garični posjedatelji ljubljenoga si plebanuša, ki nežaleći truda danomice je ondè med njimi, dajući njim nauke, pomoćnicu ruku podavajući, pobudjućom ufanje gojećom rečjum olahko čujući njim na poduzetju.

Sradostjom opaža pazljivi gledatelj ovo poslenost, i to je sve zasluga jednoga popularnoga odlučnoga muža.

Neka najde dobro zasluženu nagradu ispunjenju ufanja, koje postavljaj k težkomu poslu.

Prigrilite zato ma gospoda, koja ste sledom srčanih okolnostih u svojih občinah zvanj za vodje poslovanja, poprimito ovo plemenito nastojanje, nežalite stim skopčanoga truda čime sebi u konačnom uspehu najljepšu nagradu, hvalu i nezastarelu zaslu gu osiguravate.

U tom zauhvauju da sam samo morebit jedinoga zvanog muža mogel s jednostavnimi si redki za ovaj plemeniti posel, marsamo delomice predobiti, mirna si polazem pero

Oravec Stefan.

Strahovita katastrofa na morju.

Iz Lovestofta na najistočnijoj točki Englezke obale došla je vest, da je veliki putnički parobrod (damsif) „Elbe“ vlasništvo severo-nemačkog Lloydja usljed sraza s drugom jednom ladjom potonul. Od 360 putnikah oslobodjeno je samo 19. Med oslobodjenimi nabaja se neki Vevera iz Češke.

Po toj vesti mora, o bi se zaključiti, da se je do 340 osobah vtopilo. Druge

„Ah nesem“ — odgovori kosaraš — „ali sam tu cielu dogodovštinu jedno malo zmešal, jerbo sam hotel zaznati kak stojim. Ja sam vužarovoju tecl posudil ormara, te sam ga po mojih detičih dal od onud odnesti, jerbo nisam uikaj znal od zastarelosti i za-leženja. — No a sad su mi barem u tom oni gospodin fiskališ oči odprli, Liepa njim hvala, pak zbogom naj ostanu le

Nekakva premenba.

Kralj jedne države gled kroz prozor svojega kraljevskog grada na množinu ljudstva, koje svojim poslom zabavljeno, se vala po ulicah velikog varoša, kak morskj valovi po vietru. Ov nosi na plećih trha, kojega ili je kupil za svoju porabu ili kani na dobiček prodati, on tam vozi na kolcih robu treći tiera četiri konya koji su pod trh podpreženi i jednom riečjum svaki nešto drugo, ali svaki svoje tiera. Kralj gleda kroz prozor i duboko zamišljen kakti u senji nepomično stoji naslonjen: „Bože moj, sve je u gibanju samo da sebe i mene uzdrži. Puk ovo radi u tu svrhu rukami, a ja i moji tolnačniki glavom i tak to sve se liepo jednomu drugomu ugiblje za da mu nebude na putu i opet se sastaje, za da sjedinjenimi silami preoblade teškoće i dojde do cilja.

U toj sanjariji, kak najme on sa svojimi

vesti medtamtoga javljaju, da se je vtopilo proko 200 osobah. Poslednji telegram iz Londona od 30 januara ob deveti vuri na večer glas: „E be“ srazila se je jutros okolo 6 vure vu severnom morju, 50 miljah od Lovestofta (Dorsetshire). Na parobrodu bilo je 240 putnikah i 160 mornarov, a od svih je samo 20 osobah oslobodjeno, do im su se ostali vtopili. Oslobodjeniki uadjeni su po ribarskoj ladji „Windflower“ ob 5 vur po poldan vu najhujšem stanju ter dopeljani na obalu.

Dalje vesti javljaju: „Elbe“ srazila se je s englezkim parobrodom „Orathic“ ter je namah potonula. Oslobodjeni putnik Karl Hofmann pripovēda dopisniku „Standarda“: Ja sam iz Grand Islanda vu Nebrasci. Po hodil sam rodjake vu Severnoj Njemačkoj, ter sam se povraćal dimo vu Ameriku. Sa ženom i sa 12 ljet starim sinom Henryem ukrcal sam se 20. januara vu Bremen na „Elbe.“ — Žena i dēte vtopili su se, ja sam sam oslobodjen... Bilu je okolo 6 vur vu jutro, mi smo još ležali vu snu. Najenkrat oćutili smo silen vudarec i začuli smo grozno kazivanje i viku. Strah, zdvajanje i metež od prvog su časa onemogućili oslobadjenje. Kak sam ja oslobudjen, neznam.

Vsi smo pobegli Valubu. Tu se je vse zdvajanju vrtelo. Ja sam za jednu ruku vodil žepu, a vu drugoj dēte, no za čas bili su mi odtrgnjeni i već je voda poplavila stražnji dēl parobroda. Vse se je tiskalo na čamce (čune). Dva čamci za oslobadjanje spuščeni su vu morje, nu jeden je taki pred našimi očima potonul. Čul se je glas: Žone napred i a zatim: „Dēca najprvlje!“

Daljih se momentah nezmisljavam, samo znam, da sam se našel vu čunu vu drućtvo od kakovih 20 osobah. Sad je „Elbe“ potonula. Pogled na propadajuću ladju i na osobe, koje su vu strahovitu krliku i strahu tonule, — bil je tak strašen, da je svakomu otimal svēst. Malo zatim nestalo je vsega. Mi smo se vu čamcu na zburkanih slapov vure i vure zibali, nemoćni, kak prez pameti, dok nas nije pod večer zatekla ribarska barka „Windflower“ i odvela nas na obalu (brēg).

Parobrod „Elbe“, ladja od 4510 tonah bila je medju najbolšimi severo-njemačkog Lloydja. Bremen le ostavila 29. januara. Imala je poiti vu Nju-Jork, Baltimore, južnu

bolnačniki mudro ravna državom, a gradjan se opet brinu za ostala, koja su za život potrebita, zapazi na daleko od grada, kak je vol, kojega je mesar u mesnicu vodil za da ga zakolje, vušel, te bežeći izraven proti ogromnoj sgradi, gde se je baš nahadjal uređ zemaljske vlade liti na kratko rečeno „Vlada“, hropil, te dojdjući pod velika vrata nuter u dvorišce zginul, dočim mesa i puno svieta su sa njim bežali.

Kralj zazove svoj pobočnika (adjutanta) te mu u šali veli: „Ovde dole je dvorski lov! Sad budu sigurno ljudi opet vrhu toga dosietke (Witz) pravili. Naj der paziju kakove budu to dosietke pak mi sutra nek dojdu povedati.“ —

(Drugi dan) Kralj proti adjutantu: „No jeli se već kaj o včerašnjem lovu našaljiva?“

Pobočnik: Na službu Vaše Veličanstvo i Puk veli najme, da je pri Vašem Veličanstvu morala nekakova premenba Sistema nastati jer. . .

Kralj: „Jer, no samo dalje, samo nek zgovore ništ se nek neboje.“

Pobočnik: „Jer — je sad prvi krat vol, bez protekcije u vladu došel.“ —

U naglosti pri branenju.

Fiskal branitelj: (proti sudcom) „Moja gospoda. Ovde se paragraf 82 nemre vzeti, jer je onda bil preveć pijan.

Em. Kollay.

Amerika, istočno Azije i Australija. Ziduji put dosla je iz Nju-Jorka vu Bremen 15. januara.

Englezki parobrod „Orathic“ od 470 tonah vozil je vuglenje. Ladja je s preda oštećena, ali nije predrta „Orathic“ otiala je na popravek vu Rotterdam, Sraz je skrivila gusta megla.

Parobrodom „Elbe“ zapovēdal je vrlo izprobani kapetan Gōssel, koji je sa vsimi oficiri našel grob vu hladnih morskijh valovih (slapih). Oslobodjen je samo tretji oficir Stolberg, koji pripovēda, da je „Elbe“ pogodjena vu sredinu, predrta i da je za 20 minut pri burnom vremenu potonula.

Do ovog časa nije točno ustanovljeno, koliko se je osobah vtopilo, niti koliko ih je oslobodjeno, ali je vrlo verovatno, da je do 800 osobah izgubilo život a samo ih 20 oslobodjeno.

Oslobodjeniki pripovēdaju, da je na parobrodu bilo 178 putnikah i 146 mornarah, ali neznadu, da li se zvau njih još gdo oslobodil.

Med putniki bilo ih je raznih stranah: svēta, Amerikancah, Nemcah, Austrijancah, Čehah, Poljakah, Slovakah i Magjarah.

Spašeno (oslobodjeno) je samo pet putnikah i to: Karlo Hofmann iz Nebrasce, Eugen Schlegel iz Fürtha, Jan Vevera iz Češke, frajlica Ana Böcker iz Bremen i neki Bothen. Od mornarov: tretji kapetan Stollberg, mašinista Neussel i triinaest mornarah.

Od vtopljenih putnikah imamo vjerovatni izkaz potopljenih magjarskih putnikah. Vtopili su se: Bálint Suzana, Bálint Štefan, Bálint Viktor iz Zemuna, — Blesko Marija, Jaižabeta i Andras (Sáros), — Drucker Fánnt (Técső) — Trabács Marko (Somos-Ujfal), — Szuchy János i Pavel (Szepes), — Banzás Matias Szabadka, — Autonyi Gyura i Bessák János (iz nećitljivoga mesta), — Benya Janos i Turcsányi Mihály (Szabadka), — Csizsmar Gijura i Janos (Soporc), — Piezák Gijura (Bobró), — Solár Eva (Laksár-Ujfal), — Kovács Gijura (Balajt), — Babos Mari i Jenő (Eperjes), — Gajdos Mihály (Teplicska), — Oóás János i Szabó Andras (Bicse), — Bodnár Mihály, Frauyo János i Zabera János (Széplak), — Hudak Jozef (Paks), — Borazák Marija (Dolo), — Moterkó László (Podolin), — Puha Julia (Krompach).

KAJ JE NOVOGA ?

Put Nj. Veličanstva na Rivieru.

Carska jahta „Miramar“ dobila je nalog, da krene put francezke Riviere, gde bude na uslugu Nj. Veličanstvu caru i kralju Ferencz Jožefu i kraljici Jaižabeti za njihova boravka na rtu Sv. Martina kod Mentona. Nj. Veličanstva kralj putuje ovih danah vu najstrožen incognitu pod imenom grofa Hohe-nembsa na Rivieru. Kraljeva komora dobila je nalog, da spremi izključivo civilne temno pravu kraljevo na put. Kralj putuje ovaj put krajšim putem preko Insbrucka — Bozenu — Milana — Geneve, čim bude pripravil više od 10 vur putovanja. Vu kraljevoj pratnji bude 10 do 12 osobah, medju njimi vrhovni konjusnik generalmaior princ Rudolf Lichtenstein, glavni adjutant general konj. grof Paar, dvorski savjetnik Claudy, po jedan činovnik od vojne i kabinetske pisarne i ostalo podvorno osoblje. Izmedju Beča i Cap. St. Martina uredila se bude couriraka služba za čelo vrēme kraljevoga boravka na Rivieri, anda za kakve tri tjedne. Iz Beča bude vsaki dan polazil jedeu dvorski courir na francezku granicu, a tam bu ga čekal courir iz Mentona, koji bude znjnim izmenil spise.

Samoubojstvo princa Sturdze.

Od već javljenoga samoubojstva princa Gjure Sturdze, pišeju iz Bukarešta: Pokojni princ, koj je bil 24 ljeta star, bil je sin poznatog rumunjskog senatora Gregora Sturdze i kćeri jednog pastira. Stopram pred tremi ljetmi legitimovana je ova ženitba. Mladi princ bil je ljubimac roditeljah pak je denes zutra imel herbatu imetek od više milijunah. Pred kakvimi tremi ljetmi spoznal se je mladić vu svojoj hiži s mladom šveljom Gisalom Boga, kćerjom jednoga soštara, pak ju je osobito zavoljel. Iz toga odnošaja rodila se devojčica, koja je vezda šest mesecov stara, ter se nahadja vu Jašu na doječtvu. Kad je stari Sturdza zeznal za to, nastojal je da sklone svog sina nek ostavi odnošaj i vekšom šumom penez odšteti svoju ljuboven. Nego mladi princ stalno je odbijal, dok ga je otec né nazadnje nagovoril, da se je pred tremi tjedni oženil sa 17 ljet starom bojar-kom Marijom Kantakuzeno. Ali vu hižnem zakonu nije bilo sreće. Na Gjurin poziv došla je Gizela Boga iz Krajove, gde se je pri sestri zadržavala, vu Bukarešt, pak se stanila pri rodu vu Stradi Sebastopol. Prino Gjuro odlučil je, da osegura budućnost svoje lju-bovice i svog deteta, pak je složil list, pismo, kojim njoj ostavlja 20.000 franka i doživotnu rentu 8000 franka. Vu naglosti ostavil je princ ovaj spis na svojem pisacem stolu, a kad se je povrnul dimo, nije ga više našel. Princ je znal, da spisa nigdo drugdi nije odnesel nego njegova lastovita tovarušica. To ga je zmešalo. Na večer 1. februara večerjal je mladi princ vu društvu svoga roda pri roditeljih pak je bil prividno vesel. Sljedećoga jutra ob 6 vuri stal se je princ, opravil se samo za silu ter je pošel k svojoj ljubici vu Stradu Sebastopol. Imel je ključa od vullčnih vrat kak i od njenoga stana, došel je vu hižu k njoj, gde je spavala. — Nezna se, jeli su se oni prvije još razgovarjali, ali kratko vreme iza njegovoga dohodka bili su obedva mrtvi. Princ si je po svoj priliki sel na postelje poleg nje, ter ju je iz revolvera strelil vu srce, a zatim je opalil drugi šus vu svoje srce. — Mladi princ bil je veoma izobražen čovok, milostiven i dober.

Koliko papirnatih forintacah ima još vu prometu?

Do konca meseca januara 1895. ljeta povraćeno je vu glavnu orsačku blagajno (kasu) 48,352.626 komadav papirnatih forintacah, ter su one i sfondane. Tak je ostalo koncem januara još vu prometu samo 9,880.785 for.

Selski bogataš.

Iz Oséka pišeju: Vu Petrijevoih kod Oséka vumrl je ovih danah seljak (muž) Toma Furlić star 84 ljet. Furlić je ostavil imetek od 160 000 forintah, a od toga je odredil 20.000 for. za cirkvu, školu i za druge cilje. Pokojnik bil je navaden muž (seljak) prez potrebočah. Za svoju peršonu trebal je samo kruh vsakdašnji, a imel je samo jedno jedinu opravu, koju je navék nosil. S delom i marljivostjum, ter sparanjem priskrbel si je imetek, kojega budu vezda dobili dva njegovi rođjaki, — dva kanasi.

Plebanus Kneipp vu Parizu.

Iz Berna javljaju, da je plebanus Kneipp ovih dnevoj držal javno predavanje o svojem vraćenju, komu je bilo nazočno do

1500 poslušateljov. Vu Freiburgu kod Berna Kneipp je delil tolnače vnogobrojnim svećenikom i peršonam, koje su ga priznale, Tim je sgodom priobčil, da vezda ima vu Würshofenu 700 betežnikov i da na jedno ljetu vraći poprečno 10.000 ljudih. Kneipp je odputoval vu Pariz.

Fluma i okolica.

Iz Fiume javljaju: Denes je već deseti dan, da je na magjarskih orsačkih željeznica obustavljen vsaki promet. Snég neprestance pada, a oštra bura puše. Odovud do Komorskih Moravicah ima městah, gde je snég na 6 do 7 metrov visoko nanešen. Na streki (prugi) stoji do 1000 vagonah, nakladjenih zveksim delom s drvi koje čekaju na odpremu. Tergovoi imaju velikoga kvara, ar moraju brodovlastnikom plaćati za čekanje parobrodah znatne odštete. Ovdi pada snég prez prestanka — a od jutra javlja se isto od vsih stran.

Tragadija života.

— Vu Szabadki bili su nekidan svati bogatog muša, kojim je bil nazočen i posjednik Gjuro Tesiö. Po gostovanju predal je Tesiö mladenjki ljepi dar, doklam je izgovoril par reči, opal je od kapi (božji bič — slag) pogodjen mrtev na zemlju.

— Vu Miskolcu bilo je takaj gostovanje pri nekom Tóthu. Vu pijanosti došlo je do svadje i tučnje, ter su dečki Béla i Lajoš Csathi ter Karol Farkaš vubili Tótha (gospodara).

— Vu Sopronu strelil se je 5. februara huszár Peter Banji, ar je sprove noć prez dozvolje izvan kasarne, pak se je bojal kaštige.

— Jeden den prejdi obesil se je vu Kečkemétu huszár Novak Ivan, ar ga je srce vleklo dimo, kam nije smel iti.

Priznanje vu snu.

Kak javljaju iz Temišvara, ondi je ovih danov čudnovitim načinom vlovljen jeden lopov. Rano vu jutro pokral je nekoje stvari iz izloga ondešnjeg štacunara Maksa Stepera. Sumnja je odmah pala jednoga špoljarskog meštra po ime Kečkiša, koji je pri sudu tajil. Nu policija ga ipak prék noći zadržala vu žandarsoj sobi, gde je špoljar hitro i tvrdo zaspal. Ali vu snu je podjedno govoril: „Skril sam dobro; né tam — gori najžu.“ Neko od žandarah išel je taki k oni hiži i zaista našel je najži pokradjene stvari.

Čuden sprevodi

Vu Champatamu bil je nezdavnja originalen sprevod. Gospon Saylor, jeden od najvećih ljubiteljah psuv, bil je odpremljen na vekivečni počinek. Za mrtvečkimi koli morali su poleg testamenta iti naprvlje njegovi 52 psi, k onda ostali, koji su za njim tugovali. Po sprevodu priredjene su bile za pse karmine.

Dobre žepne i sténe vure za fal cénu moći dobiti pri Pollak Bernatu vuraru vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se uzimljeju vure takaj za popravek za fal cénu.

Nekaj za kratak čas.

O Fridriku Vilimu pripovédaju ovu aekdotu: Kad ie kralj išel jenkrat vu leskoj svetloj opravi šetat se, srel je mljekaricu blizu Sans-soucia i opazil, kak ona bije, tuče osla. On je došel bliže i zapital ju, zakaj se je tak razsrdila. Plačnim glasom odgovorila je ona: „Ah, Bože, moram se šariti, a hurmasti osel neće se niti genuti.“ Ako nedođdem vu pravo vreme vu Potsdam, ugubila bum vse mušterije (kónte). Gda bi imala koga, da bi vlekla osla za vuha, a ja da bi ga buhala, već bi on išel. — Kralj pograbil je ozbiljno osla za vuha, mljekarica ga flapi s korbačom i osel je za istinu bežal, kaj je igda mogel. — Dojdući dimo, pripovedal je kralj svojoj tovarušici, kaj je delal. Kraljica nije bila najzadovoljnija, ter mu je rekla: „Dragi Fridrik, ti si mogel včiniti to kak princ, ali kak kralj.“ — — — „Draga moja“, prekinul ju je, sméšec se kralj, — i moj otec pokojni je porinul napré vnoćoga osla.“

A: „Jeli vi poznate užoraša Škrtiča? Vezda su ga ipak obsudili na dvě ljeta rešta.“

B: „To jedinv, kaj si je pošteno zaslužil!“

A: „Čuješ, novi navučitelj mi se nikak nedopada, preveć je nekak gizdav.“

B: „Ja toga nijsem opazil.“

A: „No poglej samo, kak klobasicu jede s vilicom.“

Gdo bu bolje lagal.

Prvi inas: „Čuješ Ivek, naš gospon ima jopicu, koja igra vu klavir.“

Drugi inas: „Ali, to ti je né nikaj. Naš pak gospon imaju jopicu, koja igra na klaviru s četirimi rukami repom obraća nóte, a poleg toga još i popéva.“

Gospa: „Čujete, ja toga nebun već terpela, vi imate vsaki tretji dan drugoga šoča.“

Dekla: „Nije ni čudo, kad pri nas nigdar nikaj poštenoga nekuha.“

Skril bi se.

Nedeljni jagar hvalil se, kak pogadja zajce. Na to mu je rekel jeden muž: „Da sam ja zajec, ja bi vam se skrill, gde me sigurno nebi našli.“

Jagar: „A gde to?“

Muš: „Vu cirkvi.“

Priredil:

Glad Ferencz.

„The Gresham“

osigurajuće društvo vu Londonu.

Ravnateljstvo za Magjarsku:

Budapest, Ferencz József trg. 5—6 numera vu svojoj palači.

Za one, koji si hoćeju život osigurati, daje navuk i prospekte *Gránar, trgovac* vu, Čakovcu, naproti velike oštarije. Ovo osigurajuće društvo ima više kak 130 milijunah krunah vřednosti. — A jedno letni dohodek bil je lani 23 milijun krunah. Za osiguranje izplaitlo je ovo društvo od 1848-ga leta više kak 280 milijun krunah.

ODGOVORNI UREDNIK

MARGITAI JOZSEF

Glavni surednik

GLAD FERENCZ

Nyilttör.

E rovat alatt közlőtekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelőséget a Szerk.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 85 krig méterenkint — japán, ohinai sat. a legújabb mintázzal és színekben. u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selymet 35 krtól 14 frt 85 krig méterenkint sima, csikos, kockázott. mintázottakat damasztott sat. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín mintázzal sat. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

LOTÉRIJA

Grác 1-ga februara 1895
88 52 2 75 51

Gabona árak. — Cena zítka

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	5.70	—
Zab	Zob	5.70	—
Rozs	Hrč	5	—
Kukoricza ó	Kuruza stari	6.80	—
" uj	" novi	5	—
Árpa	Ječmen	7	—
Fehér bab uj	Grah beli	6	—
Sárga " "	" žuti	5	—
Vegyes " "	" změšan	10	—
Lenmag	Len	6	—
Bükköny	Grahorka	6	—

6862. 1894. tk.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd végrehajthatónak, Vurucics József és neje Flincsecz Katalin bükkösi lakosok végrehajtást szenvedett elleni 40 frt 58 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő VI. hegykerületi 578 tkv. 2385 hrsz. a ingatlan 480 frt és 2310 hrsz a ingatlan 32 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1895. évi márcz. hó 11-ik napján d. s. 10 órakor

a VI. hegykerületi községbiró házában Zakál Henrik felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárnak 10 % -át készpénzben vagyis az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Csáktornyan, 1894. deczember 31-én.

675 1-1

6298 tk. 1894.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatónak, özv. Ozár Mihályné mint t. és t. szerinti gyám által képviselt kiskoru Ozár Mária és Mihály végrehajtást szenvedett elleni 70 frt 01 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbiróság területén lévő zalaujvári 590 tk. 78/c hrsz. 64 frt; 107/a hrsz. 17 frt; 168/a/3 hrsz. 107 frt; 197/c hrsz. 82 frt; 309/a hrsz. 17 frt; 658/c hrsz. 119 frt; 685/c hrsz. 81 frt; 7.7/a hrsz. 53 frt; 725/b hrsz. 78 frt kikiáltási áron, és a zalaujvári 591. sz. tjkvben végrehajtást szenvedetteket $\frac{1}{2}$ részben illető legelő és erdő

illetményre 50 frt kikiáltási áron elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan

az 1895. évi márcz. hó 4-én d. u. 3 órakor

a zalaujvári községbiró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % -át készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 677 1-1

Kir. jbiróság, mint tkvi. hatóság.

Csáktornyan, 1894. évi decz. hó 26-án.

SPANYOL
bornagykereskedés
VINADOR
BÉCS, — HAMBURG.

Uj zárral
vöröse nyomással az ólomtartón.

Kitünő spanyol borok eredeti palaczkokban, ugyszintén poharankénti kimérés

Szeiverth Antal ur vendéglőjében
Csáktornyan.

676 1-6

A Vinador jegy, ugyszintén a bejegyzett bélyegző-jegy pontos figyelembe ajánlatik, mert valódiságáért csakis akkor vállaltatik teljes jótállás.

Ajándéktárgyak nagy választékban.

POLLÁK BERNÁT

órás és ékszerész Csáktornyan,

Főter, az uj takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

SVÁJCZI ZSEBÓRA,
arany, ezüst- és chinai ezüst-áru
raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

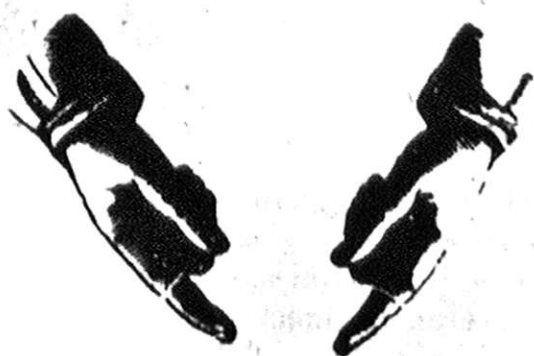
olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett.

Legjobb szerkezetű svájci zsebórák.

F a i l i i n f o r m á t i k .

Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember általi
személyes továbbajánlásnak,
RICHTER-féle TINCT. CAPSICI COMPOS.-I

(Horgony-Pain-Expellent)

az utolsó 25 évben jó sikerrel használták — kézenfekvő ezen igazán
biztos hatású hárszer nagy elterjedését és általános kedveltségét.
Ki a Tinct. capsici compos.-I (Horgony-Pain-Expellent) készítésénél,
csiszál (tapasztalatlanul), keresztescentrifugálás, fej- és fejtájjal,
csipfűjével, fűjével, fűjével, fűjével, fűjével, fűjével, fűjével, fűjével,
egy üveget mindig kezébe fog tartani, hogy azt megérintse,
és, mint leveztető, elhárítja szemek alkalmassága. Ezen rég jónak
bizonyult hárszernek ára igen olcsó, tudmillsik 40 Kr. 70 Kr.
és 1 Ft. 20 Kr. üvegekben. — Kapható a Gyógyszerházban,
Budapestes **Tóth József Gyógyszerháza**. — Ott a
„Horgony” védjeggyel ellátott üvegek előgátlók.
Richter-féle Gyár Budapestben, Thüringában.

Az első magyar bőrönd- és bőraru-gyár

DUNEITZ EMIL

detail osztálya
BUDAPEST, Karoly-körut 3.

Hogy a kicsinyben vásárolni szándékozó közönség igényeinek megfelelhessen, egy köz-
vetlen kicsinyben szétküldő osztályt állított fel, hol következő tárgyak, a legnagyobb
választékban és eredeti gyári árakban küldetnek szét.

Fa-utibőröndök

különbö alakban hölgyek és urak számára
vitorla-vaterprov és bőrkézibőröndök
minden minőség és árban.

Bőr kezintazó táskák,
uti toilette necessairek, oldalutitáskák,

női utitáskák, uti plaid-szíjak,
uti takaró gyöngyök
lábszárvédők (Gamaschen).
Váltó- és bankótárcák Portefeuille
iskolatáskák,
cylinderkalap tokok,

tiszti bőröndök, diszruhaboröndök, vadásztáskák, fegyver-
tokok és mindennemű e szakmába vágó tárgyak. — Nagy választék
pénz-, szivar-, cigaretta-, dohány-tárcákban a legkülön-
bözőbb kivitelben

**Megrendelések bármint e szakmába vágó cikke-
ben elfogadtnak.**

Képes árjegyzék díjmentesen küldetik. 656 4 5

Magyar,
német, francia és angol
képekkel ékített
MUNKÁK.

Kő-, acél- és réznyomatu-
díszművek.

Magyar, német, francia
és angol
REMEKIRÓK MŰVEI.

Az irodalom bármely ágában s bármely nyelven megjelent
kötött és kötetlen könyveknek legdúsabban felszerelt
raktára.

Bármely szerző által írott, bárhol megjelent és hirdetett
könyveknek leggyorsabb és árfőlemelés nélküli megszer-
zéséről gondoskodunk.

Az irodalmi termékeket illetőleg a legszivesebb készséggel
nyújtatik fölvilágítás.

Utazási kézikönyvek,
atlaszok,
földabroszok, tervrajzok,
föld és éggömbök.

Ima- és ájtatossági
könyvek
egyszerűen és legékebben
kötve a leggazdagabb válasz-
tékban.
Mintakönyvek s rajzok
NŐI MUNKÁKHOZ

A „MURAKÖZ” társadalmi hetilap kiadóhivatala.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

KÖNYV-, MŰ-, ZENEMŰKERESKEDÉSE
KÖNYVKIADÓHIVATALA, PAPIR-, IRÓ- és RAJZESZKÖZŐK RAKTÁRA, KÖNYVNYOMDÁJA és KÖNYVKÖTESZETE
Csáktornyan.

Alapított 1850. évben.

Szótárak.

IFJUSÁGI IRATOK. KÉPESKÖNYVEK
minden kor és nem számára,
minden nyelven, a legdúsabb vá-
lasztékban.

ISKOLAI és OKTATÁSI
könyvek

minden nyelven.

Népies naptárak,

ALMANACHOK,
zsebkönyvek.

Az összes irodalom termékei a könyvkereskedés rak-
tárában megtekintés végett készen állanak s kivá-
natra, gondosabb megvizsgálás végett legnagyobb kész-
séggel küldetnek mind helybe, mind vidékre.

Vidékről érkező megbízások kellő készséggel és gyor-
sasággal teljesítetnek.

Irodalmi közlönyök és jelentések ingyen szolgáltatnak
ki a könyvkereskedés által.

SZAKKÖNYVEK.

Előfizetés elfogadtnak:
minden bel és külföldi
folyóiratok, napi
és

DIVATLAPOKRA
a szállítás mind helyben,
mind vidékre a leggyor-
sabbán eszközöltetik.

Megyenk tanintézetekben használandó tankönyvek folyton raktáron vannak.

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

MURAKÖZ

Kiállítások Arak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak nyilatkozatai és hirdetések.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

A Muraközi tisztai önszegélyző szövetkezet, a Csáktornyai takarékpénztár, a Muraközi takarékpénztár sat. hivatalos közlönye.

Hirdetéseik még elfogadottak:
Budapest: Goldberger A., V. és
Kokotajn B. hird. irod. Bőcsény:
Schalek H., Dukas M., Oppalik A.,
Daube G. L. és társai és Horvát:
Brünn: Stern M.

Nyitási időpontja 10 óra.

Hirdetéseik jutányosan számítanak.

A csáktornyai kerület mandátumának átadása.

A csáktornyai választó-kerület nevében e hó 14-én d. e. 11 órakor adta át egy küldöttség dr. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszternek képviselői mandátumát. A küldöttség vezetője: Gózon László Zalavármegye főjegyzője s választási elnök. Jelen voltak továbbá: Zakál Henrik ügyvéd, a szavazatszedő bizottság elnöke, Tóth István urad. tisztartó és Margitai József képezdei igazgató, választási elnökök, Wollák Rezső ügyvéd, választási jegyző, Szilágyi Gyula gróf titkár, Prusácz Alajos városbíró, Banelli Sándor kereskedő, Sipos Károly gyógyszerész, Hirschmann Leó kereskedő, Vizmathy Sándor községi jegyző, Plichta Béla körjegyző, Verly Ernő birtokos, Vidovics Rókus tisztviselő. — A küldöttség ezen tagjain kívül hatot a hózivatar okozta közlekedési akadályok tartóztattak vissza a Budapesten való megjelenéstől.

A mandátum a vallás- és közoktatásügyi ministerium dísztermében nyújtatott át dr. Wlassics Gyula miniszternek. A küldöttség tagjai félkört képeztek; a miniszter kilépett a jelenlevők zajos éljenzése között hivatalos szobájából, mire a küldöttség elnöke Gózon László főjegyző a következő szép és tartalmas beszédben adta át a csáktornyai választó kerület megbízó levelét:

Nagyméltóságú miniszter ur! Kegyelmes urunk! Életemen keresztül híven megőrzöm a pillanat emlékét, midőn a csáktornyai országgyűlési képviselő-választókerület küldöttségének élén a kerület képviselői megbízó levelét nagyméltóságodnak átnyújtani szerencsés vagyok. Mindnyájunk öröme annál nagyobb annál közvetlenebb, mert a kerület a közpályá ezen koszorújával vármegyénk kiváló szűrtte irányában tanúsíthatja elismerését. Az idő óta, hogy ezen kerület nagyméltóságodat képviselőjeül megnyerni szerencsés volt, közéletünk nagy átalakuláson ment keresztül. A felvilágosodás és a szabadelvűség fénye, mely nem sokkal előbb még oly messze távolból derengett felénk, reánk bocsátá termékenyítő sugarait, megdobbantotta a nemzet szívét hagyományos eszményeiért, a szabadság és jogegyenlőség eszméi diadalutrá keltek és szentesített törvényekben foglalták el megvívhatatlan végvárait. Méltán nevezhető ezen korszak hazánkban a szabadelvűség renaissance-ának, a parlamentben kivívott fényes győzelem után azonban, a melynek nagyméltóságod oly előkelő tényezője volt, a harc még nem nyugodott el teljesen; a szabadelvű irány ellenei politikai közéletünkben még eddig nem szerepelt hamis jelszavakkal igyekeznek a törvényeket mozgásba hozni s a megtévesztett nép vallásos érzületét a reform-eszmékkel, sőt szentesített törvényekkel

szembeállítani. Ily küzdelemnek volt most színhelye a csáktornyai választókerület. — Ezen kerület összes intelligenciája a nagy nemzeti érdekeinket fenyegető veszéllyel szemben felfogta hivatását, s a szabadelvűség zászlója alatt egyesülve indult a választási küzdelembe; lelkesedését pedig rajongásig fokozta a pillanat azon jelentősége, hogy Nagyméltóságodban Zalavármegye és a kerület féltett büszkeségeért s a szabadelvű irány egyik legerősebb oszlopáért kell sikra szállania.

És most, midőn a kerület győzelmének jutalmát az arra legméltóbbnak, Nagyméltóságodnak felajánlja kérem, fogadja azt kegyesen, mint a kerület hálás elismerésének és változatlan ragaszkodásának újabb nyilvánítását, nekünk pedig engedje meg azon tudat boldogító érzetét, hogy Nagyméltóságodat Zalavármegye és választókerülete immár örökre övének vallhatja.

Gózon főjegyző üdvözlő beszédét a küldöttség tagjai lelkesült éljennel fogadták. Wlassics miniszter átvéve a mandátumot a következő, tetszéssel kísért, országos érdeket nagy figyelmet keltett beszédet mondotta:

Mélyen t. barátaim! Alig harmadfél év alatt másodszor részesülök abban a szerencsében, hogy a csáktornyai választókerület bizalmával megtisztelt Kétségtelentül a legnagyobb bizalom az, a mi csak polgárt érhet polgártársai részéről. A midőn ezért

A „Muraköz” tározója.

BÁNFFY KUTJA.*)

A hepehupás, erdőprémes Zala délnyugaton, közel a Murához sikkba olvad. A sikkon minden derűs, minden ragyogó, napfényes. — Etnyujtózik messze a muraközi és stájer hegyek kék bányái alá. — „Bolyhos erdők, szétzavart falvak, téres kaszálók, szántóterületek tarka négyeszegei és a Mura felé siető szeszélyes folyású patakok halója borítják. Messze a kékeltő távolban a Tótság agg templomának tornyai emelkednek kő és erdőszátrak fölött. Messziről csavarog a Mura fehér szalagja; partjairól ingó, szürkefehér vízi malmok cserregése hallatszik és zöld gyepen tollaszkodó sirályesoporthoz hasonlóan ülnek mentén hófehér falvak. Ha olvad a hó s dűbörgő morajjal viszi a Mura a stájer havasok vizét: a patakok, folyók, melyek úgy szaladnak, bogozódnak rajta mint a halászóvíz szálai visszafordulnak, előntik a sikkot piszkos árral, s csak gyepes lagúnák úde zöldje látszik itt-ott, melyek között a holdfényes vizen, mint apró fekete gondolatok, vadrucczak járnak-kelenek.”**)

Derült kék ég borul a napfényes arózu vidék fölött a kék levágóban mint víz fölött lebegő szunyograj, ezer pacsirta tart istentiszteletet.

A Dobrai hegyek végző nyulványainak a sikkra néző oldalán lügg egy kis középkorbeli várroka, Alsó-Lendva a lindvai Bánffyak egykori

vára. Alatta kiesel fehér város, körülötte zöld szőlőhegyek, bolyhos szigetek koszorúja, melybe mint fehér és sárga rózsák fehér préházak, sárga agyaghasadékok szürödnek.

A vár mögött egy sikkba omló völgyben Vadkert ligetei alkotnak árnyas folyosókat, melyek alatt számos agyagfalak közt görgei a kavicsot egy kis gyenge vízfolyás. Régen messze borult el völgyhajlaton, dombgerinceken a Vadkert, mikor a Bánffyak csörtlő őzei, szarvasai, agyaras kanjai, bűgő galambjai tartóztak benne lakást. Ma szőlőkertek vannak helyén, a kertekben a vidék régi urainak a szlovéneknek szent fái alatt, óriási hársak árnyékában pinczeházak körül gazdagon termő gyümölcsösök, melyek egyikére feljár lélemléző mellett nyesegetni, oltogatni, ki annyi fiatal lélekbe oltott tudásvágyat: — a kis városka jó öreg tanítója.

Szűrekor feltűnik a házac-kákha a sikkon lakó magyar bessenyő-ivadék, felhangzik a dal, az agg lindvai vár megihletti lelküket s regélnek egyet-mást a régi urakról, szép asszonyokról.

Ime egy a sok közül.

Husó-vonyó Lendva és Hosszúfalu közti Szt. Jánosban lombátor közé bujva mélyed egy kis kut a Bánffy kutja. A kut s a róla szóló monda a Bánffy család egy szép asszonyának emlékét őrsi.

Régi história. A hollós király tilt akkor Magyarország trónján, a hollós király, ki nemcsak igazságos és nagy törökverő volt, hanem lovag, a szót asszonyi értelmében véve is. Országát a tájon is szűk volt neki és 1480-ban vezére Szapolyai István tégított is rajta, midőn a repedei várat (Radkersburg, Stájerország) elfoglalta. Az a szép stájer vár ugyanis vágyódva néz a vár-zalai sikkra!

Mátyást ott is megszerette a nép, a szlovén nép mint itthon a magyar; mondataiban dédelgeti s várja vissza a hőst, a dalias „kralj Matjas“-t.*)

Dédelgették másutt is, Lendván, hová gyakran lerándult hű emberhez Bánffy Miklóshoz, hogy a törököt szemmel tartsa s talán még másért is. De sokszor fogadott idegen követeket, de sokszor irt rendelő leveleket a lindvai vár szép termeiben. S ha már idefáradt budavári fényes palotájából, úgy tett, ahogy tenni szokott a jókedvű király, ha nem ült a trónon: beült vig embernek. Vigan volt, ha jókedv uralkodott s ha nem, maga teremtette meg a jókedvet.

Lendván nem volt nehéz. Bánffy Miklós felesége a szép Sagan Margit a mesék országából való gyönyörű asszony volt, kinek szépsége iránt — a monda rosz nyelve szerint — maga Hollós Mátyás sem volt érzéketlen. Udvarában ott volt sokszor a bogár Csáky Mária, a barna Drágfy Katalin, a szőke Frangepán Célia, Bathory Eszter.

Vig kacaj, édes dal csengett-bongott a lindvai vár termeiben 1480-ban is. Ott volt Hollós Mátyás.

Augusztus 28-án gyönyörű reggel ébredt Lindva körül. Pazar kékkel szőrt, a mit a király ott-on hagyott: az aranyat az égre és széjjel a dombokra, a vidék falvaira, erdőire, — csillagok harmadgyémántot a rétek tarka virágazonyságra.

Fenn a várban ébresztőt fúnak a Bánffy katonái (a völgyes szeg-zuga eljátszik a hanggal), lenn a városban tülkölve hajtja a pás tor a harangos csordát. Utcsajtok csatlagnak, sza-

*) Krambl (Dogodivine Stájerake nemle. V. Grád, 1845) említi, hogy stájer-szlovén nemzeti dal-kis foglalkoznak vele. Mátyás hadjáratairól szólva így ír: „On je ne samo Vegerko neposablen, tamod tudi Stájerake hie krajnjake narodni pesni se ga udaj hvalljo“.

*) E őször E. Dervarics Kálmán dolgoza föl a mondat „Történeti beszél-ek ez kötetben.”

**) „Alsó-Le de. és Vidéke”. „Turisták L. pja”.

önöknek egyenkint, de az egész választókerületnek a legnagyobb köszönetet mondanám, úgy épen azoknál fogva, a mint tisztelt barátom a választási elnök ur megérintett: eszembe jut a párhuzam a két választási küzdelem között. Az első választási küzdelemben két országos párt állott egymással szemben, a szabadelvű párt és a nemzeti párt. Mindkettő a maga elveiért, eszméiért teljes erélyvel, lelkesültséggel, a politikában megengedett fegyverekkel bátran, férfiasan küzdött egymás ellen. A küzdelem akkor is élénk volt, tudom, mert akkor közvetlen tanuja voltam ennek. Ma távol állottam tőle, de tudom, hogy a küzdelem sokkal hevesebben folyt. — Ma nem egy országos párt állott szemben egy országos pártal, hanem szemben állott egy csirájában levő törekvéssel, mely pártot akar szervezni az országban, de nézetem szerint, — és erről a felelősségteljes helyről mondom ezt — oly pártot, mely, ha csakugyan létesülne, Magyarország általános nagy érdekeit veszélyeztetni, mely Magyarország nagy, egyetemes céljaival határozott ellentétben áll. —

De t. uraim! Sok minden lehet egy politikai pártnak alapelve, iránya! De hogy hitfelekezések szerint csoportosuljunk pártokra, ez lehetetlenség. Az ilyen csak mulékony tűnemény a politikai élet küzdőterén. Ezt tennünk nem lehet, nem szabad, hacsak a politikai életet a reakció oly süppedő talajára vinni nem akarjuk, melyen aztán nem fogunk megálhatni. Legnagyobb, legdicsőbb vívmányaink, szabadságunk lenne kockára téve, a régi magyar hagyományos türelmesség szerzett dicsőségét vesztenők el, mely hazánkat e tekintetben a többi európai államok fölé helyezte, mert oly vallási türelem, mint hazánkban, nem létezett sehol sem. És most mindezt kockára akarják tenni a pillanatnyi szenvedély által való elragadtatás miatt. És miért? Csak azért, mert oly nagy reformokat hoztunk be, melyeket a magyar állameszme érdekében meg kellett hoznunk, de nincs is egész Európában művelt állam, mely e reformokat már meg ne valósította volna.

Tudom, hogy az önök férfias kitartó küzdelme nagy és nehéz volt, mert az el-

lenség oly fegyverekkel is küzdött, melyeket a politikai élet terén megengedni nem lehet. Az oltárt és a szószéket tették az egyház férfiai a politikai küzdelem színhelyévé — Oda, az isten házába vitték be a visszavonás üszkét, hol vallási ihletséggel kell minden pártnak megnyugvást találnia. Hogy fognak ott vallásbeli vigaszt találni azok, kiknek a haza és vallás nevében az volt mondva, hogy elkárhoznak, ha a szabad elvűség zászlaja alatt küzdenek. Meggondolták-e azok az urak az egyház szentélyében, a szószéken, hogy ezzel leginkább azokat sértik meg, kikben egyénleg is élénken él a hit? A kikben egyébiránt erős a hit, azok az ily kicsinyes szenvedélyeken tulteszik magukat és továbbra is ragaszkodnak vallási meggyőződésükhöz, de a sérelmet nehéz lesz felejtetniük és ha felejtik, nem a félrevezetők érdeme lesz.

Az ország nagy érdekekkel nézett a csáktornyai választásra. Nem az én csekély személyem, hanem mert tudták, hogy e kabinet az egyházpolitikai reformokban az elvek regisztrálásához feltétlenül ragaszkodik és hogy épen e kabinet kultuszministerének akarták megmutatni azt, hogy választókerülete elfordul a kabinet egyházpolitikájától. Nem csak én, de az egész szabadelvű közvélemény teljesen méltányolta a küzdelem fontosságát, melyet kifejtteni méltóztattak a liberális elvek, a haladás érdekében Nagy érdemeket szereztek maguknak, midőn vállvetve, önszertlenül eszmékért lelkesülve vették diadalra a szabadelvűség zászlaját. Ezért újlag kifejezem legmélyebb köszönetemet a választókerület minden polgárának és kérem, tartsanak meg barátságukban továbbra is. A magam részéről igyekezni fogok méltó lenni a megtiszteltetésre melyben már másodízben részesíteni szivesek voltak.

A minister beszédét a küldöttség tagjai kitörő éljenzéssel fogadták. Ezután a minister a küldöttség minden egyes tagjával kezet szorított s őket hivatalos szobába vezette. A küldöttség tagjai helyet foglalván, a minister a választás részleteiről s a muraközi viszonyokról bizalmas beszélgetésbe eredt, a távozni készülő küldöttséget ismételtelen ott marasztotta s végül külön mindegyiket megszólította s délután 2 órára

a „Continental“ szálloda dísztermében rendezett ebédre meghívta.

A díszebéden a miniszterrel s a küldöttség tagjain kívül részt vettek: báró Bánffy miniszterelnök. Perczel a szabadelvű-párt jegyzője, dr. Pleininger oszt. tan., Molnár elnöki titkár, dr. Csury min. fogalmazó, (Terbócz oszt. tanácsos gyengélkedése miatt nem jelenhetett meg), kiket a minister — házigazda meghívott. Az első felkötöttöt a házigazda a miniszterelnökre mondotta, a miniszterelnök a küldöttség tagjait s a csáktornyai választókerület közönségét, Wollák ügyvéd a választókerület nevében dr. Wlassics ministert s képviselőt, Perczel a csáktornyai választókerületet élte. Majd dr. Wlassics minister választókerülete összes választóira s külön a küldöttség tagjaira mondott több szellemes felkötöttöt. U. m. Gózonny László vál. elnökre, gróf Festetics János s annak jogügyi tanácsosára, dr. Pleininger Ferenc s az uradalom két jelenlevő főtisztjére (Tóth Istvánra s Szilágyi Gyulára); Zakál Henrik és Wollák Rezső ügyvédekre, a perlakiakra (Banelli, Sipos és Verly), két munkatársára (Molnár min. titkár és Margitai igazgató) Hirschmann kereskedőre, a Budapesten lakó muraköziek (Terbócz, Vidovics, dr. Csury), a jegyzői-kar képviselőire (Vismathy, Plichta), Perczel Benőre stb. — Dr. Pleininger Ferenc oszt. tanácsos két ízben mondott felkötöttöt, melyekben muraközi actualis tanügyi kérdéseket ajánlott melegen a közoktatástügyi minister figyelmébe. Margitai és Sipos a miniszter, Tóth a minister családát. — Gózonny a minister édes anyját, Szilágyi dr. Pleiningeret köszöntötte fel. Az ebéd d. u. 6 órakor ért véget, mikor dr. Wlassics minister a jelenlevőktől egyenkint elbucuzott. Másnap a küldöttség tagjainál a minister látogatást tett.

Pénteken este a küldöttség tagjai s a Budapesten lakó és tartózkodó muraköziek „muraközi estélyt“ rendeztek a „Nemzeti“ szállodában, melyen 30-an jelentek meg. Számos felkötöttöt mondott dr. Wlassics Gyula miniszterre, Svastics Benő főispánra, Gózonny László vál. elnökre, Hirschler Henrikre, a csáktornyaiakra, a perlakiakra s a jelenlevők több tagjára. A kedélyes mulatság csak éjjelután ért véget.

tócsók nyitnak, s nemsokára, mint a lezárt szempillák, a várablakok szárnyai is kifarúltak.

Az ebédés zaja egyre erősödött a vörös bástyák mögött, az udvar kővén patkók csattogtak, szilaj mének nyeresíttek s jöttek elő sorban a sötét bolíves folyosókon fényes urak, lóra pattantak s hűsüt intve kirepültek a bástyákapon, az agg diófakkal ledett várat homályán a város a város sugaras utcájára Hosszúfa felé. A szél vitte Mátyást s nyomában szálltak Bánffy Miklós, Szapolyai István a szepesi gróf, Csáky, Báthory, Drugeth Miklós és Drágffy véres eszák dala. Elmentek azon az úton, mely ma is Hosszúfalun át Turnisohára, s onnan a stájer Regedebe vezet.

Az asszonyok a várablakokból soká integettek a kis vágató sereg után, aztán mulatoztak, nevetgéltek s végre — unatkoztak. Régebben könnyebben kuruzsolták az asszonyok unalmukat, a lindvai várban már két módon állott a vásár: Ott hőmpölygeti a stájer alpesek vizét a Mura; halai után egyre hálózna a keői és petesházi halászok; néhányan oda kíváncsiok. A másik párt a Vadkert vadjai után vágyódott. Egész kis magyar-török háború folyt köztük egy ideig, végre előkerült kis ezüst tálozán a sorsot intéző kocska, s az a Vadkertiek javára döntött.

Ujra elevenebb élet rajzolt a várudvaron. Komornak siettek parancsolatokkal, apródok készüldtek a vadászathoz, csatlósok rendbe hozták a paripákat, a selymász karján rikogattak a kitenített madarak, a szakács pedig nekiállott a sütéshez-főzéshez, mert vadászat közben a konyha is közeles megáért helyt állani.

Kis felóra mulva kifarult újra a bástyákapu szárnya, s himes lépkek szálltak ki a mohos ősi várból. Patkó csattogott, kürtészó öblögetett, száguldottak könnyű terhükkel a fehér paripák.

Nemsokára oda volt a Vadkert csendje. A völgyből völgyháton át más völgybe szállt a kis sereg, de vad nem ugrott el előlük.

Mikor a dél sem hozott szerencsét, letelepedtek az erdő egy virágos szőnyegű tisztására, honnan beláthatták a derűs síkot.

A távolban erdő közlül kilátszott a turnisohai templom, mely a Bánffyak sirbolyját őrzi csendes kebelében, s melyet „Johannes Aguila pictore“ olyan szépen telefestett szent László híres tetteivel. Még távolabb kékeltettek a muraközi Robádia s a stájer Alpok szelid fodru hegyhullámai: a Kapella, északnyugatra a Stradner Kogelnek, a stájer Gellérthegynek, a stájer boszorkányok gyülesező helyének halványkék csipkéje. A Kapellától nem messze a Slovenske gorice (Windischbühel) egy Murára néző sötét fenyvessel prémezett emelkedéséről áttekint Regede fehér vára.

Egyszerre mint egy sereg kilőtt nyíl, egy kis csapat örvös galamb süvített el a tisztás felett. Hamar leoldották Czicsa sólymot. A gyors szárnyu madár elődult az apród válláról s a galambok után szállt. Nemsokára látni lehetett a mint a forgószél által a levegőbe sodort levelek-ként ott lebegtek, bugdósoltak az erdősátor felett egy ideig, aztán Ozicsa visszafordult s odaajította szákmányát urnője elé a pástra. Báthory Eszternek könnye pergett a kis pihegő állat láttára, de a vadászkezd megújult, paripákra kaptak s tovább száguldottak.

Úztek koronás szervast, gyorslábú őzet; hosszúfalusi jobbagyok rüdon cipelték a vár felé az elejtett vadakat.

Késő délutánon már visszatérésre kürtöltek, midőn újra őz ugrott fel előlük, s a háború nyergalt paripákat nyomába kormányozták. Ujra

elkezdődött a hajszá, s tartott nagy sokáig. — Bánffyné mellől sorba maradtak el vadászatai, egyedül repült a vad után. Az csalta mint Hunort és Magyar a gim. s nemsokára östölgyes egy tisztására ért, melybe belenyult a várat környező mocsár.

Sűrű nád és kaka tükröződött vízében s fűbokrai közt sivitott a nádveréb. — A paripa odatoppant a mocsár ingoványos szélébe s e zajra a feneketlen mocsárágyból vad dühöl kelt ki egy vadkan. Bánffyné felhevült piros arca halványra vált, a paripa megbokrosodott s ledobta könnyű terhét a mérges vad elé. Térdre állva vágta feléje lándzsáját, de a vad letépette s agyarával belevágott puha vállába. Az urnője nyomán járó apród éppen jökor érkezett, megölte a kant.

Kürtjébe fújt aztán. Váltakoztak a kúrthangok, a mocsár felé száguldott a szétszórt kis csapat.

Lenn a mocsáron túl a dombaljon, porosan léptetett a király csapata a vár felé. A szokatlan sűrű kürtölésre a kürtészó nyomán, éppen akkor értek a vadászokhoz, midőn Bánffyné sebeit egy közel fakadó forrás friss vízával apolták.

A nyugati eget befestette az alkonyat pirosra, mikor Bánffynét paripára segítették s a megerősödött csapat a várba tért, hol már várta Mátyást Pozsony város követe.

A leirt helyen áll Bánffy-kutja. A mocsarat betöltötték, a forrást kuttá ásták, gránittetejének homlokzatára az elmondott jelenetet vésték.

A kut gránitja elomlott, az erdőből kis liget maradt meg, mely közé Szent-János fehér házacskái telepedtek. Most tölgykavaja van a Bánffy kútnak s naponként lejárnak hús vizért dalolva a szent-jánosai leányok.

Szombatfal B.

Különfélek.

Rabbi felavatás. F. hó 14-én avattatott fel dr. Schwarz Mór városunk szülötte Buda pesten a rabbiképző-intézet imaházában rabbivá. A felavatásra Csáktornyról a szülők (Schwarz Jakab rabbi és neje) is jelen voltak.

Bankett. Perlakon e hó 17-én 60 terítékű diszvacsorát rendezett az ottani inteligencia annak öröme, hogy dr. Wlassics minster lett a képviselő. — A társadalom minden osztályából megjelent választópolgárok nevében meglehangú táviratban üdvözlék a ministert és képviselőt. Számos felköszöntő mondatot főleg azokra, akik a választás sikeréhez tevékenyen hozzájárultak.

Csáktornyai takarékpénztárral egyesült önségélyző szövetkezet folyó hó 17-én tartotta meg az évi rendes közgyűlést Deák József igazgató elnöke alatt. Beszámoltak az V. és VI. csoport forgalmáról. E szerint heti betétekben 149004 fr. 30 kr. folyt be; előlegben kifizettek az év folyamán 160835 frt; a szövetkezet tartalékalapja 1174 frt 98 kr. A fölmentvényt megadták. A kisorolt igazgatósági tagokat: — Csakathurner Hermant, Graner Miksát, Pálya Mihályt, Prusáts Alajost és Polyák Mátyást újból választották meg. — A felügyelő bizottság tagjai: Hirschmann Adolf, Wollák Rezső, Zrinyi Károly (rendes); Masztnak József (pót). A jegyzőkönyv hitelesítői: Macskássy Sándor, Bors István.

Korcsolyázók mulatsága. Folyó hó 16-án a „Hattyu” szálló nagytermében a helybeli korcsolyázó-egyesület vál sztmánya sikertült táncestélyt rendezett s csak sajnálhatjuk, hogy a csáktornyai intelligencia nem volt képviselve teljes számmal. A rendezők — kiknek élén dr. Hajós Ferencz ügyvéd egyesületi elnök állott, — minden lehető elkövettek, hogy az est fényességét emeljék a mi sikertült is nekik. A jelenlevő hölgyek csinos táncrendeket kaptak emléktől. Nem voltak sokan az estélyen, de kik ott voltak, jól mulattak. — Jelen voltak a következő hölgyek: Beér Ferenczné, Payer Pálné (Alsó-Lendva), — Hajós Mihályné (Alsó Lendva), Hirschman Adolfné, Kujál Ferenczné (Dráva Szent Mihály), Laubhaimer Oszkárné (Alsó Lendva), Mózes Bernátné, Neumann Albertné Ruzsics Istvánné (Alsó Lendva), Riethmüller Árminné (F. Mihályfalva), Weisz Miksáné, dr. Wolf Béláné, Vrancsics Károlyné, Ziegler Kálmánné urnők és Hajós Ella (A Lendva), Benedik Jozefa, Gordignáni Emilia (Alsó-Lendva), Krassovecz Etelka Luria Vilma (Siófok), Riethmüller Karolin (Ajka Veszprémmegye), Vrancsics Irén kisasszonyok.

Yllváos köszönet. A „Muraközi Takarékpénztár Rézvénytársaság” igazgatósága 40 frtot, a „Csáktornyai Takarékpénztár Rézvénytársaság” t. igazgató ága pedig 30 frtot volt szives indítványba hozni, mit a t. közgyűlés el is fogadott. — Sietek ez összegnek átvételét elismerni s érte az egyesület nevében legmélyebb köszönetet mondani.

Csáktornyai takarékpénztár részvénytársulat f. é. február 14-én tartott közgyűlésének határozatából, a csáktornyai önk. tüszöltő egyesület javára utalványozott 50 azas ötven frtnak átvételét az egyesület legmélyebb köszönete mellett ezennel nyilvánosan nyugtásom. Nussy Mátyás t. e. elnök.

Köszönetnyilvánítás. A „Csáktornyai és Muraközi Takarékpénztár Rézvénytársaság” tek. Igazgatósága szivesek voltak intézetünk könyvtárának gyarapítására 10—10 frtot adományozni. Midőn ezt a nyilvánosság előtt nyugtásom, erkölcsi kötelességemnek ismerem a fenti intézetek tek. Igazgatóságainak és intézetünk iránt meleg rokonszenvvel viseltető tisztelt tagjainak testületünk nevében leghálásb köszönetemet kifejezni Csáktornyan, 1895. február 20.

Joney Gusztáv igazgató tanító.

Yllváos köszönet. A helybeli Kisdudóvó Egyesület alaptörvényének gyarapítására a helyben székelő Csáktornyai Takarékpénztár tek. igazgatósága ez évben is 100, egyszáz forintot volt szives indítványba hozni, mit a t. közgyűlés el is fogadott. — Sietek ez összegnek átvételét elismerni s érte az egyesület nevében legmélyebb köszönetet mondani.

Ziegler Kálmán, e. elnök.

Csáktornyai és a muraközi takarékpénztárak oly kegyesek voltak a csáktornyai iar nőegyletnek és pedig előbbi 30 frtot, utóbbi 40 frtot ajándékozni. Fogadják ez uton is az egylet nevében leghálásb köszönetemet: Wollák Rezsőné elnök.

Alsó-lendvai takarékpénztár XXII. üzletévének kimutatása és mérlege az 1894. évről küldetett be hozzánk. A veszteség és nyereség számla egyenlege 71597 frt 82 kr. A mérleg számla egyenlege 900203 frt 21 kr. Tiszta nyereség 12658 frt 7 kr. A takarékpénztár 400 drb. részvénye 85 egyén kezén van. A közgyűlés márczius 20-án tartatik meg. A részvénytársulat vezérigazgatója Fuss Nándor, pénztárnoka Matyasovszky Vincze, főkönyvelője Csukics.

Gyümölcsfa tenyésztés az államvasutak mentén. A kereskedelemügyi ministerium az államvasutak üzletvezetőségeinek utasítást adott, hogy a vasutvonalak mentén levő s a vasuti czélokra nem szükséges területek, valamint a vasúthoz tartozó állomási és őrházi kertek, agyaggödörök, szabad rakodó területek és egyéb üres telkek befásítására nézve előterjesztést tegyenek, melyben az éghajlati és talajviszonyok figyelembe vétele mellett a legalkalmasabban ültethető haszonfák és gyümölcsfák nemeit is megjelöljék. A ministerium a befásítást mielőbb keresztül óhajtja vinni s a felmerülő teendők ellátására külön szakközvegeket fog alkalmazni. Ezek fogják a részükre kijelölendő területen a befásítást vezetni és ennek keresztülvitelét ellenőrizni.

Hogy a tyukok télen is tojjanak arra igen jó a paprika. A tyukok nagyon szeretik a paprikát és az amerikai baromfitenyésztők ki is elégítik e kívánságukat, a mennyiben 10—12 tyuknak való táplálék közé minden második vagy harmadik nap kevernek egy kávéskanálnyi paprikát. Minthogy azonban a paprika kétségkívül izgató szer. káros volna, ha a kellőnél nagyobb mértékben alkalmaztatnák. Mindenesetre meglehet ezt az eljárást próbálni, a mely valószínűnek is látezik, mert a paprika egészséges fűszer, elősegíti az emésztést s ezzel együtt aztán a tojásra nézve is kedvező befolyással lehet. Természetes azonban, hogy sikert csakis úgy várhatunk tőle, ha tyukjainkat máskülönben is kellőképp ellátjuk étellel, itallal, aztán pedig meleg, egészséges ólról gondoskodunk számukra.

Mérgezés. Folyó hó 8-án este Alsó-Mihályovecsen Pongrácz Gergely házában egy ismeretlen asszony éjjeli szállást kért és kapott. —

Másnap reggel arra kérte a háziasszonyt, hogy burgonyát főzön neki reggelire. Mivel azonban a háziasszony kenyeret sült, nem teljesíthette a kívánását. E miatt megharagudott az idegen asszony s bosszúból valami mérges anyaggal beütöztette a szobát s eltávozott. — Amidőn a háziasszony a konyhából a szobába lépett, két kis gyermeke eszméletlen állapotban a padlón feküdt. A megremült anya a legkisebb gyermeket karjára veszi s a legközelebbi szomszédhoz fut vele. A szomszédasszony az anyával siet a szerencsétlen házba, hogy segítségére legyen. Alig fektették le az ott maradt gyermeket, az anya és a szomszédasszony is rosszul lett; az egyik az ágyra, a másik egy székre rogyott le eszméletlenül. Most már négyen veszítették el eszméletüket, mire a szomszédok közül egy ember lép a szobába, ő is rosszul lett, de nagy nehezeken haza vergődött. Az esetnek híre hamar elterjedt a faluban, a nép összefutott, ajtót, ablakot kinyitottak, de a bűstől így is alig tudtak lábukon állani; égő gyertyát adtak a mozdulatlanul fekvő haldoklók kezébe. Rövid idő múlva a gyermekek hányni kezdtek s jobban lettek, az anya azonban csak akkor tért magához, mikor vizes ruhát tettek a fejére és mellére. — A megmérgezetek túl vannak a veszélyen, de még nem gyógyultak fel. Az idegen asszony eltűnt a faluból.

Eljegyzés. Mesterich Aladár csáktornyai gazdatiszt e hó 19-án jegyezte el dr. Stockmayer Frigyes soproni orvos kedves leányát Annát. — Gratulálunk a kötendő frigyesh.

Sarkózi Sándor jeles zenekara ma vasárnap a „Hattyu” szálloda éttermében fog hangversenyezni. A n. é. közönség pártfogását e helyen is kéri a zenekar tagjai!

Nyilttér.

E rovat alatt közöltékért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Episode az idej farsangból.

A csáktornyai korcsolyázó egyesület bálja az idej farsangban egészen más formát nyert, új ruhát öltött magára, és pedig — **diszmagyart**, mely őt a nagyságos, méltóságos vagy pláne nagyméltóságos címre jogosítja fel, tehát a szónak legszorosabb értelmében **arisztokrátia**.

Tulajdonképen nem a bál gondoltatik arisztokratának, hanem a nagyságos, méltóságos és nagyméltóságos rendező (főrendek) urak, kik azonban fájdalommal diszmagyar helyett a legelegánsabb Lakai-frakkban — (Hlalkó Kaufmann Pollák Gyula, Deutsch F. Károlynál részletfizetésre is kaphatók) jelentek meg. — A bál szóval nagyszertűen sikerült, Wlassics ő exelentiáját is várták.

Ha vidéki jelent volna meg a bálon, azt hitte volna, hogy a rendező-bizottság tagjait vagy a bécsi Jokey-club, vagy pedig a nemzeti casino exmitálta ide, de a korcsolyázó egyesület tagjait hába kereste volna mert azok csakis eszközül szolgálnak és tőlük a tagsági díjak a meghívók kiküldését megelőző napon lettek beazedve és a gondolt tagok megjelenésük által, ha készpénzen vett frakkban is jelentek volna meg az elérni kívánt nagyságos, méltóságos és nagyméltóságos arisztokrátia jellegét elrontották volna.

681 Több korcsolyázó egyesületi tag

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptalajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁDOR)

MEDJIMURJE

Štamparom može se svaki dan govoriti med 11 i 12 varem. — Sve pošiljke, tiče se sadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Medjimurski časnik** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Kajšara Fischer Filipova kam se predplata i obnane pošiljaju.

na hrvatskom i mađjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Glavni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“, „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Predplatna cema je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kn.

Obnane se poleg pogodbe i taj računaju.

Nekaj iz gospodarstva.

Izber tja pri sadjenju voćkah (sadja).

Već krat se čuju tužbe, kak nam voćke (sadje) neuspjevaju onak, kak bi zeleti, makar da ih marljivo i pažljivo njegujemo i makar da imaju ljepi položaj. Ponovna podpuna opažanja pokazala su, da vu većini slučajev voćka oslabe ter prepadnu sbog pomenkanja hrane, a to zato, kaj su posadjene vu tlu (fundusu), koje neodgovara naravi dotične voćke.

Jabuka ljubi mastnu, gliboku ilovaču, koja je vlažna ali né mokra i močvarna. Ona uspjeva i na zemljištu srednje kakvoće, ako je gliboko i po nekaj peskovito.

Hruška se vu pogledu zemljišta lahko zadovolji ako je ono suho i toplo, ter more žilje vu nju predréti. Tlo mora da nije zbito, ar kad bi bilo puno deždja, pak se okolo dréva bi vlovila voda, jako bi mu škodilo.

Črešnja uspjeva najbolje na suhom ilovastom tlu, koje je poméšano sa nekaj péčka; samo kisele črešnje imaju po nekaj rajše mastnešu zemlju.

Sliva uspjeva svakom zemljištu, a pogotovo godi joj mastna vrtna zemlja, koja nije suha ne mokra.

Oreh ima rado črnu i rahlu zemlju, makar i ne bila vrlo gliboka, on širi svoje korenje pod površinom, koje ide dalje vu širinu nego sama krošnja (svrže).

Sgodno gnojenje voćkah (sadja) od velike je važnosti. Voćar mora saradi toga poznati hranive tvári voćke, ter prema tomu zemlju oko nje oduzimati i drugom ju na domestiti ili pako gnojenjem ju popraviti. Najbolje je da se sadu pruža dotično gnojivo vu formi tekućinu, i to različito prema godišnjoj dobi i prema otlju sa kojim idemo

Kak treba novi sadnjak slivjak póvaťi.

Već je tomu deset ljet, od kak vučen voćari svoje sugradjane opominaju, i to svakoga ljeta ponavljaju, da nepodizu nove slivnjake nabavljenimi šibicami s korenjemi nego da mladike iz semena izvode. Vse próbe, koje su vu tom pogledu učinjene, ispale su povsud i vu svih prilikah — da nemore bolje biti. Pak i mi sami znamo iz isprobanja, da su iz semena podignuti slivnjaki vnogo stalneši, dužeg su veka od onih, koji su iz šibicah podignuti. Pri sejanju košćicah, za póvanje mladica, treba je vzeti košćice od najdeblješih i najzreleših slivah, i onda budu slivnjaki i rodneši i zdraveši i trajneši.

Kak dugo nesl koja životinja.

Kobila nosi 350 danov, krava 280 do 285 dana, koza i ovca 124 dana, svinja 120, koza 68, mačka 56 dana.

Na ja oih sedi: kokoš 21 dan, guska raca 28 dana, pura 29 dana, golubica 20 dana.

Zemlja za cvétne teglice

Vzeme se navadna mehovina, pak se osuši vu toploj sobi tak, da se med prati da vu prah zdrobiti. Ali nesme se sušiti na peći, ar onda postane odviše suha i izgubi jedno od najboljih svojatva, najmre elastičnost. Ov prah većini vsaku zemlju kojoj se priméša elastičnom (pruživom) i na taj način neće se zemlja zgrudati, kaj se gustokrat događa pri zemlji sa teglice. Mehovina prepušta i vodu. Prah od mehovine podržaje dugo vremena i gnojnost, ter se i najslabeša zemlja more mehovinom učiniti plodna.

Najbolši kruh.

Najhraniveši i najbolši kruh nije on, koj se déla od finoga beloga braćna, melje, — već črni kruh koj se déla od melje, poméšane i posejami. Prav ovi déli žita, koji su za hranu možđjanom i slivcem, odlučuju se kad se odstrane poseje. Vu zemljah, gde se ponajviše jede črni kruh, nejma tuliko bedakov, kak ondi, gde se jede samo beli kruh. Dober hraniv kruh upliva na zdravlje i jakost naroda, neg bi gde vu prvi mah i pomislil.

Jeli mljeko dobro.

Jeli je mljeko dobro najpriprosteše se more izprobati i to tak, ako se porine vu mljeko igla za strikanje i okomito se van potegne. Ako ostane kaj mljeka na igli,

ZABAVA.

Gizdavi šoštár.

Prije kakovih petdeset godinah, šivel je u Péstu nieki šoštarski méster, koj je bil od onih ljudih, koji znadu, da bil čovjek tko mu drago, ako samo svoj posel podpuno razme, svoje dužnosti podpuno izvršava a ktomu je pošten, da u društvu čovječanskom više vriedi nego li čovjek spraznom tikvam, lien, pak makar bil i plemenitog roda. — Ov naš anda šoštár bil je vrlo delavec, osoba inteligentna te je i u toj mieri do sebe držal. On je dopisivat sa višešimi ljudmi, bil je prija telj osobni mnogih na glazu umjetnikah te je po tom i imal razlog, da se štima.

K-ovomu anda dragocienomou kamenu izmed šoštárov dojde jednoc nieki mladi prenjavljač — Francuz. Isti se pred našem šoštárom pričme prenjavljati, kak je on toboš finoga roda i odbranjena iz Francuzke, kak su mu na jedankrat sad na putovanju zmenkale čizme, koje njemu samo on francuzki šoštár u Parizu zna po volji načiniti, te on, skoprem osviđečen, da ovde u Péstu takovih šoštárov nejma, kakov je on njegov u Parizu, ali čizme su mu zmenkale. Pariz je daleko a bos nemre hoditi, zato je došel

evo k-našem šoštáru u svojoj silli, da mu kakve takve čizme, makar i nebudu takove kak su one parizke, napravi. Ovak — i još toga više naklatra taj francuzki gigerl našem postuvanomu méstru, kojemu je pri tom, dok je to frfanje francuzko poslušal, od nezadovoljatva krv u glavu navirjala i lice mu farbu promenjalo, ali je zato tiho bil te proti niti jedne rieči prigovorit, dapače se je još poniznešega učinil, nego je izbilja i bil.

Ovak ves u tobožnjoj poniznosti se prigie, da Francuzu za čizme miera vzeme i veli: „Ja bum ujim najprije jednu čizmu napravil i ako se bu onda vidlo, da je dobra, zatim drugu te se bude i u tom gde kakova falinga mogla popraviti. Francuz je na to privolil, samo je silil, da se méster nek žuri, jer su mu čizme za silu —

Tretji dan za tim donese majstor gigerlilu, koju ov odmah i obuje. Nut čudol čizma je k-nogi stala, kak zlejana podpuno je pasala, nigde tiskala. — jednom riečjum Francuz se je zazabil, jer tak po volji čizom još za svog življenja nije imal, „Dragi majstor!“ — zakriši ves vesel — „Hitro nek idu idu domov te nek i onu drugu dogotove, jer kak vide, falinge nejma nikove.“ —

Majstor odmah zaprosi gigerlovu nogu da mu more čizmu zuti, polag koje bu onu drugu delal; ali eto opet čudol! Kad majstor potegne čizmu iz noge, ostala je čizma na

nogi, skoprem je izzutu majstor u ruki držal. Bile su najme obodve čizme gotove i tak umietno jedna u drugu metnuta, da se je mislilo, samo je jedna. Francuz preko misre vesel zavikne: „Ah to je dobro, da je i druga gotova! Nek ju hitro silm dadu, da ju obujem!“

Ali uvriedjeni majstor ga gizdava pogleda od pet do glave do glave, te mu reču: „Ah ovu drugu ujim nedam, nek oni idu u Pariz k svojemu méstru nek im on ona drugu napravil, a to more sad tim laglje jes njim ja ovu jednu za formu ostavljam.“ — Reče i otide.

Kven, predstavljáč (szinész).

Jedan najznamenitijih theatristov do danas, bil je londonskog teatra predstavljáč Kven. Isti je bil visoko naobražen te je usiel toga i s najvećjom gospodom občil. Londonsko cielo gospodarstvo bilo je sretro, kad je koj mogel Kvena na večerju pozvati a ov je poziv prijel i došel. Njegovi odgovori, na iznenada stavljena pitanja, su znameniti, kak se je najme uvijek i hitro znal znajti. Jedan takav spomenek hoću ovdí napomenuti.

Jednom prilikom ga je londonski biskup zspital: „Kak to biva, da mi svećeniki, polag svega toga, što tak važan i istinití navuk

onda je zdravo i nije pomješano vodom ili drugim.

Da povrtelje vu zimi netira.

Ako povrtelje vzimi potira klice ne samo da je za gospođarice vrlo nevugodno, nego i gubi povrtelje vno go na svojoj glasti. Jeden gospodarski list raztolnačuje, ako se hoće tak povrtelje do ljeta da netira sačuvati, treba ga vzimni posipati s drobnostučenom maršeckom solju (Lecksalz).

Domaći kruh.

Domaći kruh dobiva ljepši tek, ter je i zdraveši, kada se vu meju vzeme voda, vu kojoj su se poseje izparile. Voda se čez krpicu precedi i preostale poseje nek se daju marhl. Preporučamo ov na in priprave dumačeg kreha — našim gazdaricam.

KAJ JE NOVOGA ?

Mandat Wlassits ministra.

Mandata novo izbranog ablegata gosp. ministra dr. Wlassits Gyule je 14 ga o. m. vu Budapešti prek dala jedna komisiija. Ova komisiija stala je iz sljedećih personah: G. Gózony Lassó varm. glavni notariuš, Zakál Henrik odvetnik kakti prezeši zbiranja Toth István tiszartov i Magitai József ravnatelj kakti namestni prezeši zbiranja, Wollák Rezső odvetnik kakti notariuš zbiranja, Szilagyi Gyula grof. tajnik. Pru zacc Alojz varaški birovi, Banelly Sándor trgovec Sipos Károly apotekar, Vizmathy Sándor notariuš, Plichta Béla notariuš, Hirschmann Leo trgovec, Verly Ernő knjigovodja, Vidov os Rok činovnik. Preuzvišeni gospodin minister i čakovečkog zbirnog kotara ablegat dr. Wlassits Gyula prijel je komisiiju vu palaci svojega ministériuma, gde ga gosp. Gózony prezeš pozdravil i njemu mandata prekdal. Gosp. minister Wlassits je lěpo odgovoril i prijel vu ruke mandatumu. Na to je komisiija vu svoje sobe pozval, gde o okolnostib Medjimurja

vno go pital od komisiije. Odvečer ob 2 vur je obeda dal, gde je takaj i minister president baron Bánffy nazožen bil. Pozdravili su sa lěpimi napitnicami ministre, čakovec kog kotara zbiraoe, puk medjimurski, koj se je tak lěpo držal pri zbiranju, člane komisiije i t. d. — Drugi den na večer izišli su se izvan komisiije vno go vu Budapešti stanujuća medjimurska gospoda, do 30 članov, pak su vuredili medjimursku večerju, gde se je po staroj medjimurskoj navadi vno go toastiralo.

Debata o krvnom serumu proti difteriji.

Vu bečkom dokterskom družtvu dovršena je pred dvemi tjedni rasprava o difterijskom krvnom serumu. Professor dr. Monti priobčil je statističke podatke o porabi seruma od konca oktobra do konca lieta vu raznih gradovih. Bělokupni broj vraćenih iznosi 3888 osobah, od kojih je vumrlo 713, anda 18 postotkov. Ovi se broji dele ovak:

Vu Beču	237	betešnih,	54	vumrli	=22.3	postotka :
" Pragu	110	"	14	"	=12.7	"
" Trstu	252	"	45	"	=17.8	"
" Budimp	35	"	5	"	=14.2	"
" Berlinu	1109	"	193	"	=17.4	"
" Parizu	490	"	64	"	=13.0	"
" Lond.	1190	"	278	"	=23.3	"

Pri vsem tom valja uvažiti, da su ovi broji vrlo nepouzđani, jer se anda i takovi slučajevi difterije i vratna vužganja javljaju i vraće vu špitalih, koji se prvlje nisu prijavljivali. Profesor dr. Monti ipak drži, da serum bitno upliva na pomensavanje pomora.

Poginulo 400 ljudih.

Vu dolnoj engleskoj kući (orsaćkom spravišću) p občil je 8. februara minister trgovine Bryce, da je usled službenih izv. štajah za vrěme od 20. decembra do 17. januara ovoga ljeta vu blizini engleske obale, vsega skupa poginulo na vsake fele načine 400 ljudih, a 586 ih je oslodajeno.

Ljeta zima i bura zrokovala je ove nesreće.

navučamo, neimamo u puku takovog uspieha, kakovog utiska vi predstavljaci u theatru na vaše slušalce delate? Kven mu odgovori: „To je posve jednostavno, mi predstavljaci u theatru govorimo o izmišljenih stvarih tak, kak da bi bile istinite, a vi svećenici pak govorite o istinitih stvarih tak, kak da bi bile izmišljene“.

Jednoć je na nekoliko vremena taj isti Kven otšel iz Londona na ladanje, da se malo friskoga zraka vžeje, onde se je u jednoj oštariji nastanil te si je držal jednog konjica, skojim se je okolo vozio. Na jedan krat mu nestane konjica — netko ga je vkral! —

Kven poalte toga šetajuć se okolo po polju, sretne jednoga oudešnjega seljaka te ga zapita, jeli mozbit u ovoj okolici ima konjskih tatov? —

„Ah toga ovde neima“ — odgovori seljak — „Mi smo svi pošteni ljudi, ali od niekog vriemena se ovud potepie jedan komedjas iz Londona, nieki Kven, moguće da vam je on konjica vkral.“ — Seljak najme nije ga poznal. —

Dobro sredstvo.

Gospodin Doctor N. iz Čakoveca bil je jednoć pozvan k starovičnoj gospodični N. N. u. P. koja je bolovala na plućih, želudcu, trbuhu, glavi, hrbtu, križecih i t. d. — Jer

kad je gospodin doktor u sobu stepil pričela je ona svoje litanije pripovedala, kazala prstom gde ju sve boli i peče. Jezik joj je prj tom išel tak, da on klopotec na najvišešem štrigovskom bregu, samo je jedna iz daleka posve tiha muzika proti njezinog jezika klopotanju. — Doctor ju hoće pitati, jeli puno žedja ona to odgovori i ktomu još deda, da niti apetit joj nije najbolji, san pak po noći osobito joj ništa nevalja, jer uvijek senja od svoje pokojne tece, koja je znala još više i hitrije, nego ona, — a kad se u jutro prebudi, onda ju na lievoj nogi palec bol a on desne noge pak samo drmi. . . — I to njezino klaflanje je na ov način bez konca i kraja išlo tak, da gospodin doktor joj nikakovo pitanje glede njezine bolesti nije mogel postaviti, jer mu nije dala, da do rieči dojde. On je na vse moguće načine probal, da do rieči dojde, ali svi naperi njegovi bili su badava — govorila je ona i to — samo ona. —

Gospodin doktor u stiski, neznajući kak bi do rieči došel, na jedan krat se nečemu domisli te gospodični veli, da mu jezik pokaže, kak je to pri bolestnikih navadno. Ona pruži jezik iz vnat, a doktor veli: „Tak, sad ga nek ovak vani drže, dok bum je z-vizitiranjem ostalog tiela gotov.“ —

Enr. Koltay.

Tragična smrt.

Vu Velikom Varadinu vumrl je 8 februara barun Feliks Gerliczy 76 ljet star. Za dobe absolutizma njegova je hiža bila sastajališće odličnih preštimanih patriotah i političarah, a sam barun čovek velikoga znanja i izkustva, ter pravi dobrotvor siromakov. Barun Gerliczy vno go je trpel vu svojem življenju. Ingubil je jednoga sina vu mladoj dobi kakti vojnog pitomca, drugi se je na vadašiji nesrećom strelil. Njegova kći Jalka-beta vumrla za kratkim zamuzom s baronom Bělom Podmanickim, a pred nekolikimi dnevi vumrla njegova vnučica Iona Podmaniczki. Štari barun kušnil ju je na raki pak se je štim ogital. Malo zatim bila doktorska pomoć zahman. Barun Gerliczy ostavlja dve zamuzne kćeri i sina Ferencu, koji je oženjen s kćerju ministra baruna Fejérvárya.

Talijanski prestolonasljednik — zaručen.

Iz Rima došli su glasi, da se je talijanski kraljević napuljski princ Viktor Emanuel, jedinec talijanskoga kralja, zaručil s kćerju princa Walesa, princessom Maud. Kraljeviću Viktoru Emanuelu ima 26 ljet, on se je rodil 11. novembra 1869. vu Napulju. Princessa Maud najmlajša je kći Walesa i samo 14 dana mlajša od napuljskoga princa. Ona se je rodila 26 novembra 1869. Ako se obistini ova věst, onda bude talijanska kraljevka hiža došla vu blizu rodbinstvu s englezkom, danskom, ruskom prajzkom, švedskom rumunjskom vladarskom hišom.

Koliko ima vu Italiji svećenikah?

Na na ovo zaista zanimivo pitanje odgovara službena statistika ovak: Meša se služi vu 20.401 fari i 55.804 cirkvi od 77.128 svećenikah. Najveksi broj svećenikah dolazi na pokrajine jušne Italije, Napulj, Salerno, Caserta, Avelliuo i Benevent, gde na 3 milijuna dušah dohadja 12.548 svećenikah, dočim vu Piemontu na 3.700.000 dušah dolazi samo 6842 svećenika. Na Siciliji ima 8415 svećenikah. Vu vsih tih brojih nisu vuračunani radovaiki i opatice ter bogoslovci. Vekak broj vsih osobah duhovnoga stanja iznosi više od 100.000 dušah.

Protestant se obrnul na katoličku vėru.

Radostan je pojav, da našega vremena najveksi vućenjaki obraćaju na svetu vėru katoliku. Tak se iz Holandije javlja, da se je vu Leydenu, vu toj matici proteatantizma za oćlu onamošnju zemlju, obrnul na katoličku vėru glasoviti vućenjak Serruier, direktor velikoga etnologijskoga muzeja vu istoimenim varasu. Njegovo se je obraćenje svakoga dojmilo najdublješe. Iz toga se opaža, da nuačnost i vėra né samo da nisu vu opreki, nego da se dimo slašu.

Štadstvo na celom svėtu.

Venda se broji, da na zemlju žive 1,1,600,000 ljudih, i to vu Europi 381,200,000, vu Aziji 854,000,000, vu Afriki 127,000,000, vu Australiji 4,730,000, vu Americi 138,670,000

Kršćenikov se broji, da ima 500,000,000 i to evagelika 200,000,000, rimokatolika 195,600,000 i izrednih pravoslavnih (vlahov) 105,000,000. Na dalje je židovov 8,000,000, Muhamedanecov 180,000,000 a pres vėre 812,000,000. —

Iz Budimpešti, 9. februara.

Cělokupni dohodok (Prihod) od vsih ma-

gijarskih željeznica iznosil je lani 107,047.512 forinti t. j. za 6.401.920 forintih više nego li ljeta 1893.

Čudno pripećenje I

Dneva 9-ga februara tekućoga leta ob 9 vuri vjetro dogodio se je u Dolnjem Mihaljovcu u hiši Pongrac Gregora čudno pripećenje. Osmoga na večer došla je Pongrac Gregoru za stan jedna nepoznata žena. Ova je čez noć onde prespala i vjetro rekla, da bi njoj domača gazdarica za zajtek skuhalo celoga kalampera. Kajti je pako gazdarica ravno onda kruha pekla, nije imela vremena da bi ovoj spunila želju. Na to se ta tuđa žena razsrdila i od jala hižu sa nekakvom smrdećom otrovnom (giftnom) stvarjuzm zasmradila — i otišla. Kada je domača žena iz kuhnje u hižu stupila, već njoj je dvoje male dečice zamrlo i na podu doli ležalo. Tužna mati bršebolje vzeme najmenjše dete i beži šnjom k najbližjoj susedi, a ova šnjom opet nazad u dotičnu hižu, da u pomoć priteče siromaškoj detci. Ali komaj su dečicu na mestile na postelju, već se je i mati ove detce na svoju postelju izrušila i zamrla — a za njom pak i suseda stolca je prehitila i omamljena doli opala. Ovak je četvero zamrlih dušah ležalo u hiži, dok je opet jedan susjed došiel, ali komaj da je u hižu stupil, već je i on zamamljeni postal i postal i teško se k svomu domu povrnuo. Ov tužen glas se je brzo razširil i dobežali su susedi i susede oprli širom vrata i obloke i tak su komaj mogli u hiži obstati. Nesretnikom pako svim držali su goreča duplere u rukah, kakti da njim bude zadnja vura. Ali za kratki čas počela su detca gori hitati (bljuvati) i po tom njim malo oleksale. Samo siromaška mati je još uvek negledajuća negovoreća ležala u postelji. Poslje dalnjega nametanja deli su joj mrzlu vodu na glavu i prsa, pregledala i ove reči rekla: Kaj se je pripetilo? Kada si dečicu opazila da njoj je malo bolje, odleglo je i njoj, pak vezda vsi skup bolje čutiju. Žena, koja je ovu nesreću zrokvjala, je vušla.

Salamonski sud.

Novine „Königsberger Allg. Ztg.“ pripovedaju, da je na prajzkoj granici nézdavnja jedan sudac izrekol pravi salamonski sud. — U nekoj ostariji popravdali su se dva gospozi zaradi kišobrana (ambrela). Vsaki od njih je dokažoval, da je kišobran njegov. Pred sudcem dokažovali obedva to isto, pak je tak postalo potrebno, da se pozoveju svedoki i odredi drugi termin. Medtimtoga počel je dežd padati, a sudac koji nije imal pri sebi svojega kišobrana, posluzil se je na povračke dimu prepornim kišobranom. Na nesreću zaboravil je sudac taj kišobran u ostariji, gde ga je opet negdo tretji hitro odnesel. Neprika bila je velika, nego sudac nije izgubil glavu, nugo je u bližnjem stacunu kupil novi kišobran, ter ga predložil protivnikom na sljedećem sudu. Pokedob nijeden od njih nije mogel u tom kišobranu prepoznati svojega kišobrana, to ih je sudac obodva obsudil na globu zaradi nepotrebnoga pravdanja.

Škandali u Monte Carlu.

Iz Turina javili su 13. februara sljedeće: Včera je opet u Monte Carlu dogodil tragičan dogodjaj. Gospa Leblano iz Agira, 82 ljetna vdovica, koja je u osem dni u igračnici izgubila jeden milijun franakah, povukla se je u kut palače, gde je s kričom: „adieu mes amis“, strelila. —

U Sin amerikanskog novčara Foksa, stanujući u „Hotel des Anglais“ u Nizzi, dal ondi vloviti svoga prvešnjeg prijatelja, tobožnjeg grčkog trgovca Papalerosa, koji koji mu je vkral 250.000 frankov, ter u Monte Carlu zaigral.

Kralj kakti hiževlastnik.

Vrhovni direktor privatnih imanjah Nj. Veličanstva, barun Chertak, popisal je ovih danah kupoprodajni kontrakt, po kom prelazi tak zvan „Philiphof“ vlasništvo poznatog fabrikanta Filipa viteza Haasa u posjed kraljev za svotu od 1,600.000 for. — Philiphof nahadja se namah iza opere, a sagradil ga je arhitekt König za bankira Z'ehnera, koji ga je prodal markgraju Pallaviciniu, a ovaj Hansu Philiphof jedna je od najljepših palačah u Beču, gradjena u štihu renaissance. Govori se, da bude u toj palači stanoval nadherceg Ferenc Salvator i nadvojvodkinja Marija Valerija, kad ostave Lichtenegg. Vezda je u palači jockey-klub.

Šveta zbantovanoga tovaruša.

Iz Rima javljaju: Stanoviti Angelo Montena odgrizel je nosa svojoj tovarušici, ar se je podavala raskalašenomu šiviljenju. Tak ju je za navék kastigoval.

Bratija kneza Boncompagna.

U Rimu je 10. februara služil prvu svetu među princ Ugo Boncompagni-Ludovisi, ducca di Sora, jeden od prvih velikašah rimskih. Knez Ugo bil je dva put oženjen, prvi put s markezom Viktorijom Patrici, koja je vumrla ljeta 1886, i drugi put s kneginjom Altieri, koja je vumrla 1892. Od prve žene ostale su mu dvé kćeri, a od druge dvé kćeri i jeden sin. Ova obiteljaska nesreća kak takaj i zgubiček znatnog déla imetka, prinukali su napokon kneza Uga, da se posveti Cirkvi. Poveril je svoju deču rođakom, počel se je vučiti teologiju, pak je vezda saredjen. Pri prvoj svojoj meši podelil je svetu pričest svojim trim najstarešim kćerim, Knez je vezda 39 ljet star.

Balon na severni stožer.

Iz Stokholma javljaju: U včerašnjoj sesiji švedske akademije znanosti obrazložil je švedski ašconaut André svoj predlog, kak bi se moglo s balonom dospeti na severni stožer. Obzirom na povoljne uvjete, kaj ih pruža polarni kraj za zračno putovanje, i obzirom na denešnju vrlo razvitu balonsku tehniku, mogel bi na Spitzbergu pušćeni balon prevaliti put preko severnog stožera za kakvih 80 danah. Strošek je izracunan na kakovih 130.000 švedskih krunah.

Kratke novosti.

— U Meutonju, 14. Nj. Veličanstvo car i kralj Ferenc Jožef pohodil včera pred poldan cesaricu Eugeniju, a ona je kralja sprevodila do blizu hotela.

Po poldan pohodili su kralj i kraljica kloštra Marije Annunciate.

— General Görgei Artur leži u Budimpešti teško betežen.

— U Rotterdamu, 15. februara. Dvó stotine sklizajuće se deče opelo je včera u morje, ar se je prederl led. Četerdeset se ih vtopilo, ostali su oslobodjeni.

— U Kodnju, 15. februara. Ovdil lada najštreba zima od 20 ljetah. Vse su luke

zamrznjene. Parobrodarstvo je obustavljeno. Na zemlji leži snég 5 metrov visine. Vnogo selah je zakopano u snegu.

Nekaj za kratak čas.

Po večerji.

Stacunar: „Vi se razmete u mušjku, gospon doktor. Kak vam se dopada glas moje kćeri?“

Doktor: „Prezmožen je!“

Stacunar: „Ona popěva vsaku pěsmu s mēsta, pak ako imate kakovu špeciálnu želju, onda bi mi vrlo drago bilo, kad bi si izebriali zevsema po svojem gustusu.“

Doktor: „Onda budem tak sloboden pak Vas zamoliti za — jeden falceos sira.“

Šilo za ognjilo.

Kuharica (stacunaru, koj je bil veliki grubijan): „Čujete, sol, koju ste mi včera dali, bila je strašno gruba!“

Stacunar: „To nije moja stvar — ja je nisam napravil.“

Kuharica: „To Vam rada verujem, ar onda bi još grubeša bila.“

Sreća roditeljah.

— „Kak je Vašoj kćerki gospi navučiteljci?“

— „Ja i moj tovaruš vrlo smo srećni ste partije. Vi si to niti premisliti nemrete, kak navučitelj našu kćerku ljubi. Kaj god si ona sašeli, vse njoj to moramo mi odmah kupiti?“

Kompliment.

On: „Ljubezna frajlica da ste u Afriki, vi već nebi živeli.“

Ona: „A sakaj né?“

On: „Ar ste odviše — „apetitlih.“

Pojmljivo.

Gospon (kuršmitu): „Pak kaj vam je gospone? Vi ste tak zamišljeni!“

Kuršmit: „Nije ni čudo, ako sam. Već mi ves dan ide po glavi — jedna krava!“

Priredil:

Glad Ferencz.

„The Grescham“ osigurajuće društvo u Londonu. Ravnateljstvo za Magjarsku: Budapest, Ferencz József trg. 5—6 numera u svojoj palači.

Za one, koji si hoćeju život osigurati, daje navuk i prospekte *Granas, trgovac* u Čakovcu, naproti velike ostarije. Ovo osigurajuće društvo ima više kak 130 milijunah krunah včernosti. — A jedno letni dohodek bil je lani 23 milijun krunah. Za osiguranje isplaitlo je ovo društvo od 1848-ga leta više kak 280 milijun krunah.

ODGOVORNI UREDNIK

MARGITAI JOZSEF

Glavni urednik

GLAD FERENCZ

Hirdetmény.

Alulírott kir. törvényszék felhívja mindazokat, kik Sztráboni-necz (Nagyfalu) község urbéri közös legelőjének felosztása által érdekeltek, hogy a község házához

1895. márczius hó 18-án d. e. 9 órára

kitűzött tárgyalásra megbizottat rendeljenek, mert ellenesetben a felosztás érdekeikre való tekintet nélkül fog eszközöltetni.

A kir. törvényszék

Nagy-Kanizsán 1895. február 7-én.

Tóth s. k. elnök. **Dr. Fischer s. k.** jegyző.

679 1 1

Az első magyar bőrönd- és bőraru-gyár

DUNEITZ EMIL detail osztálya BUDAPEST, Károly körút 3.

Hogy a kicsinyben vásárolni szándékozó közönség igényeinek megfelelőhessen, egy közvetlen kicsinyben szétküldő osztályt állított fel, hol következő tárgyak, a legnagyobb választékban és eredeti gyári árakban küldetnek szét.

Fa-utibőröndök
különböző alakban hölgyek és urak számára
vitorla-vaterprov és bőrkézibőröndök
minden minőség és árban.

Bőr kézitáskák,
uti toilette necessairek, oldalutitáskák,

női utitáskák, uti plaid-szíjak,
uti takaró gyöngyök
(lábszárvédők (Gamaschen).
Váltó- és bankótárcsák Portefeuill
skolatáskák,
cylinderkalap tokok,

tiezti bőröndök, diszruhabőröndök, vadásztáskák, fegyvertokok és mindennemű e szakmába vágó tárgyak. — Nagy választék pénz-, szivar-, cigaretta-, dohány-tárcsákban a legkülönbözőbb kivitelben

Megrendelések bármint e szakmába vágó cikkeiben elfogadtnak.

Képes árjegyzék díjmentesen küldetik. 666 5 5

Magyar,
német, francia és angol
képekkel ékített

MUNKÁK.

Kő-, aczél s réznyomatu
díszművek.

Magyar, német, francia
és angol

REMEKIRÓK MŰVEI.

*

Az irodalom bármely ágában s bármely nyelven megjelent
kötött és kötetlen könyveknek legdúsabban felszerelt
raktára.

Bármely szerző által írott, bárhol megjelent és hirdetett
könyveknek leggyorsabb és árölemlés nélküli megszer-
zéséről gondoskodunk.

Az irodalmi termékeket illetőleg a legszivesebb készséggel
nyújtatik fölvilágítás.

Utazási kézikönyvek,
atások,
földabroszok, tervrajzok,
föld és éggömbök.

Ima- és ájtatossági
könyvek

egyszerűen és legékebben
kötve a leggazdagabb választékban.

Mintakönyvek s rajzok

NŐI MUNKÁKHOZ

*

A „MURAKÖZ” társadalmi hetilap kiadóhivatala.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

KÖNYV-, MŰ-, ZENEMŰKERESKEDÉSE

KÖNYVKIADÓHIVATALA, PAPIR-, IRÓ- és RAJZESZKÖZŐK RAKTÁRA, KÖNYVNYOMDÁJA és KÖNYVKÖTÉSZETE
Csáktornyán.

Alapított 1850. évben.

Szótárak.
IFJUSÁGI IRATOK, KÉPESKÖNYVEK
minden kor és nem számára,
minden nyelven, a legdúsabb választékban.

ISKOLAI és OKTATÁSI
könyvek

minden nyelven.

Népies naptárak,

ALMANACHOK,

zsebkönyvek.

*

Az összes irodalom termékei a könyvkereskedés rak-
tárában megtekintés végett készen állanak s kívá-
natra, gondosabb megvizsgálás végett legnagyobb kés-
séggel küldetnek mind helybe, mind vidékre.

Vidékről érkező megbízások kellő készséggel és gyor-
sasággal teljesítetnek.

Irodalmi közlönyök és jelentések ingyen szolgáltatnak
ki a könyvkereskedés által.

SZAKKÖNYVEK.

Előfizetés elfogadtnak:
minden bel és külföldi
folyóiratok, napi
és

DIVATLAPOKRA
a szállítás mind helyben,
mind vidékre a leggyor-
sabbán eszközöltetik.

*

Megyek tanintézetekben használandó tanönyvek folyton raktáron vannak.